

Quyển. XV - Quyển. XVI

Bạch Vân Kỳ Kinh Phật.

Lời yêu cầu của Thầy Vô Danh Thị lúc nghe kinh; những hàng thiên sư và những hàng quân tử yêu nước, trước khi nghe kinh ăn chay tịnh, mặc y phục trắng ngà, trắng và trắng xám. Vì dòng điện kinh từ Bạch Ngọc Hàn Lâm Viên Học Thượng Thiên, có mang theo chất xám điện quang của chín Trời đi vào lòng đất và đi vào lòng của người nghe.

Từ Bạch Vân Kỳ kho tàng kinh các của Trời và của Lô Âm Tự dạy hàng đại trí, phục hưng lại đại trí tuệ của mình, phục hưng lại thánh tâm, lòng chí nhân để sanh trái tim linh quang của Đức Phật ở trong mình, cho Đạo Thần Tử từ đây biết bất chiến, Đạo Thánh Giáo bất tranh, cho Đạo Tiên Địa bất sát và cho Đạo Phật dưng lòng bác ái, bất bại để tha thù không hận thiên cơ của nước sinh ta là ai.

Nên hàng thiên sư dưng lòng bác ái để đạo ái tha cho hàng quân tử dưng ái để hàng tu đạo ái quốc, hàng trọng thần hiến ái cho đạo hiến toàn chung, hàng Đại Thừa hiến yêu để đào tạo học

sĩ trong nước và ngoài nước, hàng đại tướng họ dưng tình yêu nước để đại ái lòng người, hàng yêu dân làm cho dân ta giàu và nước ta được mạnh, hàng nhân tài khiêm ái họ tha kẻ thù để thượng sĩ trùng tu đạo ái quốc gia.

Bác ái là sức mạnh tha vạn thù để thành đạo, tha vạn hận để được Thánh Nhân, tha vạn tình để được trung ái, tha sự phải quấy của lòng nhân để đạo nhà hồi sinh, trung thần hiến chánh nghiêng mình dưng lên cái đạo làm con dân nước Việt tu thân tề gia, làm cho dân giàu quốc mạnh.

Nên hàng thiên sư và hàng quân tử yêu nước có trí tri tu thân thiên định, cầu đạo bất bại của chí nhân, cầu tâm bất bại của Phật Tổ, cầu lòng chí nhân bất bại của Thượng Đế, đem tâm sự trung ái quốc của Thầy Vô Danh Thị dẫn đạo chi dân.

Nên hàng thiên sư tu bỏ lại trí bất bại của thiên sư, tim bất sát của Phật Tổ di nhân, lòng vô tranh của Đức Phật Di Lạc dưng ái, hàng chơn tu tha vạn thù đắc đạo, hàng chí nhân tha vạn trần để đắc pháp, hàng yêu dân tha thiên cơ

của nước để đấng nhân. Có phải ta tha thù được tướng, ta tha ái đấng được tình yêu. Sự dâng tình yêu lớn phụng thờ Tổ Quốc Rồng Tiên chi đạo.

Mẹ nước chờ con tha dòng nước ngược,
Cha linh hồn chờ những đứa con tha tình nước của ba dòng, ta là bậc Thiên Tông dâng ái để đồng xin, tha tình để dâng lòng vì nước, vì quốc gia trung ái, trên trả ân ngọn rau tấc đất nơi trưởng thành, hàng trí tuệ đào tạo Thánh Nhân. Nên Bạch Vân Kỳ Kinh ta lập thành sách kinh văn là trả ân tình dạy ta nơi chôn nhau cắt rốn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô Di Lạc Vương Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính Bái

Đức Thầy Vô Danh Thị.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên định làm sống lại linh cảm tự tâm, làm sáng lại linh cảm tự tánh, làm thanh sáng lại tấm lòng trong sạch thì thân giao cách cảm trong sự nhập định sẽ đắc ngộ tự nhiên.

Bậc thiên định là tự lực để phát sanh tiềm năng, tự ngộ để phát sanh linh giác, tự học để phát sanh quả vị. Chỉ có mình đắc đạo mới giải thoát thật đạo của chính tâm mình.

Bậc thiên định tư kỹ để giáo pháp tâm, tự nhơn chánh để giáo pháp đại chúng, tự trau dồi thiên định giác để đổi mới tâm mình. Được vậy gọi là mục thước tâm thiên đó vậy.

Bậc thiên định lấy quốc làm đạo của nhơn tâm, lấy Trời làm đạo của Vũ Trụ Vạn Năng, lấy Như Lai Tổ Phật ở Lô Âm Tự làm đạo của Vô Cực Vạn Năng. Được vậy mới đi đúng chánh kinh chánh pháp và chánh đạo của Trời của Phật trong ta vậy.

Bậc thiên định kính Vua để quốc chính chánh văn, kính thiên để quốc chính đạo, kính nước để quốc chánh kinh, kính hiền sĩ để quốc

chánh định. Nhờ thiên hạ chánh định tu thân mà phát tâm đại học để cho nước được sinh trí tuệ.

Bậc thiên định thà không nói để không biết, không nói dối phạm gian, không quyết đoán sai phạm luật nhân quyền, không tạo chương nghiệp sai phạm công quả.

Được tư chất tốt không lời, được tư kiến đúng không đáp, được tư duy tốt không đòi chọi thẳng với ai để sự việc dịu lại rồi sẽ nói, để kẻ sai quấy biết quy y, để kẻ thị uy vũ biết tịnh tánh, để kẻ được mình yêu được dung tha, bình đẳng tâm trở lại trong tự sanh tự trụ, tự tiến tự hóa mới dứt được cái nghiệp luân hồi của chúng sanh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên định đúng như di chánh thì dung chánh, bằng không đúng như chánh thì tịnh đạo để giữ mình không nghiêm lệch nội tâm, nghiêm chánh của bậc trí tuệ không để mình mê làm giảm sự giác ngộ của tâm, không để mình suy yếu tinh

thần làm giảm định lực của tâm, không để mình sai lầm trong việc làm xử thế làm giảm tinh tấn, khi tâm được thông suốt thấy đạo là kim chỉ nam để định lý, thấy đức là thành quả viên mãn của Phật nên định tâm, thấy trí tuệ là sự soi tỏ nguồn lành linh cảm, định tánh để thiên thức hoá Linh Đấng soi biển khổ trí thông cho nhân loại.

Bậc thiên định là người luyện đạo biết tri bỉ tri kỷ với bằng hữu để cùng phò Vương Đạo của Trời, bảo chánh đức cùng với lương thần đại nghĩa của quốc gia, gìn giữ trung tín cùng Quốc Vương chi đạo. Được vậy là bậc thần thông thần chí nghĩa và một vị thiên sư có tâm đại giác linh nhân.

Bậc thiên định sống như Phật để sự sáng trong Đại Tu Di cứu độ chúng sanh, sống như Thánh Nhân để sự hành nhơn đến chỗ chí nhân trong nước, sống như bậc giác ngộ thấp sáng trí tuệ cho thiên hạ làm tròn công đạo và nghĩa vụ với gia đình, bằng hữu và quốc gia mới thật là người đắc đạo.

Bậc thiên định linh tánh thông tròn đức lớn chi dân, đạo lớn chi nhân nghĩa vụ lớn chi bậc thể thiên hành đạo. Được vậy phù trợ cho những bậc chí nhân vì đạo vì nước để lòng họ được trí diệu mới thấy sự mỹ cảm trong lòng người thiên định dâng hoa tâm để hành đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Trụ hoá được siêu thấy biết vô thường tâm am hiểu, lý vô thường tiến hoá, đạo vô thường thương phạt nhân duyên và tận giải nhân quả trong kiếp số làm người. Bậc thường nhân cho đời là sự lập nghiệp tiến thân, công danh thi cử để thành nhân và thành danh, vợ chồng con cái để hạnh phúc.

Còn bậc thiên định phát huệ lại thấy thế gian là trường học của bậc Tiên Nhân, là cửa tiến hóa của bậc nhân quả, là sinh lão bệnh tử nghiệp của nhân loại phải thi qua, là đất dụng võ cho bậc quân dụng nhân, cho bậc dụng đạo đức, cho bậc tướng dụng nhân nghĩa, cho bậc tài hoa dụng trí tuệ, cho bậc giác ngộ dụng giải thoát, cho chúng

sanh để chúng sanh tu thành bậc đắc đạo. Nên đạo hành như rất chi quý cao minh.

Bậc trả nghĩa đôi diện tình chi nhân cao quý, còn người tu Tiên chi thần linh hiển cao công, hàng quân tử chi trung, chi chánh tâm được bậc cao kiến học rồi biết hiển sách lược, chi bồn mạng hoàn thành sứ mạng Trời giao ta học Phật. Cái hoa tâm của nhân trung chi quý, tiết nghĩa lý tri tâm, khoan chánh lý chi giáo, hành nghĩa cử chi đạo.

Bậc hành đạo chi như, như tánh toàn chung thiên đạo đồng học chánh nghĩa, có phải nhờ cái tâm học thông thiên mà định linh giác cho cả thiên hạ chúng sanh. Nên bậc thiên sư trống lòng là thứ trống của đạo gia không kiêu cách, trống lý lẽ là thứ trống của bậc đại đức không kêu ca, trống tư duy là thứ trống của bậc quân tử không đấu tranh đạo đức.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Người thượng nhân thiên định có trống như vậy mới có

linh cảm chi hơn mà giúp thiên hạ và đất nước thái bình. Nên bậc thượng học không suy tính nhỏ để tình lớn được đây.

Còn hàng thiên sư không kiêu xa nhỏ để mực thước lớn được đủ, không kiêu cánh nhỏ để đơn giản hóa trí tuệ, không kiêu hãnh nhỏ để thành công lớn của nước theo về, không tính công quả nhỏ để công nhật của mình làm tròn cho tròn sáng, không có mình trong công danh để công viên quả mãi đồng đức với đạo. Đó là đạo ái quốc biết dâng tình lên cho dân giàu mạnh, cho nước được đạo thái bình.

Bậc thiên sư thanh không tranh thắng bại để đại ái thanh thương, nhường không phân tà chánh để đại nhượng thông suốt, tha không chia bạn hay thù để đại bi thống nhất, thứ không phạm hơn chánh để đại giác quy y, yêu không vào phiền não để Đại Tu Di Sơn yêu hiến ái trong sự giác ngộ.

Bậc thiên sư nên thưởng không phân biệt bạn hay thù, có công được thì thưởng, thành không phân biệt trí hay ngu, thành được thì sắc phong, trung không chỉ trích xuất thân, học cao

học thấp chôn quē mùa hay là danh gia đại giác, đại trung dụng, làm không phân chia tôn giáo, lành được hiền hơn. Bậc thiên định biết đời hơn dụng võ như vậy mới thật đức hơn của bậc đại đức dụng đạo.

Hàng thiên sư khai hóa để người theo về hành hơn chi nhân, giải phiền não hóa cho người thanh tịnh hơn trong đất tịnh. Được vào đất tịnh thiên hạ tự tâm thanh tịnh.

Còn người nhiều suy tư tâm chứa muôn ngàn phiền não không biết lối ra, người nhiều suy tính tâm chứa muôn ngàn phiền muộn kéo đến không biết lối thoát, người si tình tâm chứa muôn ngàn sự chiếm đoạt tình ái buộc ràng không có đường đi của tâm thức. Chỉ có bậc suy nghĩ đúng mức và đúng mực thức dưng ái, bậc hành hơn mới tỏ đạo của bậc chí nhân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Thông minh quá thì xảo trá, thật thà quá thì quē mùa. Chỉ có đem sự thông minh vào sự sống thật của

đời sống nội tâm mới sanh trí tuệ, mới mở túc mạng thông để mình thông tâm cùng Phật.

Khôn ngoan quá thì gian trá, trung hậu quá thì vụng về. Chỉ biết đem sự khôn ngoan sống thật lại với tấm lòng trung hậu của nhà đạo đức thì phát được thần túc thông.

Trí quá thì kêu ngạo, thành thật quá thì nhút nhát. Chỉ biết dùng trí thức tu luyện thành thật thì đạt tha tâm thông.

Dũng quá thành hung, hiền quá thành yếu. Chỉ biết dùng dũng chí học đạo, từ hung hóa hiền mở được thiên nhĩ thông nghe được lời Phật dạy.

Trí quá thành lưỡng tin, nhân quá thành nghèo hèn, trí biết cất lấy trí để tri kinh điển của Phật học cho được chí nhân thì mở được thiên nhãn thông.

Định quá thì mê, huệ quá thì loạn, chỉ biết cách tu thiền định trong chính sự thì huệ, huệ trong chánh tịnh để định thì cả hai đồng giáo hóa mới gọi “đồng thanh tương ứng, đồng khí tương cầu” mở được lậu tận thông.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Người đi đường trí tuệ là đi vào trong cánh cửa tâm linh, mở cánh cửa vạn pháp của trí tuệ, mở vạn năng của chơn thiện giác đang tu, mở vạn lý của tâm sanh huệ mạng, mở vạn thức trong sức đạo tự nhiên, mở vạn tình để trường sanh Tam Giới, mở vạn hữu để đối thế hành nhơn, mở vạn chức năng để phục vị bảo đạo, mở vạn minh đường tao hùng lại cõi Thần Tiên.

Nên bậc thiên định tâm thần đi vào giáp giới siêu linh, đi vào tam thừa trí định huệ, khi vào trong sự thâm kín của Huyền Tần Chi Môn mở ra để mình bước qua mà đạt đạo.

Bậc thiên sư chiêu lai linh điển huyền năng, thông thiên linh giác để huyền giải, ra vào Tam Giới để huyền môn, giải thoát Tam Giới để huyền đức, thống nhất linh tâm để huyền đồng, đồng nhất linh tánh để trường sanh chi đạo. Có được vậy bậc nhập định tâm vào đạo hiệp nhất Hư Vô.

Bậc thiên sư dâng chi trung linh cảm thần kinh, diễn chi trung linh cảm thần giác, đức chi trung linh tánh lộ thiên, thành chi trung linh tâm phát huệ, lậu tận thông chi trung sung mãn thần giao, hành xử chi trung thiên sư đại ngộ, luyện chi trung pháp lực thành thần, thấu chi trung Kim Thân thành đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư mỗi niệm điều ản tướng, dứt niệm thì vô tướng, mỗi nhân điều ản quả, giải nhân thì vô quả, mỗi hình điều có tướng, thoát hình thì tâm mình phi chướng.

Thiên nhiên không ngăn cánh để tánh tự bi, hậu thiên không ngăn tâm để tâm tự trí, thiên định không cản thần để lý tự thông. Được vậy mới phát trí định huệ để thần tâm tìm chơn giải.

Bậc thiên sư đuổi bóng tối ngàn năm cho tâm tự sáng, đuổi mê thần ngàn kiếp cho trí tuệ phát Như Lai, đuổi thị giả ngã tướng để trường

thành tâm vô tướng. Được thông thái là nhờ người thiên sư dọn sạch lòng dơ.

Bậc thiên sư bộc bạch thanh y, bậc đắp y như lành lý bộc phát trí tuệ, bậc đạt trí tuệ lành y bộc bạch thiên y dâng hoa tâm thành ý. Đó là người đi đường hoàng Phật, hoàng đạo để đạt y kim.

Bậc thiên sư trí đã định thì tâm kiếm tỏ sáng, đốn phàm tâm để trí sanh trí tuệ, đốn ma tâm để liễu ngộ trí Như Lai, đốn quý tánh để sanh kỳ tâm nhân hậu, dọn sạch rừng mê trong lòng tỏ đại lộ quang minh. Được vậy mới đốn ngộ mình trong thanh sạch lại.

Bậc thiên sư hoa tâm khai kiếm huệ chỉ nhật xông thiên, liễu tận tánh tâm kiếm định bày trước mắt. Chỉ có bậc đạt tâm kiếm mới đi vào tâm định huệ để thống nhất tâm thân thành chánh quả.

Bậc thiên sư định tu tại gia khai sáng như chánh, thật tu tại gia không thiếu khẩu nghiệp với thế nhân, không cầu cơm áo để nợ giữa chúng sinh, không thiếu công nhật của Trời giữa đời sống, không ràng theo tôn giáo quyền hay

không tôn giáo để giải thoát tất cả trong một kiếp sống lành mạnh tự nhiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật Con ơi! Bậc tu thiền định tu tại gia, nhờ đối diện thật giữa xã hội và đời sống nên biết rõ đường đời là “đĩ khúc đồng công” mà kẻ đạo ở trong chùa không thể biết, lười ý chí tu hành là nhờ biết sự xảo trí của trường đời, lập lương năng kết liền với thanh trực cần được hóa giải, là sự thanh tịnh sống thật trong động loạn, cần được hóa thành khoan chánh để lập chí tu tâm để đắc tới tâm thiền.

Bậc thiền định tu tại gia sống thật giữa vật chất và tâm linh bốn phận biết làm tròn, tánh giác ngộ giữa đời sống thật nên lập trí tuệ để thanh tu, trả nghiệp duyên và nhân quả của đời trước, trả thật để giải thoát. Nhờ vậy mà độ người độ được người, độ được mình trong sự tịnh đạo tự nhiên.

Bậc thiền định tu tại gia thấy được mặt trái và mặt phải của trường đời nên dễ giải phàm tâm, hiểu được trí tuệ và mê muội nên dễ thông lậu tận tánh linh, hiểu rõ chơn lý hai chiều của sự sống nên dễ tiến hóa, thấu thị hành độ để tự giác ngộ để an tâm. Nhờ biết được an tâm mỗi thời thiền định sanh ra trái tim là tâm trí tuệ.

Bậc thiền định tu tại gia là người chịu cống hiến tài sức của mình vào sự sáng suốt của xã hội để trong xã hội được thượng lưu, vào ý thức hệ để thiện chung cho thiên hạ thiện hỷ, vào ý chí giải thoát để như chánh hành cho đạo nước được yên, vào chìa khóa của tâm linh lại đạt trí tuệ cao. Được vậy là người đang công trình thành trí tuệ lớn của quốc gia đang cần người đó cố vấn muôn dân.

Lạy Thầy Chứa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiền định tu tại gia dễ thấy tánh trong nghịch cảnh để rèn tâm, dễ thấy thanh trực trong xã hội để thức tánh, dễ thấy chính mình nên dễ đắc

thường tâm. Nhờ xã hội rèn luyện cái lòng chí nhân ta tu một kiếp hơn ở trong chùa ngàn kiếp. Vì không có đụng với xã hội nên giữa xã hội lại bất minh.

Bậc thiên định tu tại gia xuất trí tuệ mục thước được gia trung, đạo đức thật trong sáng được gia ngôn, thiên định thất ảnh hưởng được bằng hữu, tu chính thật lòng dịu cảm được lòng người. Được vậy mới thấy tu là sửa đổi đời sống thanh cao để giải thoát phiền não trong thiên hạ.

Bậc thiên định tu tại gia là người trong phiền não sống để giải thoát phiền não, trong thương tranh để thanh tịnh tâm tranh, trong thương chiến để thanh tịnh tâm kiếm, trong sàm ngôn để thanh tịnh thanh ngôn độ đa ngôn. Nhờ vậy bậc trí lập thiên định để tri nội khoa, bậc nhân lập thiên định để luyện nội đôn, bậc nhân trị thiên định để bình nội lý, bậc hành như thiên định để thức linh như, bậc chí sĩ thiên định để trí tuệ trong nội giác.

Bậc thiên sư: Mọi người đem sự thiên định tu chánh cho nhau, nâng tư chất sống thanh cao trong thiên định, ban linh khí sống an nhiên khi

đạt huệ, dung chánh sống cao minh khi tâm linh hòa hiệp, giữa xã hội và lòng chí nhân của bậc hành như tu thiên định phát ra.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên định tu tại gia là người lập chí hóa giải nghiệp lực của bản thân, là người biết tháo gỡ nhân quả của tiền kiếp, là người lập công đức để tu chính thân hành chính tâm làm lại sự ngay chánh tín.

Bậc thiên định trung dung trong cái đức tin để thượng tín, trung dung trong các lý hội để thượng trung, trung dung trong các sự tạo ngộ để khoan chánh. Được như vậy là bậc như chánh giúp đời tạo sự cứu cánh trong đạo ái quốc tự nhiên.

Bậc thiên định tu tại gia mở cửa phương tiện để cải tiến văn minh tâm, mở cửa pháp giới để lãnh ngộ tâm từ vô tướng, không chấp có trong pháp giới để nội giáo vô ngôn. Bậc luyện đến chỗ vô ngôn lại phát sanh tiềm năng và trí tuệ lớn.

Bậc thiên định định được tâm học lớn chỗ không lời, minh được tâm giáo lớn chỗ không tướng, kiến được tánh học đạo lớn chỗ không hình, liễu tận tánh biết lớn chỗ không thể nói. Được vậy mới thật là thiên sư giác ngộ lớn trong chiều sâu của trí tuệ.

Bậc thiên sư: Kinh nhắc ta kinh lập lại đời người, kinh giáo ta kinh lộ lại trí tuệ, kinh giúp ta kinh ban lại quốc gia. Để người lập thân kinh có sự thâm kín để giúp ta, cho ta giúp thái bình của quốc gia đi vào Thiên Đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi!

Bậc thiên định tu tại gia: Đọc chánh kinh để mở chánh linh quang, học chánh kinh để mở chánh linh giác, luyện chánh kinh để đem hạnh phúc lớn với gia đình, gia trung có tròn như chánh thì tâm đức đặc Thánh Nhân trong mỗi lời của bậc học đạo phát linh tâm.

Bậc thiên định tu tại gia: Thấy biết thật mà người xuất gia không dám thấy, sống biết thật

mà người xuất gia không thể dám biết, hơn chánh thật mà người xuất gia không thể tao phùng hơn. Có vậy mới đủ công viên quả mãn để về lại nơi ta là ai và ai lại là ta trong vô tướng, đó là người tu tại gia được tu giác ngộ chiều

Bậc thiên định tu tại gia: Sống trong nhân duyên để từ độ nhân duyên, sống trong gia chánh để từ tâm trong chánh đức, sống trong gia giáo để giáo độ trong bình đẳng. Nhờ bình đẳng tâm mà sự thiên giác được văn minh trong hành độ giữa trường đời.

Bậc thiên định tu tại gia là người sống lại trật tự của lương tâm nên đạt huệ, là người biết hóa giải phiền não để an nhiên, là người biết tận độ sự phiền não để giải thoát.

Bậc thiên sư tu tại gia là sống thật lại di thức để đãi ngộ nhân, giải muôn phiền não trong đời sống để đạt quả vị đã có, thoát trong muôn cảnh đúng và sai, an trong mỗi thời thiên để lộ nhân duyên, hóa giải nhân duyên trong một kiếp.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Thiên định để quân bình tâm trong lúc loạn, an trị tâm trong lúc động, tỉnh ngộ tâm trong lúc suy lầm, minh chánh tâm trong khi phát phú quý, được giàu không nên cao ngạo nên giữ thường đạo để tu, thường pháp tâm trong lúc gặp ô tà. Nhờ vậy mà tu thật để chứng đạo thật giữa xã hội loài người.

Bậc thiên sư: Lúc tâm động danh tướng pháp, dùng vô tướng pháp gội rửa tâm, lúc tâm loạn tướng phiền não họa phúc, dùng vô phân ưu tâm để an chánh không ta giữa thế gian, ta có danh vị lập đạo không ta thì an tịnh, lập đạo tâm không người khỏi phiền não tướng, lập đức không mình để khỏi vướng cái tà tâm.

Bậc thiên sư: Trong cảm dõ không bị cảm dõ buộc là an tâm, không bị cảm dõ trôi là thanh tịnh tâm, không bị phiền não của cảm dõ là giải thoát tâm. Nhờ vậy mới có tâm trong sạch tâm ta tự giáo.

Bậc thiên sư: Thắng mình để tự Linh Bảo thần tâm, chánh mình để linh tri thần giác, dạy mình để thông suốt mỗi giải trận đồ. Ta muốn

vào cửa Hư Vô thẳng mình để đi vào chánh định.

Bậc thiên sư: Thẳng mình trong thuận nghiệp tương sanh, phú quý buộc nhân cường hào ác bá, giàu sang buộc chúng hà hiếp bất công, địa vị thị y cao ngạo trong cường bạo, kinh thương thành chiến loạn đảng phi nhân. Trong các cảnh thương phong phải để mình không trong đó mới thẳng mình trong muôn ngàn cái có của phi thường nhân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi!

Bậc thiên sư: Có ta trong dường như không ta để như trống, có giai cấp ta trong dường như không tướng để nhân trung dung giải hoá cho đời. Có pháp thí ta trong dường như không tranh để khoan chánh lớn trung hành đại đạo.

Bậc thiên sư: Cái đạo đến không ta để đại hòa pháp thí, cái nhân lớn không ta để nhân tự trí chí nhân, cái đức lớn không ta để đức lập

thành địa pháp. Ta có chung muôn vạn nhà mà lại hành đạo lớn không ta.

Bậc thiên sư: Cái lý không ta như sanh tự trí, cái tình không ta như trị tri bình, cái danh không ta như vị thành quả. Ta đang học cái đạo vì vô trần nhập thế, dạy đạo lớn không ta rồi đắc đạo lớn không người.

Bậc thiên sư là bậc đạt trí tuệ cho là có, ta chỉ nhật miễn bàn Hư Vô lớn không ta, nơi cõi ta ở nó không tên. Nên đạo ta thường vô tướng.

Còn Trời cho ta nhập thế ta tuy như chánh để đường giải thoát cho thế lớn nên lập đạo đức không ta, tuy ta có sở hữu tài hoa tài của nhưng ta lại không mình trong mọi sở hữu. Đó là ta không câu chấp vào ta có người không.

Bậc thiên sư: Cái ta đơn giản hóa trí tuệ để trí tuệ ta hành độ, ta đơn giản nhân tước để nhân vị khoan dung, ta có trong nước bình dạy người chế thủy pháp nước ấy thành dược linh thủy ân không ta.

Bậc thiên sư để mình không trong mọi phương vị, để tự do ta cho chết cái lòng vị kỷ của chính ta, được đạo không mình tự tin giao

ngộ trở thần minh, đạo của người thành nhất Phật không ta.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi!

Bậc thiên định tu tại gia: Phải lập không mình để vạn linh tự nhân chánh hoá, không người để trí tuệ lớn phát tâm hoa, không chúng sanh để người biết giải thoát, người hoá sanh ta ra ta ra làm tròn trong trụ hoá, việc lớn thiên hạ đạt rồi hành nhật độ đạo ấy không ta.

Bậc thiên sư: Nhờ lập chí không ta nên dễ dãi được ta, trong nhân sanh đồ khổ trí trí trong nhân tước trần duyên. Nhờ lập chí không ta nên đứng ngoài tôn chỉ giáo phái, thoát khỏi đồ hình sắc tướng của lợi ái âm thanh.

Bậc thiên sư: Nhờ lập chí không ta nên “tùy thời biến dịch, tùy sở thích để giác ngộ sự an nhi”; Nhờ lập chí không ta việc phiền não lớn làm cho nhỏ lại, việc phiền não nhỏ bỏ phước trông không lòng cho tất cả nó đi đến chỗ Hư Không.

Bậc thiền sư: Nhờ lập chí không ta cho dù ở trong sanh lão bệnh tử chướng, ngã tâm ta vô tướng ta làm rồi trở lại cảnh không ta.

Bậc thiền sư: Lập chí không ta thì giải được muôn cửa tử, hóa được vạn cửa sanh, thoát được tư ngã luân hồi, vào được trường lớn vô tướng, đến được đạo lớn vô hình, ẩn trong vô vi thanh tịnh. Bậc trí tuệ muôn rửa sạch tâm mình và hồn nên lập chí lớn không ta.

Bậc thiền sư hãy nhìn đời vì hóa sanh ta thị hiển để chỉ đường đại trí tuệ, vì chúng nhân ta giác trí định huệ để dạy chỗ vào, vì sự sống chung của nhân loại cần được sự mục thước giác ngộ. Bằng thiên hạ đại giác ngộ rồi ta trở về cái đạo lớn của thiền sư là đạo lớn không ta không ta.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiền sư nhìn thiên hạ cần sự tiến hóa lớn, nên dung chánh đức, nên dùng mục thước hành như, nên am tường vạn năng hỗ trợ cho trí tuệ, nên trung

dung trong mọi thời biến dịch tự hoa, thiên hạ đại hòa rồi thì đạo ta là không vậy. Có không ta trong muôn hình ngàn tướng mới đi vào trong vô tướng, nhìn cái đạo vô tướng không người mà đạo lớn ấy không ta.

Bậc thiên sư vì cứu độ chúng sanh mà nhập thế, mà giảng đạo, ta từ không sanh ra hình thái, vì hóa giải phiền não tướng pháp của thế gian mà Trời Phật lớn cho vào. Đạo ta biến hành như bằng thiên hạ bình hồi sanh Hoàng Kim chi quý, đại đức ta xong sứ mạng, ta trở về vốn thanh tịnh tu tánh là tánh lớn của bậc thiên sư là tánh ngộ không.

Bậc thiên sư dạy hành như lớn để không còn người ác, dạy đức lớn để không còn người chấp, tiềm năng của con người chánh định thì đạo ta vốn là đạo lớn ngộ không.

Thiên sư dạy kẻ biết dùng đạo không ta không để tâm chết trong ngã chấp, không để tâm lạng trống vô hình, không để cái trí tri trong vô tận. Đó là người luyện đạo không ta

Bậc thiên sư là không để trí tuệ ta thiếu sót giác ngộ lớn, là không để hiểu biết ta thiếu sót

sự hành nhơn, không để ta chết vì danh tình tướng pháp. Nhờ luyện đạo không mình nên chơn giải sanh ra đạo lớn không ta.

Bậc thiên nên thiện hóa không mình để không chấp ác, bậc hành nhơn hóa không mình để không chấp thiện. “Phải nhơn hóa chi hành, hành hóa chi nhơn”.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Cái cõi thiện ác chưa liễu ngộ là cái cửa của phiền não chướng mà người dính vào phải luân hồi, cái danh vị ngã tướng chưa học không ta là cánh cửa sinh sát trầm luân bi đát. Vì vậy bậc thiên sư hành nhơn phải có phải không, rồi phải học tới tốt cảnh không mình để thoát, tuy sống trường sanh trong thế cũng phải giải thoát cái trí thối hóa của luân hồi nhờ vào hành đạo lớn không ta.

Bậc thiên sư không hiểu cao không siêu hóa được tiềm năng để giải thoát, không thấy xa không mưu tính được sự kiến trúc lâu bền,

không phát thức không truy ngộ sự văn minh trong thức sống. Đến cái tốt cùng nên lập chí lớn không ta, để không trụ hóa thể gian trong cao ngạo đạo ta đúng đạo người sai, để cả hai tự giáo và tự hóa. Đến cái đạo không ta mới giải thật cho họ trở về chơn đạo không mình.

Bậc thiên sư nhìn “xuân sanh hạ trường, thu tàn đông tận” trong mỗi năm để thời khí đi qua, một đời người sống trong sanh lão bệnh tử lại rước đến, thể tiết sự cho phép trong đời người là vậy. Tại sao bậc đạo đức không biết sống không mình để giải thoát cảnh Hư Vô.

Bậc thiên sư học văn chương đến tốt lại bạch văn trong thời pháp, còn người nhập định không lời để đi vào Trời lớn chứng cái đại đạo không ta. Chỉ có thiên định quên mình cho tâm liễu xuất, cho trí thức lạng không trong ngã tướng phù đồ.

Được vậy tâm và Hư Vô tự ta chứng đạo, đạt tới đạo không mình tất không tự mãn, học cái đạo không ta để không trong đại ân xá, ta đưa họ vào bờ bên kia Bỉ Ngạn. Như thuyền ta đi không đáy chẳng tính công ấy có ta.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc muốn được vô thượng Như Lai trong không ta để cái không sanh hóa, vì chúng đạo vô thượng trong mình chơn thật nó lại không tên. Khi nói ta tức đặt tên cho nó tạm giác tạm ngộ, bằng trường sanh trong đại thiên số không biết gọi là cái tên gì. Nên tạm gọi và tạm dịch cái tên đạo lớn không ta.

Bậc thiên sư thấy nó không thiếu nên việc gì cũng trừ phú, nó không tướng nên thích nghi cho vạn tượng, nó không ảnh nên quang minh cả hữu lẫn vô, nó không hình nên siêu linh trong toàn giác trong cái đạo không người không mình. Nên ta tạm gọi cái đạo lớn ấy không ta.

Bậc thiên sư nhìn Phật vào chúng ngộ đạo lớn thấy không ta, trong cõi không tên siêu diệu nhìn ra ngoài mới thấy có tánh quang của ta trong, mỗi chúng sanh lúc đó Phật từ thường niệm nhập vào trong vô biệt niệm, rồi thấy không mình thường niệm chúng sanh tâm. Vậy

Phật quên mình không niệm Phật mà niệm chúng sanh là Phật đã đến chỗ không Phật để hành đạo lớn không ta.

Bậc thiên sư nhìn cái lẽ một như động thì Thái Cực tịnh thì vô cực, hễ mỗi cái động thì sanh mỗi lý chí trong cái có, bằng thanh tịnh không lời chứng đạo thật không ta.

Bậc thiên sư nhìn cái tâm nhãn mở ra, nhìn cái đạo không ta màu nhiệm trong khối đại tình hiển trái tim lớn thật không ta, làm cho cả trong thiên hạ nhận không ta để thái bình cao giá, tinh thần lớn không tính công và đòi giá cả. Có được như vậy là cái đạo không ta siêu hóa chúng sanh.

“Kẻ thiện chung đạt trí lành nhờ không ta chi bảo, người phát trí cứu đời rồi thành quả đạo lớn không ta”.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi!

Bậc thiên sư: Chỉ có luyện đạo không ta mới thấy đạo ta vô giá, cao đến tận nguồn lành

cho thiên hạ toàn chung, Ba (3.000) Ngàn Thế Giới trong Niết Bàn đại định lớn Vô Cực. Nhờ luyện cái đạo không ta không chấp đứ ở thế gian, họ đứng ngoài Tam Giáo không đòi thế giới tính công và tính quả, cũng không lòng để toàn giác trong các diệt độ không ta.

Bậc thiên sư làm không tính công để công viên thành sung quả mãn, vào cõi Đại Niết Bàn nên cầu liễu tánh để diệt danh, Ba (3.000) Ngàn Thế Giới không tên lại trường sanh thọ bốn, nơi an lạc vô cùng có đủ vẹn thủy toàn chung.

Những bậc trí tuệ vô cùng trước kia cũng tu hành như chánh, rồi lập đạo không ta đạt đại quả vị, dứt sạch tánh phàm cho đến chỗ không mình mới vào được cõi Niết Bàn vô diệt, vô sanh.

Bậc thiên sư nhìn cõi thanh tịnh nhờ đạo không ta, nhập vào trong đại định cõi lòng không lòng mới vào trong tâm lý để thương nguyện.

Bậc thiên sư hãy nhìn có những vị đạt đạo ta rồi âm thầm tu chơn đạt quả, âm thầm trong phong hóa của nhân loại đi tìm trí tuệ cao siêu,

âm thầm trong cuộc sống để tầm ra nguồn cội lớn, tổ ngộ Máy Hạo vô hình đi vào trong thể thức lớn của Như Lai.

Bậc thiên sư đến đây mượn văn tự để chỉ đường kinh vô cho Tam Giáo tri linh, cho Tam Tông Quy Nguyên trong một chơn lý, nơi cõi trường sanh vô ngôn đạt thủy. Những bậc bình lòng chứa thủy để chứa vào chum, chum ấy lại không ta.

Cửa đại định nơi Thần Tiên luyện nhân để kết quả, cõi vô cùng thì thi như chánh, Thần Tiên phơi tinh khí tiết để vào tận nhà Trời để đắc đạo thủy chung.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc đại thần thông còn nghiêng mình để cầu chơn cho thành quả, đến cửa thần thông thần mới xả bỏ tính khí kiêu căng.

Bậc thiên sư đổi một thể trí để đạt trí tuệ, để vào trong toàn chơn huệ để linh thanh, đổi một vị trí để đạt chơn thiện mỹ. Được vậy bậc đạo

ngiên² mình để đi vào Hư Vô chi khí là người tu Phật hành đạo lớn không ta.

Bậc thiên sư thấy thể đứng của đạo không ta, không để mình nặng quá thành cứng, không để mình dẻo quá thành cong, không để mình mềm quá thành yếu, không để mình thẳng quá thành ngay, không để mình khôn quá thành xảo, không để mình ngu quá thành quê mùa, không để mình cao quá thành kiêu căng, không để mình thấy nhiều quá thành đàn độn, không để trí mình dối gạt thành gian, không để trí mình ngu quá thành dốt, không để trí mình bạo quá thành thành ác, không để trí mình u tù quá thành thô bạo giữa chúng sanh.

Bậc thiên sư nhìn cái đạo không ta tức không để ta thô bạo, chỉ để ta vào trong trí chơn bảo. Sự trung bảo không ta là trí trung dung.

Bậc thiên sư như trong thể âm lại dung chứa điểm dương để sáng, như trong kẻ hung còn chứa một điểm đạo để hiền, như trong kẻ bạo ác vẫn còn chứa một điểm linh quang giác ngộ để tự tánh quy y. Chỉ có đi tới cùng cực của nó có thể tương sanh là vậy.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Như bậc thiên định soi tâm từ mờ tới diệu minh, rồi từ diệu minh phát sinh chơn trí tuệ. Đó mới thấy trong không mà có, đến mới biết tâm lý của Vũ Trụ vô hình.

Bậc thiên sư nhìn đạo ta không trần tức không trong để trống nhân quả, không trong để đổi mới cả chơn nguyên. Chỉ có không trong mới gội rửa mình trong thanh sạch, không ta tức đến tốt lành mới đưa ta tới đạo của trường sanh, sống trong đại trí không ta để diệt lòng vị kỷ, vào cửa đại bi không ta để thiện giả ngã ác thành chơn.

Bậc thiên sư hãy chôn cái ta phàm phu để ta chơn lý, hãy chôn cái ta vị kỷ để trí ta sanh, hãy chôn cái thiếu sót của ta để tâm ta đại hỷ đại, hãy không cái ta vô nghi để ta mở cửa đại tu di.

Bậc thiên sư có cái ta quê mùa cảm thần ta văn minh trí tuệ, có phải cái ta sơ học cảm thần ta vào đại học trí tuệ vô biên, có phải cái ta sắc

tướng âm thanh mê đồ hình tướng cảm thần ta đại giác của Đại La, có phải cái ta quá hữu lậu cảm thần ta trong đại định. Để cái đạo không ta ta mới đắc Hư Vô

Vì vậy bậc chân nhân không có ta trong đại lý, không có tiểu trí trong đại kinh bang, không có tiểu tiết vào trong đại minh triết, không có loại tiểu tình vào thế giới trường sinh.

Bậc thiên sư nhìn cái cõi thường chơn nó không thích âm dương cảm trí, không ưa thiện ác cảm trung, không theo bảo thủ cảm lý. Để đạo thần thông thần siêu diệu linh quang.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Nên bậc thông lý đạt tình trong minh định ra ngoài thần thông thần ngâm vịnh đề thơ, nên những bậc chơn như họ sống có ý nghĩa cao minh mà con người tu thường tình không nhìn được. Chờ kẻ thông lý để hòa minh trong công trong sáng, chờ bậc hiệp tình trong tình lớn rồi biết hy sinh.

Bậc thiên sư hãy nhìn Tiên hậu tương thông nhờ lòng không lòng đặc nhất, bậc về tới nguồn lành nên hóa trí độ thành văn, thuyên không đày Thần Tiên dạy người trồng chấp. Chỉ có loại người lòng không lòng mới trở về nguyên thủy hồi nguyên.

Bậc thiên sư trí trồng chấp thì trí tuệ không bị cản thân, lòng không lòng bậc hành như không cầu quả, phân biệt bón tại đất cây dăng trái lớn ở trên Trời. Đó là biết cái không ta tại đất thì quả lớn tại Thiên.

Bậc rửa sạch được lòng riêng cũng là hàng Linh Bảo, như đứa con có lòng đại hiếu đại thảo thì Cha Mẹ nào không ưu đãi quý thương.

Bậc thiên sư nhìn như khí mùa xuân tương sanh thì cây trở nhụy, dăng hoa thành khí lành mùi vị tiết xạ thơm xa, “hữu xạ tự nhiên hương” là vậy, mùa xuân đi qua rồi vạn thảo lại trưởng thành mau lẹ trong cái lý thanh bình sanh dị thảo kỳ hoa.

Cho nên cái đạo không ta làm lớn cho đại hòa trong thiên hạ, không ta để liễu xuất cái tìm ta tu lớn cho đại trị quốc gia, không ta để dăng

tài hoa tự trí, biết tình lớn biết không tình dưng
đại Phụ Mẫu ái của lòng ta ái đến chúng sanh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên
sư cao lý để nhân chi sơ thường đức, đạo chi
thường nhân, chi quý trong mỗi sự huyền giải,
lại không đạt mình trong những con người vĩ
đại. Để công đức lớn ta thành rồi luyện cái đạo
lớn không ta.

Nước lấy dân để lập gia, dân chi quý để định
giá trị chi dân của nước, chỉ có bậc công thành
thân thối dân quốc đại thanh bình ta tròn bổn
phận chi dân. Nên lui gót để đạo nước ấy không
ta, thiên hạ chí công để cầu công viên quả mãn,
ta chỉ mong làm tròn bổn phận của nhà Đạo rồi
trả nghĩa vụ cho đời để đạo lớn không ta.

Bậc thiên sư hãy nhìn cái ta vui với cái đạo
không ta liễu tâm ra ngoài các Âm Dương Thái
Cực, ấy mới gọi giải sanh tử lộ thoát đại ngã lý
tường văn, trí lớn của bậc là không ta để đạt đại
trí.

Bậc thiên sư không trói mình trong các tri kiến, không giới hạn mình trong các chi giáo, không cầu cạnh sự sống mình trong các nhân duyên, vào trần là tùy duyên để hóa độ, tùy an để an chánh cho dân, tùy thời cuộc để hành nhân tri thủy, hoàn cảnh để khai ngộ, tùy tâm lý của chúng sanh để thiết độ thần kinh, làm tròn bốn phận rồi không ta để thuận lý. Bậc giác ngộ tức vô cùng đâu muốn ngự sanh tử thọ ngã của trần gian.

Bậc thiên giải để thoát nhân tướng không còn chướng ngã tâm, tịnh để tri lý không trói trong phạm lý của kinh văn, không tha cầu để tâm kiếm thành dũng trí, không đòi tha lực để tinh tấn sanh chánh tinh thần, không yếu sự giác ngộ để thành lòng trong trí tuệ, không buộc tướng tình pháp tín người để tự đạo lớn Tu Di.

Kẻ có giống nhân trong sự hành nhân cao quý, người có Đại Bồ Tát thí sự giao tế tự quý nhân linh, như nước chứa tình trong bình mở ra mới cảm, nhận mùi vị bên trong có chơn thiện mỹ thì chơn thiện chơn mỹ ý của họ hành y. Còn bằng không có hạt giống Bồ Đề tâm trong

đó dẫu có bắt người họ lập đất để Hoàng Kim, để trồng các loại quý giá giống vô phương.

Nên bậc đạo không ta để thiên hạ đại ngộ hành hóa, để thiên hạ đại trị hành nhơn, để thiên hạ đại trung, để thông cảm được nhờ trung đại ngộ mới thấy đạo là đường. Bậc thượng lập chí đạo lớn không ta.

Bậc thiên sư nhìn bậc hành nhơn lập tri kiến để đến, bậc thiên định lập giác ngộ vào trong, bậc thông suốt lại siêu giác để tận độ, người tận độ người, người đạt rồi đạo lớn không ta.

Bậc thiên sư độ mình trở lại cảnh Đào Nguyên, độ mình trở lại thanh tịnh giới, độ mình trở lại cảnh giải thoát chúng sanh tâm.

Bậc thiên sư nhìn người tu đi ngoài sự nhập thất thiên định là sai lệch đạo đức của Như Lai, của nội giáo tâm truyền Thượng Đế, sai lệch con đường đi tâm trung dung thanh tịnh, sai lệch chơn lý hiệp nhất với nhất nguyên, sai lệch sự tu thân chính đạo thanh sạch để cho người tu đạt đạo.

Bậc thiên sư nhìn người tu thiên định là người hành độ đạo trung dung, không quá chấp

chay mặn, tu theo cơ thể sinh hóa ở trong mình trong đời sống dưỡng sinh, không hữu lậu quá để trở thành phong kiến đi theo người cổ, không ngăn lối giải thoát, không văn minh đòi trụy hoá để sự tiến trung hòa. Vì văn minh hoá sẽ lập đạo vào sự đòi trụy.

Bậc thiên sư không cường bạo quá làm loạn phi tướng, không đàn độn quá làm trí huệ quê mùa, không cầu kỳ quá làm rối như chánh trong chánh thế.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư không khiêm nhượng quá làm kẻ bạo loạn như, không độc tài quá làm bình phong cản lối, không tự do quá trốn làm loạn đạo phi nhân, không bài bác quá lời làm cổ hủ ám thân, không tiên đoán quá sự thiên cơ làm mất đi sức nhân thực dụng, không bày điều thù diệt của đời làm loạn lòng quân chủ của chúng sanh.

Bậc thiên sư hãy nhìn đạo trung dung là hành dung chánh để thích nghi, hành như

chánh để thủ lễ, hành tâm chánh để độ tha, hành lễ đức như chánh để phục lễ. Hãy mở tâm thiên cho thiên hạ phục lễ chỉ có phục lễ của thiên hạ rồi đạo lễ ấy cũng không ta.

Tiên lễ cử bất phục nghi lễ sẽ dụng binh, Thánh Nhân hành đạo trung dung là dùng lễ để đãi sĩ an dân cao quý, dùng pháp trị để an định quốc pháp, dùng nhân trị để học sĩ thi cử thái bình.

Bậc thiên sư nhìn trung dung có thể cứng, có thể mềm, có thể trí, có thể pháp, có thể nhân, có thể lễ, để không đứng một vị trí mà trong mỗi đơn vị làm theo sự chỉ đạo của trung tâm đại lực, để trung chánh trong đạo hành như của một quốc gia.

Bậc thiên sư khiêm ái để tao nhân, không nịnh kẻ bất nhân, dung chánh để cao nhân, không dung kẻ bạo nhân, khoan chánh để văn minh, không bắt cập theo bạo ác, nghiêm chánh để ngay chính, không dung kẻ phá luật an dân.

Bậc thiên sư biết thương chánh để nhân quyền, diệt tư kỷ cá nhân, an chánh để thái bình, không theo thuyết tự do đòi tự do, minh chánh để

minh đường, không theo thuyết học Phát Xít Lê Nin, linh chánh để tham thiền không theo phép tà tinh, phù chú, tụy giáo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Trung với quốc gia thì dung chánh với hiền tài đại sĩ, tức là người đức trọng trên mình hành đạo ái quốc không ta.

Bậc thiền sư nhìn bậc thượng trung mới dung chứa trí tuệ lớn để sách lược an dân, để dung chứa sức đạo lớn định quốc, để dung chứa khoan chánh lớn an nhơn. Được vậy là bậc hành nhơn chánh trong đạo trung dung Huyền Tấn. Cho nên bậc tu thiền định tại gia phải biết dùng đạo trung dung để cho tâm mình đạt đạo.

Lập tâm nhĩ thông để tri thiên lý Hư Vô, thấy biết mở cửa tâm trung để dung chứa sự hiểu biết trong sự thấy biết mới thành Diệu Hữu.

Lập tâm nhĩ thông nghe được chơn lý của Hư Vô, mở cửa trung tâm sinh lực để sự nghe biết thành Diệu Hữu.

Lập tha tâm thông thần thông thần vào tận Hư Vô, mở cửa trung tâm huyền quang đưa pháp lực đó thành Diệu Hữu.

Lập túc mạng thông đem sự hiểu biết biến thành trí tuệ để thỉnh Tâm Kinh Vô Tự của Trời, của Hư Vô, mở cửa trí tuệ thanh quang đưa Thiên Kinh vào Diệu Hữu.

Lập thân túc thông đưa linh minh thần giác vào cửa Huyền Tẩn của Hư Vô, để thấu hiểu ba bộ luật siêu nhiên, thiên nhiên để kết thành tâm lực chánh đạo trong Vũ Trụ đem vào Diệu Hữu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Lập lậu tận thông đưa chơn như linh tánh vào cửa Đại Hư Vô, để thông hiểu sự chơn giải huyền ẩn sâu kín của Trời, của Vũ Trụ vào hội nguyên thần tức Nhật Đỉnh Cung, đưa Vương Đạo Huỳnh Quang vào thành quân chủ thần minh trong Diệu Hữu.

Bậc thiên sư đi chung một cánh cửa của Hư Vô mở ra được tám vạn bốn ngàn cánh cửa sổ của Vũ Trụ Tinh Tú và Vạn Năng, đi chung một

sự Huyền Tần Chi Môn mở ra muôn sự thông suốt thâm kín chi đạo, đi chung một Đạo Trời Thiên hướng đạo mở ra sự thấy biết trong Hư Vô để áp dụng vào đời sống có đạo trong Diệu Hữu.

Bậc thiên sư đi chung đường thần kinh thanh tịnh của Hư Vô mở ra được sự thông thiên học để hướng đạo vào trong Diệu Hữu, đi chung một pháp Trời Thiên đại lộ mở ra vạn. Sự giác ngộ để quy y sự thanh tịnh vào trong Diệu Hữu.

Đi chung một đường trí tuệ của Thánh Nhân mở ra Quần Tiên Hội để hành đạo trong vạn hữu, đi chung một đường thiên định của Phật Vương mở ra Đại Hội Long Hoa để điểm đạo cho nhà Đạo, nhà Phật và phán xét nhân loại trong Diệu Hữu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Hội Long Hoa điểm đạo cho bậc nhân, chứng đạo cho bậc Tiên, chỉ đạo cho bậc Thánh, phong vị cho bậc Thần, chánh quả cho bậc Phật, thành viên mãn

cho bậc Thiên Tôn, công viên quả mãn cho bậc nhập Niết Bàn.

Bậc thiên sư hãy nhìn Hội Long Hoa, thay nhiệm kỳ cho ngũ giới, đổi thời kỳ hành lục của Ngũ Chi, thay các ngôi Giáo Chủ trong Ngũ Giáo, đổi y pháp trong các chánh pháp hết chu kỳ, thay vị trí cho các quả vị của Ngũ Chi Tam Giáo.

Thâu Ngũ Hành trong Tam Thập Lục Thiên, thâu quý thần bùa chú tà tinh, lục nhâm, lục giáp, lục đạo Thần Tiên, thâu xiển triệt giáo đệ tử dứt thời kỳ cho siêu hoá, thâu sắc pháp hành pháp, tướng pháp và nhiếp pháp của quý thần.

Bảy mươi hai địa sát giới cho thối hoá ra khỏi quả đại cầu, cho họ thối vị, cho quý thần lập chánh đẳng thần, thối vị cho tà tiên lập chánh đẳng Tiên, thối vị tất cả tà tinh, lập chánh tinh tú trở lại chánh tinh thần, thối vị thiên ma địa quỷ, lập công lý thái bình, thối địa âm ma, lập công đạo chi dân, thối vị chiến sĩ trận vong, lập địa công thần binh bảo quốc, thối vị lưỡng pháp nhân thân, lập công chánh Vương Đạo,

thối vị tịnh tướng tinh thần, lập tinh tú thuần lương.

Bậc thiên sư phát xét: Bậc công để thưởng, bậc tội để phạt, bậc tiên để tôn, bậc ác để tiêu, bậc nhân để giáo, bậc bất nhân để diệt, bậc trí tuệ để chí nhân, bậc ngụy giáo đi đoạ, bậc hiền chánh được chiêu an, bậc bá đạo trụ diệt.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc trung được phong quan, bậc ngụy đi làm tròng thú, bậc tu chơn được làm sư, bậc ngụy sư đi làm trâu bò và tròng dế thảo mộc.

Bậc thiên sư nhìn Hội Long Hoa phong cho bậc chơn hiền, phạt bậc ngụy xảo, phong cho bậc chứng nhân, phạt cho bậc giả nhân, phong cho bậc chơn tu, phạt những bậc giả tu, phong cho hạng hiền hơn, phạt những loài bội nghĩa, phong cho bậc chí hơn, phạt các loài tâm thiên ma địa quỷ bất hơn bất chánh.

Bậc thiên sư nhìn Hội Long Hoa làm sáng đức chí nhân, đánh tan bóng tối bất nghĩa, làm

sáng nghĩa vụ chính thần, tiêu diệt bóng tối quỷ thần mê ám thần dân, làm sáng thiên nhân trong Thiên Đạo, Ngũ Lôi thân chu diệt phù chú ám tà tinh của âm thần chu diệt âm thần.

Bậc thiên sư ngay chánh đường tu cho bậc đạo đức, minh sáng đường tâm cho bậc trí tuệ, linh giác đường giao cảm thiên nhân cho bậc Tiên, cao văn kinh cho bậc trí để tri, cho bậc trí quốc để di chánh, cho bậc học sĩ di tâm để thanh ngôn, cho bậc tu đạo thiên định để tao nhã, cho bậc chí công di huấn để cao nhân, cho bậc nhơn sư di hành để thành đạo.

Minh tâm trong lúc thanh văn, kiến tánh trong khi định thất, thông linh trong lúc tham thiền, nhập định trong thời kỳ mở trí huệ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư học cao để minh chơn lý cõi siêu hình, hiểu rộng để tao nhã chơn linh trong Tam Giới, thông thần để ghi chơn lý vào ký ức thần kinh, trí tuệ để am tường con đường thiên chơn đại định.

Nhập xuất để liễu ngộ các cánh cửa của huyền vi, định tâm để luyện đạo Chi Môn vào Vô Cực, phát huệ để thông suốt định lực Trời người trong hữu lẫn vô để thành chánh quả.

Bậc thiên sư vào tận Hư Vô mới thấy không ta trong Diệu Hữu, ngã tướng thông rồi hành chí thiện đạo lớn không ta.

Bậc thiên chỉ có biết tự đạo không ta để hoàn toàn giải thoát, giải cái nhân tướng trong cái thành quả để ta không tướng, tức người không nhân và tướng không quả để trở về cõi Trời Vô Cực hiệp nhất đạo toàn chơn.

Bậc thiên sư để trí không mê trong thất tình hiển hóa, muốn giải thoát tình đọa mới vào tột cõi siêu quang, cõi lục dục trói nhân duyên người trong pháp giới. Chỉ có lập chí lớn không mình để tịnh độ đường ra lớn không ta.

Bậc thiên sư tạo nhân trong muôn tịnh để hóa giải, tịnh tánh trong muôn ngàn lý để siêu nhân, giao tế trong muôn ngàn xử thế để giải thoát, giáo nhân trong con đường tự lập để tự tiềm năng. Chỉ có bậc biết tự phát tiềm năng mới không mình trong tất cả.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư gặp bậc vô căn lòng nhân phải vô tướng, gặp bậc vô trần tâm định để thần giao. Nên bậc thiên định không mình để cho ngã tướng không theo, không người diệt phàm tâm không ngã chấp, không chúng sanh diệt phàm ngã trong nhân quả để giải thoát nhân quả lớn đến không ta.

Bậc thiên định không để trí loạn theo hạ lưu khởi lẩn đục vọng cầu an, không để phóng tâm vào loạn tướng trong phi thị hình sắc pháp giả đạo đức, không phóng thần làm rối loạn cơ duyên của Vũ Trụ trí hoá, hoá phúc của chúng sanh. Phải lập đạo không người, không mình cho nhân quả của chính ta giải thoát.

Bậc thiên định không cầu tha lực chi giáo đa ngôn để không ta trong thật đức trọng, không cầu chấp luật pháp giáo tôn trong tà chánh để không ta giải thoát phi nhân, không mưu tính tham công phù tướng trong danh vị ảo tướng để

không ta cho tâm định thần huệ mới bậc linh giác thật không ta.

Bậc thiên định muốn giải thoát ngã tướng lập đạo không ta được vô tướng phi giác, muốn giải thoát trí phàm nhập thể không ta để xả bỏ danh vị thị không. Được vậy mới lòng vô quái ngại.

Bậc thiên sư muốn thanh tịnh để khai mở trí tuệ, phải không ta trong các hình pháp sắc tướng thị ngã giả danh, mới vô tướng trong chỉ nguyệt miễn bàn mở máy thiền quang là không ta đạt đạo.

Thiên sư không ta để trở lại chơn đạo vô hình, không người để trở lại chơn nhưn vô tướng, trong muôn ngàn thị tướng đạo không ta là phi tướng, trong muôn ngàn sắc tướng đạo không mình là phi tướng, trong mọi tướng pháp phi chúng sanh tướng là đi vào trong chúng cái đạo lớn không ta.

Ta ở trong muôn ngàn biết không ta mới thật đức, ta ngự trong muôn vật biết không mình mới thật thoát, ta ở trong tất cả biết giải thoát trong tất cả. Ấy là quờn nguyên cái đạo không ta,

không ta để trống nhân quả trong mọi cảm tín, không tình để đại tình lớn tận độ siêu linh.

Bậc thiên sư nhìn nước chế đến đầy thì đồng đức, linh cảm biết đi về thì đồng lực, tâm cảnh biết không mình thì giải thoát, nhân tình biết không người thì siêu hóa. Chỉ có siêu hóa nhân quả của người và của mình mới chứng đạo lớn không ta để đạo ấy ta thành.

Bậc thiên định là người biết trụ hóa chơn linh, thông cảm hóa trí tuệ, linh ảnh hóa siêu nhiên. Chỉ có đạo không ta mới giải hết thiện giả ngã tướng để đi vào bên trong chứng đạo không ta.

Bậc thiên định hành như để như chi sơ khai tánh bốn thiện, tâm chi sơ khai tâm bốn đức, lòng chi sơ khai lòng chơn thật của bậc chí nhân. Có lập đạo không ta để chơn như hình hóa.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên định linh cảm với Thượng Đế để làm tròn nghĩa

vụ của đạo quân thần, linh cảm với Tam Tông làm tròn nghĩa vụ đạo của Thần Tiên, linh cảm với quốc dân làm tròn nghĩa vụ với công lý. Được vậy mới tròn Tam Thể Phật Quang rồi cái đạo không ta.

Bậc thiên định đi tầm chơn dung trong kim đỉnh đồ thơ, đi tầm thanh tâm trong hồ Tiên tảo ô trược xú uế, đi tầm Phật Mẫu đáp y Tiên để chơn linh siêu hóa. Được vậy là bắt đầu nhập vào cái đạo lớn không ta.

Bậc thiên định siêu hóa lý trí để phàm tánh lặng yên cho trí thanh tịnh, siêu hóa tâm lý để thiên tâm thấy biết trong thâm kín thanh quang, siêu giác tánh tình để tánh linh trong minh sáng, trong mọi sự học và hành độ có sự giác ngộ đi chung. Được vậy mới thật siêu hóa Tiên nhân trong Tiên chơn đồng huệ mạng.

Bậc thiên định thường tịnh để cho trí an sanh trí tuệ, để tánh an sanh tánh giác ngộ, để tâm an sanh tâm đại trí tuệ.

Bậc thiên sư mới thấu lý Hư Vô để huyền đồng, mới thông Thần Tiên để huyền võ, mới thông cảm linh quang để huyền năng, mới thông

suốt linh khí để huyền hóa, mới thông đạo đức lớn để huyền kinh. Nơi cõi đạo lớn vô hình cần nhiều thời gian để nhập định trong thiên thất.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên định mỗi sự học là một cánh cửa vô hình của lậu thiên cơ, mỗi thời kỳ nhập định là một tiềm năng trong bản thể vô sanh tử sống lại, mỗi sự giác ngộ mở ra là một ký ức ở trong bộ não thần kinh. Được vậy sự kinh bang tế thế viết ra từ trong thần kinh của đạo học Kinh Vô Tự.

Bậc thiên định đánh thức mình trong những giấc mộng thế nhân danh, tỉnh thức mình trong những khảo thi trong thanh lẫn trực và dục, tỉnh mình trong những tâm lý ta chánh người tà. Có được sự hiểu biết đến không mê mới đưa đường cho người về bến giác.

Bậc thiên định đi tìm chơn tâm để giác ngộ tâm học, đi tìm tánh linh để linh giác sự học, đi tìm học thanh tịnh để giải bỏ phiền não tâm. Nhờ vậy tâm học đạt giác ngộ.

Bậc thiên định đi vào trong bản thể của vô hình Hư Vô Chi Khí để lập quốc độ cho mình, đi vào trong bản năng vô tướng để lập quốc phụ, đi vào trong vô tranh để lập quân chủ thần minh trí tri đồng lực. Được vậy mới lập Xá Vệ Quốc ở trong ta.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên định tri kỳ lý để thấu thị anh nhi tâm, tri kỳ tài để thông hiểu siêu giác của linh cảm tánh, tri kỳ nhân để cao nhân trong mọi pháp chi dân minh trị. Được vậy đạo đức lớn đến thiên hạ đem lại sự thái bình.

Bậc thiên định tri tâm lý để siêu hóa tâm lý, lý trí vạn năng, tri tâm lực để phù trợ trí định huệ cho bậc còn yếu trí tuệ, tri nhơn tâm để đạo không ta giải thoát chúng sanh tâm. Được vậy mới công nhận tâm là lý vô hình cần được học để tâm siêu hóa.

Bậc định thiên định không để ta phạm vô trong cần giải thoát vô tướng, không để ta vô

trách nhiệm làm cản trí lớn của đạo vô tranh, không để ta thiếu bốn phận lại đòi tu đạo cao đạo thấp làm tổn đức nhân. Phải chánh giác lại chính ta để ta tròn công quả trong Tam Giới.

Bậc thiên định không để tâm quá trống vắng làm chết đi trí tuệ ở cõi Hư Vô, tức là trí tuệ lặng không không sanh trí tuệ, không để tánh đầy ắp ô trược vào Minh Đường Bạch Ngọc Kinh phải sạch không bị phạm tội bất kính, không để lòng ích kỷ ngã mạn đi theo cùng ta chung đường giác ngộ. Làm như vậy khác nào tự ta sỉ nhục ta trong các giới thanh tịnh ở nhà Tiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên định không đấu trí với nhân sĩ của quốc gia làm cản thần tâm của nước, không đấu trí thức với tu sĩ làm cản thần huệ của bậc thanh tu, không đấu phép với Thần Tiên làm cản sức tiến hoá của Vũ Trụ. Vì tâm giác ngộ là đi tầm sự cao thượng, để

học cao thượng thì học khoan chánh để thành công.

Bậc thiền định không phóng ý trong các suy tưởng để thân an, không phóng tâm trong các liễu sanh di tín để định trí, không phóng đoán dực trần trong giờ phút thiền định để liễu xuất thân quang. Có giữ tâm được như vậy mới vào trung đạo.

Bậc thiền định khi tâm mê biết tỉnh thân, khi tâm chướng ngã biết tỉnh thân, khi tâm vô phân biệt biết khai sáng cho nó trí tuệ, khi tâm phiền não phải biết tạo nhã ung dung, khi tâm tha cầu biết chánh giác cho nó hoá huệ tâm. Nhờ luyện tâm như vậy mới là Thầy của chính ta đó vậy.

Bậc thiền định ngộ Trời lớn khiêm nên mình đại tế, ngộ Phật lớn nghiêng mình đại bái, ngộ Thiên Tôn tôn linh thần để lễ, ngộ Vô Cực Niết Bàn “Vạn Tuế Vạn Vạn Tuế” để đại lễ hành như. Được vậy mới khởi phạm bất kính ở trên Thượng Giới.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên định tha tâm thông phải trông nhân quả trong sự thấy biết cái thường huệ tâm, phải trông tư kiến trong việc hiểu biết thiên cơ để thường đức với đạo, phải trông phàm thánh tâm trong lúc mở ra các cửa huyền vi. Nhờ trông tất cả mới ra vào Tam Giới mà không còn phiền não trong tướng giới.

Bậc thiên định tâm vào trong trông tâm cho sự thấy biết đến lậu tận thông, nhờ sự thông của lậu tận mà đến tột cảnh của trí tuệ, đạo vào tận trong hiển đạo lớn vô hình, mới thấu ngộ thiên cơ trong thiên nhiên và siêu nhiên chơn thiện mỹ hiển châu hình, huyền cơ vào tận bên trong mới hiển thể Hư Không nhiệm màu không còn lời để diễn tả. Cho nên ai chứng tự ngộ không, ai đắc nhất tự nhận ra, ai đạt đạo lớn tự đắc lậu tận thiên cơ thì hiểu.

Như Phật chỉ nguyệt không đủ lời để sự minh triết trong nó hết sự cảm nhận của thiên linh, không đủ văn chương để pháp thí hết trí tuệ cho đại chúng, không đủ kinh văn để bàn đến siêu thế giới văn minh. Bởi vì thời gian có

hạn, không đủ mật ngôn linh ngữ để diễn tả hết linh giới mới chỉ nguyệt không lời, ai ngộ đạo lớn thì biết đạo ấy không ta.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Nên bậc thiên định mượn trí giác của sự học để thông tri cùng trí tuệ, mượn linh giác của sự thiên định để thông linh cùng trí huệ, mượn thời thiên giác để thông tri sự linh ngữ phát thanh tịnh trong các mật ngôn diễn thành luận ngữ. Ngoài cánh cửa tham thiên nhập định không còn người và một pháp nào siêu hóa hơn nữa được sự thiên cơ trong trí tuệ nhiệm màu.

Nên bậc thiên định nuôi tâm tương sanh để kỳ phùng với đạo, kỳ bảo với Phật Tiên, kỳ nhân trong thiên nhân đồng đặc nhất. Đến cái cõi không không gian để nhất đạo là đường, không thời gian để nhất đạo là nhà, không phiên nào để nhất khối linh quang là đạo, đạo đó là chơn lý vô hình, chơn quang vô ảnh, chơn pháp

trường sanh. Là một cái đạo thiên sư đặc đạo không ta.

Bậc thiên định lạng lòng phàm ngã để phát thiên số Hư Vô, lạng trí phàm tướng để phát trí tuệ thanh tịnh, lạng tánh pháp lục dục thường tình để mở trí tuệ của lục thông.

Bậc thiên sư thông trong để công tâm với Vũ Trụ, công lý với Hư Vô, công tâm với đại chúng để tâm phàm chết, tâm trí tuệ phát sanh, tâm ngã tướng chết, tâm thanh tịnh hồi nguyên hiệp thể. Có phải ngộ đạo lớn vô hình là hành đạo lớn không ta.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên định giải bỏ ngã tướng tâm cho tâm phục thủy, vạn sự của thuở ban đầu được phục lại ký ức tự nhiên, giải bỏ phiền não tướng pháp, hoàn nguyên trở lại sự thiện giác của thời kỳ sơ khai tâm tức Phật, tức rửa sạch được sự trong sáng thường tâm, giải bỏ ngã văn chương ngại chấp có luận không để trở lại đầu nguồn của trí tuệ.

Ta là Phật đã thành cần thiên định để trí tuệ, chúng sanh là Phật chưa thành cần thiên định để được cứu trợ ngã tướng vô hình. Có phải người học đạo lớn không ta.

Bậc thiên định chi quý các linh ngôn để mở trí, thông hiểu luận ngữ để mở tâm kinh, hiển đạt trí tuệ trong các mật ngôn linh ngữ để siêu giác, trong các hệ thần kinh của trí tuệ thì mới tới sự màu nhiệm của tinh thần.

Bậc thiên định phải biết chi quý chay tâm, nhạt phiền não loạn tướng thiện ác để hóa duyên, nhạt ý niệm chánh tà để hóa nhân, nhạt khẩu nhục y thức xúc pháp thính giả ngã tục để thanh sạch, trường chay trong tâm là tu cách này đó vậy.

Bậc thiên sư nhạt phạm ngôn cho khẩu đức tương sanh, nhạt danh vị cho khẩu nhân hành nghĩa, nhạt thô tục bạo ác lời cho y nhơn hành đạo, nhạt ác bá cường hào tâm cho y pháp lành nhơn.

Chơn thiện không chấp thiện ác chay tâm, chơn nhơn không chấp chánh tà chay tâm, chơn giáo không chấp hữu vô chay tâm, chơn đạo

không chấp phạm thánh chay tâm, chơn tu không chấp chay mặn chay tâm.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên định chay tâm là dưỡng sinh trong đời sống, phải có một trí độ nhậ lòng tranh để thiên hạ tự trí tri, nhậ lòng phiền não không để phiền não làm loạn tướng, nhậ trí thức hiểu biết về đời để trí tuệ đó huyền cơ, nhậ trí cầu kỳ ảo giả của danh vọng trở lại trí tuệ minh sáng thiên định. Đó là bậc chay tâm, chay lòng để y đức chay tâm.

Bậc thiên định chay tâm khoan dung cho người lỗi để nhân, khoan chánh cho người lỗi để trí, hành nhơn trong đời sống để hòa, tri ân trong cuộc sống để hiếu thuận, thay đổi mới mình trong tu chính để văn minh. Đó là bậc chay tâm thật đức.

Bậc thiên sư nhậ lòng vọng cầu tha lực để mình cao, nhậ trí làm biếng nhác để mình dững, nhậ tánh ỷ lại để mình mực thước. Trong đời

sống có mục thước sống là người hành đạo dưỡng sinh, tức là bậc luyện chay tâm trong đời sống.

Bậc thiên định đầu tọc mới quy y như chánh của bản thân, tâm tọc trong sạch mới quy y giới đạo đức, trong lòng biết cạo sạch phiền não thì mới quy y thanh tịnh giới Phật tính ở Hư Vô. Mới thật chay tâm để sống an nhiên cùng chơn lý.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên định cạo sạch tâm trong để mở cửa thiền quang, cạo sạch tánh lý để mở tánh linh đốn ngộ, cạo sạch trí phàm để thiên lý trí tuệ lai sanh. Nhờ tu như vậy mà phát y pháp của bậc trường chay trong tâm đạt đạo.

Bậc thiên định lập ngã tướng cho thanh sạch để khỏi cảm thiên tâm, rửa tâm lý lậu tận Minh Châu để khỏi mê ám thần trí, rửa kinh lạc thanh lọc để khỏi ngã chướng thần linh. Nhờ tu như

vậy mà thông linh đại ngã chay tâm trong Đại Vũ Trụ.

Bậc thiên định phải biết đi tu là có cả đại gia tu theo mình, Cha chung là đạo, Mẹ chung là đức, Thầy chung là trí tuệ, bản thân chung là vợ, chúng sanh chung là là con, lục căn, lục trần là gia tướng thần binh. Vậy sự tu trung chính của người thiên định có tất cả nên gọi là phát ra quốc đạo.

Trời sanh bậc thiên sư để tự đạo, minh thiên sư để tự huệ, giáo thiên sư để tự ngộ, dạy thiên sư để tự lộ. Mới thấy đạo là con đường giải thoát lớn của những bậc học đạo trường sanh.

Thiên sanh Tiên nhân hà Tiên vô lộc.

Phật sanh Phật tánh hà Phật tánh vô cơ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Thiên sư đi trong đường của đạo giải thoát, không phải đi nhanh cho mau đến, không phải đi chậm để ung dung, cả hai không phải lối đi về với đạo. Lối đi về của đạo là đi đúng trong các mực thước Pháp

Môn của Thầy Vô Danh Thị mới đủ kinh mới đủ giác ngộ quờn nguyên.

Thiền sư đi trong đường của đạo giải thoát, không phải nhuộm mình đậm quá làm nhiễm âm thanh, không sơn mình nhiều màu sắc quá đắm trong sắc tướng, cả hai điều là đại ngộ chướng ngã của sinh tử luân hồi. Chỉ có thiền định Pháp Vương đề tẩy rửa sạch cho mình trong trắng thì tự nhiên cơ đạo tâm sinh được hồi sinh.

Thiền sư đi trong đường của đạo giải thoát, mở mọi sự cột trói để ta có tự do tâm, giải mọi sự chấp mê để ta có thanh tịnh tánh, dọn sạch các sự phiền não để ta có an định tâm, rửa sạch các sự tạp niệm để ta có định lực tánh, tháo mở các tạp tục của thế gian để ta trở lại Như Lai tâm. Được vậy là người thiền sư trở lại đi trong con đường đạo giải thoát.

Thiền sư nhìn vợ chồng không tranh ngôn giải được hỷ nộ tâm, Cha con không chấp lý lẽ giải được giai cấp tánh, huynh đệ không phi lễ nghĩa với nhau giải được nhân cách tâm, bằng hữu không phạm phi nhân giải được trụy lạc tánh. Cái đường cho người thiền sư trong luân

thường tự đạo để giúp người đệ tử biết đường đi.

Thiên sư tự đạo để mình đi trong các lý để tốt giải, tự đức để mình tu trong các pháp để tự thoát, trợ nhân để mình hành trong các lối thanh tâm để mình phát đạo tự nhiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên định đi vào trong mới thấy Thập Phương sanh đại trí tuệ của Mười Phương, đặc tịnh nên gọi phương đó là Niết Bàn tâm đó là linh quang. Sự thanh sạch đó là tấm lòng của các bậc thành đạo đang hành đạo không ta.

Bậc thiên định trí tuệ sáng lên tu sửa bóng tối bên dưới, trí tuệ bên trên sáng xuống tự trị bóng tối ở bên trên, trí tuệ trong sáng ra rửa sạch bóng tối ngàn năm để được tự tinh ba sáng, đủ trong thanh tịnh tròn đầy với đạo rồi biết hành cái đạo đó không ta.

Bậc thiên định đi tâm lẻ một của chơn tâm để nhập định, đi vào lẻ một của chơn lý để

huyền giải, đi vào lẽ một của Thái Cực để tròn đầy. Được vậy mới sanh hóa lại Tam Thể Phật.

Bậc thiên định học nhân ngoại nhân để thông cái đạo thiên ngoại thiên hữu thiên, tâm ngoại hữu thông. Chỉ có đạt cõi thông thiên mới vào cảnh Tiên Bang Phật Quốc.

Bậc thiên định thắng mình trong lúc mê tâm, dững mình trong lúc đui trí, cao mình trong lúc ban sư, quý mình trong giờ phút đắc đạo. Được vậy mới cao quý mình để giải thoát toàn chơn.

Bậc thiên sư học thiên văn linh cảm để thông cơ, học địa lý lành nhờn để đạt ngẫu. Bậc thiên định thông thiên văn đạt địa lý là người thông hiểu ý Trời trong thâm kín, để hiểu cái đạo lớn toàn chơn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên định nghe được tiếng nói của lương tri để minh giải, thông suốt được điển văn để thông hiểu chơn lý, thấy biết được huyền cơ để tự đắc chơn

nguyên. Sự thấy biết đó là sự thấy biết của trí tuệ.

Bậc thiên định nghe được lời linh nhơn trong trí tuệ, hiểu được tinh thông sáng suốt trong tiềm năng, học được đại ái lớn trong tâm linh hiểu đẽ. Nhờ vậy sự học càng gia tăng thì trí tuệ được đến chỗ vô cùng.

Bậc thiên sư siêu lý không dụng ngôn dùng tâm chỉ nguyệt, giác ngộ không dụng nhân dùng tâm ngộ miễn bàn, chơn lý không dụng tình dùng tâm chỉ nhật. Có ra ngoài các Thái Cực dùng Vô Cực để toàn chơn.

Bậc thiên định đứng ngoài sức hút của thế gian để định tâm, tâm có định trí tuệ mới trình sáng, đứng ngoài sức hút của tôn giáo để định trí, trí có định mới tỏ ngộ sự thật, đứng ngoài sức hút của Tam Giới để định thần, thần phát huệ mới bật cười to lên, la lớn và nói nhỏ nhỏ lại, người thiếu trí định huệ là người đi trong sự mê muội của người tu.

Bậc thiên định không nên nhuộm mình vào các nước sơn làm như bốn tánh trong sáng, không nên gặt mình trong các máy thiêu quang

làm bản thủ sự trình bạch của nội tâm, không nên đưa mình vào địa ngục trần gian làm cản thân tâm trong sự mê lầm. Chỉ có đi ra ngoài sự khống chế của nhân quả quý thần mới tìm được sự giải thoát thật của nội tâm.

Lạy Thầy Chứa Tê Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên định khi nhập định lập đạo không ta để không vào trong hình sắc pháp thọ giả tướng của tôn giáo, được phát trí tuệ lập đạo không mình, để không cột trói tinh thần vào nhân quả lễ nghĩa trí thân, để tánh trí tuệ của ta trong sạch, khi hiệp nhất chơn linh cùng với đạo lập đạo không chúng sanh, để ta không trong các pháp tướng hiển hình quá khứ vị lai. Nhờ để ta không mới có ta trong tất cả.

Bậc thiên định thanh tâm chỉ nguyệt để soi tâm là cảnh, cảnh lại là tâm nhất đấng thị giải, nhờ chỉ nguyệt mới nhất thông vạn lý, minh đến đó mới thấy đạt lẽ một của đạo là được vào trong tất cả.

Bậc thiên định đạt lẽ một thì huyền đồng, vào trong lẽ một thì sanh hóa, đứng trong lẽ một thì văn minh, sống trong lẽ một thì trí tuệ, học trong lẽ một thì phát huệ, hành trong lẽ một thì pháp lực, hiểu trong lẽ một thì toàn khoa, về trong lẽ một là nhà lớn, ở trong lẽ một là đặc đạo, thành trong lẽ một là chí nhân, tròn trong lẽ một là thành chánh quả.

Bậc thiên sư là người đạt đạo an trong nhờ đạt một yên đạo, người đạt đạo cao quý trong giờ tròn đức an nhân. Bậc trong sạch an trong nhờ trí tuệ mà đặc nhất.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Mỗi huyết của trí tuệ thấm vào hành chơn phát ra đồng lý, siêu tín đồng cảm, đạt lý được nhận sức học tự nhiên trong mọi sự chơn giải. Nên gọi tròn đầy trí tuệ trong lẽ một.

Bậc thiên sư truy ra thì thấy biết, an lại thì huyền ẩn, thấy biết thật vô cùng, lòng an tự phát trí tuệ, như tín dụng của máy vào mỗi thể học,

như sáng lại mỗi vi tế của tiềm năng, như phát minh trong mỗi nhịp thở sống, như thanh hóa sự minh triết cao thanh, như trống không trong mọi cảnh vi diệu, như vào trong các thể thâm kín siêu nhiên, như học lại sự linh thiêng của tiềm thức.

Bậc thiên sư học với lẽ một là Thầy trong ta vậy, đạt tới lẽ một là tròn đầy công chí nhân, biết tới lẽ một là sự biết trí tuệ không thiếu sót, đi về tới lẽ một là nhà lớn của các bậc kỳ nhân, sống trong lẽ một là sự trường sanh của tâm thức.

Bậc thiên sư có lẽ một là tâm đạo của Phật gia, là tâm đức của các bậc bác ái, là tâm linh của các bậc hành nhơn, là tâm kinh của các bậc truyền pháp, là trí tuệ của các bậc thông thần, là tiềm năng của các bậc đắc đạo.

Bậc thiên sư có là sách lược của các nhà đại kiến quốc, là sự đại thanh tịnh của các bậc thiên sư, là biển yêu của các bậc đại từ mẫu ái, là tâm chơn nhơn của các bậc thông thiên, là tình yêu lớn trong các nhà trị quốc, là đức sống trường

sanh cho tất cả loài nhân, là viên mãn giới trong các nhà Giáo Chủ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Nên bậc trí tuệ vào trong lẽ một, học đến cõi toàn chơn, tịnh đến cõi tịnh độ, ngộ đến chỗ không lời nói, biết đến nơi không nói ra được, mới thật vào trong thâm kín để huyền ân để tự đạo vô biên.

Bậc thiên sư nhìn bậc hành như chánh vào trong lẽ một, học đến như chi quý sơ thủy chi nhân, chánh chi giáo sơ thủy đại giác, hành chi trung sơ thủy huyền năng, cơ chi tịnh đạt cơ chi diệu, thâm kín chi giáo sơ thủy đại giáo chi khoa. Đến đó mới tròn đầy hành như mà ta đắc đạo.

Bậc thiên sư nhìn bậc hành như khoan chánh, vào trong lẽ một để đủ khoan dung thanh lý tự thông, chánh kiến tự mở, vào trong cánh cửa vô hình mới thấy nhân chi sơ tánh bản thiện. Nhờ khoan chánh mở đại bi tâm để thiện

giác, mở đại ái trí để khoan dung, mở Bồ Đề tâm kinh để đại lượng.

Có vào trong lẽ một mới thấy người và ta một thể sanh ra, một nhà chung khôn lớn, một đạo chung trường sanh, một sự sống chung trong bào thai lớn của Đấng Toàn Năng Tạo Hóa lập ta và sanh trường để ta thành.

Bậc thiên sư nhận ra ta và người không khác nên khoan chánh để lành nhân, dung chánh để cảm hóa, ngay chánh để tự hoa, phục chánh nhưn để tự huyền hóa. Từ đó vào lẽ một của đạo sống chung bình đẳng, để lập đạo người và chánh đạo ta, là không vì riêng ta mà làm nghịch lại sự Tu Di Sơn lớn rộng trong thiên thể tự nhiên, để cho khí hạo nhiên tự sanh nhân loại, tự sanh lẽ một vạn hoá muôn hình, tự trường trong lẽ một lớn mạnh trong vạn tượng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư tự tiến đức trong lẽ một, sự thành nhân trí tuệ trong vạn tượng, tự hoá hình vi thượng học

trong lẽ một vạn hoá, sự lớn mạnh của Vũ Trụ Vạn Năng. Đến đời sống mọi loài mọi vật trong hình nhi thượng học và hình vi hạ học đều do Đấng Tạo Hoá sanh thành.

Bậc thiên sư là bậc đạt lẽ một tự cao quý mình trong các pháp giới thì biết lắng nghe sự cao kiến ở trong người, được vậy thì sự hành như trong đời sống là sự cao quý của bậc đạt lẽ một, vì người được cao quý là được đứng đồng với thiên địa chi như, được đứng đồng với Thần Tiên chi bảo, được đứng đồng bình đẳng với cùng Chư Phật để Như Lai, được đứng đồng thể tánh cùng Vũ Trụ, được đứng đồng thể tâm lý cùng chung tâm sinh lực vạn năng.

Bậc thiên sư nhìn bậc nhân đạt lẽ một của sự hành như là tự mình cao quý trong tất cả, nên cõi thanh tịnh cao quý bậc có đạo chi dân, cao Tiên bậc có đạo chi bảo, cao như cho bậc chi đạo, cao chánh tinh thần cho bậc chi đức, cao kính bậc đạt lẽ một để chi sự màu nhiệm của Tạo Hóa hành như vào sự quốc gia như trị lại chúng sanh.

Còn bậc luyện đạo không mình là không để sự thiếu sót của mình làm cản thân minh trí tuệ, không để sự phiền não của mình làm cản thân huệ của Như Lai, không để sự loạn tưởng hiểu sai của mình làm cản thân tâm của chơn lý, không để sự yếu đuối của mình làm cản sự kiến trúc lớn của một đại quốc gia, đem thái bình lớn vào trong thiên hạ, Hoàng Kim lớn cho quả đất cho Địa Đàng lớn đại văn minh, giải thoát lớn trong con người và Tam Giới.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư không mình là không để sự thiếu sót trí tuệ lớn làm cản lộ, bậc hành như chi đạo không cản trí tuệ lớn của Thánh Nhân hành độ đạo chi dân, Tiên Nhân hành trường sanh chi quý, Phật nhân hành bình đẳng giai cấp nhân quyền, bậc chánh như hành chi dân cho đạo cao quý.

Bậc thiên sư thấy ta không đủ tròn đứng ra ngoài thể tích để nước thanh thành dược, để trí linh thành lộ, để đức nhân thành đạo, để chí

nhân thành sự đại quang độ. Đó là người thiên sư biết dung chứa lẽ một rồi tự không ta.

Không cảm thần tâm để thiên nhiên tự bảo, không cảm thức thần để siêu nhiên tự đạo, không cảm nhơn thần để lẽ một trường sanh, đạt lẽ một tất cả đạo Thần Tiên phải trong sạch tánh để đắc đạo bất chiến, đạt lẽ một tất cả quý thần quy y thanh tịnh để đắc chí nhân cho đạo tự nhiên thành.

Bậc thiên sư: Phật bất sát giới nên không chiến với đại ma tâm, để bậc ma tâm không ma để diệt chinh chiến, không đất để dụng võ, không huyền cơ để dụng phép. Ấy là Phật cho cơ hội cho ma tự thức để quy chơn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Phật bất sát để bậc lỗi biết hồi tâm, bậc ác biết tích thiện, bậc nhân biết tích đức, bậc quý thần biết tích công lập đức, để đạo vào lẽ một bất chiến tự nhiên thành chánh quả đạo lớn của Như Lai.

Bởi Phật giác ngộ tới lẽ một, người với ta không khác trí tuệ, không thiếu thiện nhân tâm, động một giống linh cảm Bồ Đề nhập thể. Còn người thấy khác là nửa giác nửa hôn mê, nửa tôn nghiêm và nửa phiền não, nửa trí tuệ và một nửa phàm ô, bằng đạt được lẽ một tròn đầy thì ta và người không khác.

Bậc thiên sư nhìn giống nhân, người và ta không hai trong lẽ một của chơn lý. Nên ta bất chiến đại tha để người và ta trở lại lẽ một của Cha ta, nên ta bất sát để đại ái, hạ cái ta tới tột mong người dâng ái lớn để trở lại lẽ một của Cha ta.

Bậc thiên sư nhìn lẽ một ấy là đại gia Cha cùng con trong đại từ ái, trường sanh nên bất chiến, lẽ một ấy là một chơn lý, ta và người bất chiến để đại trí thủy vào cõi đại toàn chung, lẽ một ấy là đạo tôn nghiêm cao quý, ta và người bất chiến để thị hiện Như Lai tánh bác ái của Bồ Đề.

Lẽ một ấy là khối đại từ bi ta và người nên bất chiến cho thiên hạ sống chung trong hậu thế Niết Bàn, lẽ một ấy là đạo của bậc chí nhân ta

và người bất chiến để chân nhân đại định. Ta lập đạo ta để bất tranh trong trí tuệ, người lập không đạo không người để bất chiến cho thái bình được tương thông.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Thiên sư hãy nhìn ta và người sanh chung trong một di tướng, sống chung trong một Đạo Trời, lớn khôn trong một bầu Trời chân lý, ái tha trong một Núi Tu Di, tảo nhân trong chung trong một đường giác ngộ, hành độ chung trong trung tim sinh lực Càn Khôn để đạo Như Lai.

Bậc thiên sư nên bất chiến để thanh hóa bản thân, soi tới bốn nguyên, linh tới thiên tâm, hiểu tới pháp giới, học tới miễn bàn thì ta và người đồng một đức của Trời sanh.

Bậc thiên sư nên bất chiến để trí tuệ tâm tâm ta từ đâu đến, đến để làm gì và sống để làm chi, trong một kiếp soi lại ta là ai, nhập thế ai lại là ta, xuất thế ta lại là ta trong lẽ một. Lẽ một tròn

đầy của người tu và ta trong lẽ một của đạo lớn Cha ta.

Bậc thiên sư nên bất chiến để thiên hạ quy chơn hành đức, để tâm pháp quy nhất hành nhơn, để chơn linh lậu tận thông huyền giải. Lẽ một tròn đầy phạm thánh ấy vốn không hai.

Bậc thiên sư nên bất chiến để khỏi lỗi kiếp hành nhơn, để khỏi bước chân vào địa sát, để khỏi làm kẻ đại bất nhân, để khỏi phạm Đức Háo Sanh trong Thượng Đế. Bất chiến đạo mới thành di chánh lại đạo hiền nhân.

Bậc thiên sư là người biết lập đạo không ta là đạo bất chiến, chỉ có bất chiến thì Như Lai tâm đức mới viên dung. Ta mang khối trí tuệ Huyền Khung nên bất chiến, người muốn đạo viên thành bất chiến và bất sát để đạo toàn chơn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư có cái nhìn của sanh tử chương quả nghiệp của luân hồi, danh vị chương nhân quả của thiện

ác. Nên bậc về tận đầu nguồn thường lập đạo lớn không ta.

Không ta để không còn mơ hồ vào trong ngã tưởng, không ta để không tranh trong hồ hải của công danh, không ta để không cột mình trong các thuyết nhân quả, không ta để không buộc mình vào Máy Hạo trầm luân.

Bậc thiên sư nhờ để đạo không ta nên không để thân thù làm rối tư khiến, thiện ác làm loạn tư duy, không để nhân quả làm mê lý trí.

Bậc thiên sư nhờ để đạo không ta nên không để tà chánh mù quáng lương tri, quý thân làm tâm lý, chánh trị làm yếu thần tâm.

Bậc thiên sư nhờ để đạo không ta đứng ra ngoài các giới lưỡng tranh, đứng ra ngoài các giới lưỡng nhân, đứng ra ngoài các giới lưỡng lập. Nên ta bắt chiến để học Đức Háo Sanh của Thượng Đế, nên ta bắt sát để học lòng đại ái, nên ta bắt tranh để học đạo thái bình.

Bậc thiên sư nhìn đời người trong một lát chỉ có bắt sát mới là bậc đại nhân thành người trong một kiếp, chỉ có bắt chiến mới chí nhân, ma Phật trong một sự mê giác, chỉ có bắt tranh

mới viên mãn tam thể đạo ta thành. Người bất chiến người vô.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bạc thiên sư nhìn bạc đạo muốn sạch chơn nguyên liễu nhân để vô tướng, liễu ngộ không để trong vô tướng, liễu giác tới không lòng mới chứng đạo quờn không, đạt đạo lớn để mình không cho trống pháp tướng, cho thanh bạch tượng, cho sạch lòng phàm, cho tánh quờn không để thông lý vô vi chơn giải.

Bạc thiên sư không dục đức lớn, phải để không mình cho dung chánh lớn khai sinh, cho dung chứa lớn an lạc, cho sinh khí lớn khoan thai, cho khoan chánh lớn đạt đạo trong thiên lý của Phật Tổ tự nhiên.

Đạt nhân lớn phải để không người trong nhơn chánh cho việc nhân quả cháy khô không, chấp có bàn không luân thường uẩn bóng, xả hết cái thứ nhân quả tạm sống của đời người để cái

ta trở về không tướng, cái thế thái không người và không mình tận giải đạo lớn để quy chơn.

Bậc thiên sư nhìn người chấp có giận lên nên sanh ra địa chiến, ta Hư Vô để bắt chiến đạo viên thành. Trước đây một thế kỷ ta vô hình trong thế sự và sau ta một thế kỷ lịch sử ấy sẽ ra sao.

Ta đứng giữa hai thế kỷ nên khi ta sanh ra phải không ta cho ta bắt chiến, sống làm con người đại diện cao đức thuần nhân, xưa nay chiến để sát nhân, thà bắt chiến để tròn một bậc Phật tu trọn nghĩa, chiến để tiêu hết nhân quyền, thà ta vô tranh lớn để đạo lớn chi dân.

Cái đại nghĩa của bậc tu thân thì lòng cũng là người chân nhân phải bắt chiến, muốn luân thường đạo lý được minh trị thì con đường trường sanh lớn bắt chiến để dự thi.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên định có Đức Háo Sanh thì vô tranh, bậc tu chơn phải bắt chiến, pháp dạy người để minh trị, nhân

dạy người để minh tri lý. Chỉ có bất chiến mới thật thi trong chánh quả.

Đa văn đề cao phong hóa, bất chiến để giải thoát toàn chơn nhân quả, văn minh đề cao vương chánh, bất chiến là con đường cứu cánh để cho thiên hạ đi đến Hoàng Kim.

Bậc thiên định là chơn tu phải cao nhân cách, bất chiến để giải thoát khổ ách của sự trầm luân của bao ngàn thế kỷ. Bậc nhơn chánh hành nhân tâm không muốn đeo nhân quả làm mê tín, tánh không muốn mang nghiệp lực làm mê tâm, lòng không muốn đeo phiền não để cho sự giác ngộ. Vì muốn giải thoát chính mình nên bất chiến để chơn lý mình thông.

Bậc nhơn chánh hành nhơn sống biết an để tu chính tâm điền, trí biết yên để phúc tu không cản trí, lòng biết thanh tịnh để trong sạch lương tri. Nên bất chiến cho tâm trong an trí ngoài đặc tịnh.

Bậc nhơn chánh hành nhơn thông cảm nỗi đau của thiên hạ, lòng của họ đau đến vỡ lòng thì đau đến tâm ta, sự thành công của dân quốc vui tới chung sự hiếu thuận nứt lòng hạnh phúc

trong thiên hạ, chia sự vui tới tâm đức của bậc
trị quốc an bang. Vì tôn trọng đại diện nhân
quyền lớn của nước nên bất chiến, học đức lớn
của Trời thuần mỹ ái Háo Sanh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Còn bậc
hành nhưn để tu đạo lời chiến không ban ra để
chí nhân trong lời nói, trí tranh danh nghĩa nên
thu về không để thiện tri thức phát trí độ của
người mê tâm muội tánh. Còn bậc vì nhân sanh
tu hóa nên bất chiến để bảo tồn đức năng cao
quý trong thiên hạ. Ấy là thiên chức trong lòng
người bất chiến để được an nhi.

Bậc hành nhưn để tu đạo: Lời nghĩa cho văn
minh không thí nhân vô nghĩa, lời lễ cho tôn
kính không dùng đòi trụy mê tín vô minh, lý
giải để minh triết không sàm thuyết lộn tư vinh
danh và vị. Nên ngay chính hành nhưn để cho
lòng nhưn bất chiến, nên ngay chính tâm kinh
lớn để thiên hạ thái bình.

Bậc hành như sanh ra để thiện di minh thiện, hành như là lòng như đại chánh, không đi con đường thiện di bất minh của nhân sanh, Trời cứu cánh lớn thì bậc trung quy lý, nước là nhà chung bất chiến để sự sống cao minh.

Bậc tu đạo phải rửa tay không nhuộm máu, bàn tay của kẻ tàn bạo và những bậc đại giáo phải thật đạo không ô. Bậc tu đạo phải rửa tâm mình cho bất chiến thì bậc thượng đức thay Trời, không để lệch thiên chức của Thượng Đế là đức lớn Háo Sanh.

Còn tu đạo phải khoan chánh không có kẻ thù không trong lòng, nên bất chiến cho bậc đại linh nhân thành chánh quả, bậc tu đạo phải ân xá để thiện giác chu kỳ, kẻ trí minh tâm người nhân minh di thiện, bất chiến để thái bình cho thiên hạ đi đến Hoàng Kim.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Chiến để tàn bạo người hành nhân trị đi sai di huấn của Thượng Đế Háo Sanh, chiến để bạo ác người

hành đạo đã mở con đường sát giới đi vào địa ngục giới của lòng nhân, chiến để đàn áp người hành nhân chánh đã đi lệch công tâm của Phật Tổ và Thượng Đế.

Bậc thiên sư nhìn bậc thường ngộ không chiến để trí linh thông thả, không chiến để chơn chánh sống đại hòa, không chiến là được đạo đại dung tha, không chiến để văn minh hóa trí tuệ, không chiến mới có Địa Đàng Thánh Đức để lập được Hoàng Kim, không chiến mới giải thoát lớn cho nước người và nước mình tịnh độ, không chiến để cao minh tình người và Đức Háo Sanh của Trời, không chiến để nhân giải thoát nhân quả của họ mới thiện di minh đạo, không chiến để nhân loại giải bỏ hận thù, phát sanh một Đức Háo Sanh để sống chung trên quả địa cầu.

Bậc thiên sư hãy nhìn Đạo Trời không chiến nên Phật Tiên ở trên Trời bắt sát ai cũng trường chay, Đạo Trời không tranh nên bậc nhơn chính chi nhân dùng sự nhân trị cao quý, Đạo Trời không sát nên bậc thế thiên chí thiện, hàng chí

thiện bất chiến là đại diện Trời sanh hóa lại cái lòng nhân.

Bậc hành như chánh không tranh như nghĩa để như nghĩa biết tự chính, không tranh pháp độ để giải thoát lớn biết tự mình, không tranh trong xiển dương phát triển giáo phái để trí tuệ lớn biết tự ngộ, không tranh trong pháp thí Bồ Đề để chí sĩ lớn biết quy chơn, quy vào cái đạo lớn không ta.

Phật chỉ nguyệt miễn bàn là bất chiến trong giáo độ, ai được ánh trăng trong lòng giác ngộ để mình vô, Chúa giang tay trên Cây Thập Tự bất chiến, tha kẻ thù để bậc nhân lớn hành khoan chánh lớn đại tha cho kẻ thiên hạ an vui.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư có tấm lòng như Phật giác ngộ tới cảnh không lời, nhìn hoa để cười không nói để người đại giác trở hoa lòng như chánh hóa trong đại giáo hành y, Chúa nuôi người sự đốn đau vào trong để năm lần kính xin Thượng Đế, xin Cha

tha hết kẻ thù để đạo con thi chánh giác hành như. Cho chúng tu thiên định trong kiếp này để chúng giác ngộ.

Đức Thượng Đế là Trời ngồi rơi lệ nhìn con có tấm lòng Háo Sanh thay Thượng Đế, Phật Tổ Như Lai chiêm ngưỡng người đại khoan chánh hành như, Chúa và Phật trong niềm tin đại cao quý chúng sanh bất chiến.

Phật ban chánh kinh để thanh tịnh lòng như chánh, Chúa hiến thân mình trên Cây Thập Tự là mở đường cứu cánh của bậc đại tha nhân. Có phải hai vị Phật bất chiến cho nhân gian chi bốn thiện, rồi khoan chánh lớn để trường sanh trí độ của các bậc khai mở Đại Tu Di.

Còn ta năm lần về Bạch Ngọc Kinh xin Trời tha nhân loại và đại ân xá cho thiên hạ. Ấy cũng vì khoan chánh lớn thái bình trong tịnh độ kỳ ba.

Bậc Đại Tu Di phải bất chiến để trường sanh hóa đạo đức, bất chiến để khoan chánh lớn dung tha, bất chiến để kẻ sai quấy quy y người chơn vào tịnh độ, bất chiến tự nhiên thành Niết Bàn hậu giới Trời lớn mới sanh.

Bậc có tâm đức không chiến thì mới thật đức, bậc có nhân chánh không chiến thì thật chánh, bậc có lòng nhân không chiến thật chí nhân, bậc có chính nghĩa không chiến thật tròn nghĩa vụ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi!

Bậc nhân bất chiến,

Bậc chiến bất nhân,

Đạo nhân bất sát,

Đạo sát bất nhân.

Tất cả bậc hành nhưn chánh nhìn vào trong Bảng Phong Thần của tâm trung thì tự nhiên lòng họ bất chiến, tất cả bậc thiên định chánh nhân nhìn vào trong sự giác ngộ của thế gian thì họ bất chiến, tất cả bậc thiện tri thức nhìn vào trong đạo khoan chánh tâm thì tự nhiên bất chiến.

Bậc đạt Kim Thân lòng trong không chiến, bậc đắc ngươn thần tâm trong không chiến, bậc đắc y nhân trí tuệ trong không chiến. Chỉ có

lòng nhân bất chiến mới đại diện tinh thần của thế giới Đại Hoàng Kim.

Bậc nhân không chiến đại diện y đức của Thượng Đế, hành như không chiến đại diện lòng chí nhân của Thượng Đế, nhân trị dân không chiến đại diện Đức Háo Sanh của Thượng Đế.

Cho nên bậc thiên định phải đi vào định giới không chiến, cho muôn ngàn sinh lộ tân dân minh, cho muôn ngàn chúng sinh thành chánh quả, cho thế kỷ Tân Dân Minh Đức được mở đại văn minh, cho những hàng chí nhân trong thiên hạ quy chơn chúng ngộ trước thời kỳ mặt Trời lặn ở phương Đông, cho học sĩ yêu chính nhân ái chính quốc tự, giác ngộ Hoàng Kim để cho mặt Trời mọc lại phương Tây.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Đất không chiến là Địa Đàng đất Phật, nước không chiến là đại quốc Hoàng Kim, gia không chiến là đại thái bình chi quý, quân không chiến là quân chủ đạo

chi dân, nhà không chiến là kinh bang đại kiến trúc, dân không chiến là Tân Dân Minh Đức hành như, thần không chiến là Quân Tiên Xương Nghĩa, quốc không chiến là đại sách lược thái bình.

Vì vậy mà Phật sanh Thiên Tử xuất bất chiến tự nhiên thành, bất chiến là đạo chánh để hành như, như chánh để hành nghĩa, lòng chí nhân của bậc trọng lễ làm tròn nghĩa vụ và công lý.

Bất chiến là trí tuệ lớn của bậc kinh bang tế thế, của bậc kinh thương tế độ của bậc kinh lập bình chuẩn cho dân. Để dân quốc đồng giàu sang và nhận được phú quý.

Bất chiến để mạnh lòng nhân chi dân, để trung chánh nghĩa vụ trong chí nghĩa, để khoan chánh lớn trong đại đạo quy chơn, để quốc độ lớn đại ái tha người để mình mình đức.

Bất chiến để giải thoát lòng vị kỷ của kẻ giáo mê, để thoát nhân chi thường tình của kẻ sĩ chưa trong sạch trí tuệ, để giải thoát nạn ngu dân đòi truy trong chánh trị thiện ác bá quyền, để khôi phục lòng chí nhân của Thượng Đế và

Chư Phật trong tâm của thiên hạ trở về đạo lớn để chí nhân, trở về đức lớn để Háo Sanh, trở về nhân lớn để Tân Dân Minh Đức lên Thượng Đế.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Đời này người nợ ta, đời trước ta nợ người, vậy các đời trước nữa ai là người nợ ai vậy! Đời này người thù, ta đời trước ta thù người, vậy đời trước nữa ai là kẻ thù của ai vậy! Đời này người là Cha ta, đời trước ta là Cha người, vậy trước đó ai là người Cha của ai vậy! Đời này ta ai oán người đời trước người ai oán ta, vậy bao đời trước nữa ai oán ai vậy! Vì vậy mà tất cả không nhìn ra trái tim chơn lý mà sống theo sự ai oán để luân hồi. Cho nên bậc hành nhơn để giải nhơn quả bằng cách khoan chánh, để giải thoát thật nội tâm.

Bậc thiên sư gặp kẻ thù dung tha không chấp ta đúng người sai, gặp người yếu bao dung để người tự áp dụng, gặp bằng hữu giao tình trong tự đức để họ thặng hoa.

Bậc thiên sư gặp nghịch cảnh bền lòng đề qua thử thách, gặp ruồng bỏ không buồn ai uỷ mị đề tự tha, gặp kẻ bất nhân không kết nghĩa đề thanh nhân và thanh nhân quả.

Muôn sự trung dung đề tâm không đọa, hành độ khoan chánh đề nhân không lệch, tình loạn ngay chính không đề tổn nhân. Có được như vậy cũng ta là người hành đạo bất chiến.

Bậc thiên định hành như có bất chiến trí đại lực mới mở ra, tánh đại dũng mới kiên cố, lòng đại trung vững định. Chỉ có đi vào bên trong của đạo hành như tâm lực tự huệ thì bất chiến đề ta về.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Thiên đề như chánh giới lương tri, lương tri minh di thiện, định đề định nghĩa trong những cánh cửa giải thoát, không mâu thuẫn giữa âm và dương.

Bậc thiên định là luyện rèn đức kiên nhẫn giữa thời gian, luyện tánh tinh tấn trong công nhật, luyện trí mực thước trong đối nhân xử thế.

Biết cải cách chính nhân, biết tu bổ chính thân, biết giải thoát chính thân, biết trí tuệ chơn thức, biết lục độ hành như đũa như chày trong đời sống có trí tuệ để bất chiến.

Bất chiến là đường giải thoát nhân quả của chúng sanh, là lòng chí nhân giải thoát nạn đao binh cho đất nước, là tâm chí thiện siêu hóa vong như và tử sĩ chết vì chiến tranh, là trí Niết Bàn để giải thoát chơn cho thiên sư phát định và huệ.

Bất chiến để thanh tu hóa tâm dân, ân xá lớn trong Trời người và ma quỷ, kinh bang lớn trong thế kỷ thái bình, tu chánh lớn trong Địa Đàng Phật quốc.

Bậc thiên sư nhìn đời và người sống chung trong một y đức, Trời và người sống chung trong một tâm thức. Bậc thức tâm bất chiến để y đức thanh nhân.

Nước có y đức không để thiếu nhân quyền, quân có y đức không để thiếu tài nhân. Bậc quân tử có y đức không để thiếu lòng chí nhân chân nhân hành đạo.

Bậc thiền sư không cưỡng ép người đệ tử đức lành hơn, không cưỡng giáo đệ tử hơn giữ lễ, không buộc người đệ tử người thức hơn.

Lạy Thầy Chứa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc y hơn chữa bóng tối theo mình, sửa lòng nhân còn tối khi tu đạo, dọn sạch bóng tối ngàn năm nhân quả để tròn đầy trí tuệ ở trong ta.

Bậc thiền sư không để bóng tối che tâm thức giác ngộ, không để mê tín che khuất cái lương tri, không để sự tối sơ thức che đại tri thức, không để bóng tối nhân quả che tối thần tâm.

Kẻ sĩ mê lầm đáng sợ, không sợ bằng kẻ sĩ nửa giác và nửa mê chưa thật tỏ ngộ. Chánh trị mê lầm đáng sợ, không đáng sợ bằng người hành chánh trị và người hành chánh đạo nửa giác nửa mê.

Kẻ thù đi trong mê lầm đáng sợ, không bằng sợ sự giác ngộ của chính mình chưa minh tri, chưa thắng được lòng mình.

Bậc hành nhưn đáng sợ nhất không thắng mình, bậc chí nhân đáng sợ nhất khi trí tuệ sáng lên không trị sạch bóng tối ở bên dưới.

Bậc nhân trị đáng sợ khi trí tuệ sáng xuống, mình phải tự trị bóng tối của bên trên.

Bậc thiên sư thắng người là việc thường nhân, thắng mình là đạo của hàng quân tử, thắng thiên hạ là việc của đại chúng, thắng thiên ác ngã tướng trong lòng mình mới là thắng quân tử chớ đừng để được chí nhân, thắng sự ngu muội mới là thường nhân, thắng giác ngộ của trí tuệ mới là quân tử chí nhân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc mới giác ngộ không chánh kinh sẽ lệch, thiên giác không chính nhân sẽ lệch, công tâm không chính văn sẽ lệch kinh tạng làm loạn trị của bậc nhân, làm loạn thị phi của bậc lễ, làm loạn thị giải của bậc hiền, làm loạn bình đẳng của bậc giáo, làm loạn nhân quyền của bậc quân cơ chính sự cho nước.

Vì vậy bậc thiên sư phải bất chiến kiểm soát lại tiềm năng, nên bất sát để kiểm soát lại đạo đức, nên bất tranh để kiểm soát lại sự hành như. Được vậy mới trung dung thượng trí.

Công cao không lộng danh làm loạn lòng nhân, thành quả cao không lộng giả làm loạn trí tuệ, nhân phẩm cao không lộng quyền làm loạn chánh đạo ái quốc của một quốc gia.

Bậc thiên sư phải nhìn trên bất chiến hậu giữ thái bình, trên bất tranh hậu ban sự giác ngộ, trên bất sát hậu đại ái khoan dung, thắng kẻ trí hành như không bằng thắng mình để cho như hành đại trị, thắng kẻ huệ tu đạo không bằng thắng mình trong muôn sự thanh tịnh cho thiên đạo thái bình, thắng kẻ đức như hành nghĩa không bằng thắng mình giữa minh đường lễ Trời Phật cho thiên hạ quang minh, thắng kẻ sĩ dạy nhân dân tu đạo đức không bằng thắng thiện ở tâm mình cho thiên hạ thái bình phong.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư là bậc được đức trọng là nhờ trọng đức của người, bậc được trọng phụ là nhờ lập đức nhân chánh từ phụ của quốc gia chánh đảng. Nên được làm người trọng phụ.

Nên bậc có lòng chí nhân tự học minh trị, bậc chí nghĩa tự tấn cử chí sĩ cao minh cho đạo nước trước đạo mình. Vì sự hưng vinh của trăm họ mà nghiêng mình tự khoan chánh đứng phù chánh đảng sau.

Nên bậc giác ngộ dăng tâm Đức Háo Sanh của Trời Phật trước muôn người để bắt sát cao minh, dăng lòng đại từ bi trước quốc dân bất chiến để đại giác toàn, để bậc nhân Tiên tu thành chánh quả.

Công đức tu muôn kiếp dựng bất chiến thành đại công quả để được đại trí, công chính tu ngàn kiếp dựng bất chiến để thành lễ để đạt đại vị tha, công tâm tu ngàn kiếp không chiến để chứng quả vị Bồ Đề.

Bậc thiên sư không mình để thiện ác không theo buộc tâm, không người để nhân quả tự giải

thoát trí hải, không chấp chúng sanh tâm, không chiến để đạo không ta mới được viên thành.

Thật đạo thì chay tâm,
Tâm chay thì bất chiến,
Thật đức thì trí chay,
Chay trí thì bất tranh,
Thật nhân thì lòng chay,
Lòng chay thì không chiến.

Bậc tu chánh đủ chay lòng định huệ để phát mình thông.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Đứng trước ba cánh cửa sanh tử và giải thoát người đạo bất chiến chọn cửa giải thoát. Đứng trước ba cánh cửa chi linh, chi dân và chi thị giác người đạt đạo thái bình chọn bất chiến để đạo chi dân. Đứng trước ba cánh cửa lương tri, lương năng và lương tâm, người đạt đạo thanh tịnh chọn cánh cửa không chiến của lương tâm để đạo thanh tịnh toàn chơn cho thiên hạ. Ấy có

phải người chọn con đường được đạo rồi đạo ấy không ta.

Đứng trước ba cái tâm, tâm lý, tâm linh và tâm trung hậu. Bậc hành như khoan chánh nhận cái tâm trung hậu để thiên hạ đạt Đại Hoàng Kim.

Chỉ có trung thực với chính mình là đạt đạo, trung thực lại lương tâm là đạt huệ, trung thực lại đạo chi dân là đạt tịnh, trung thực lại sự giải thoát là đi đến trường sanh.

Bậc thiên sư bất chiến là cái gốc lớn của đạo vô tranh, bất chiến là hạnh phúc lớn của đạo giải thoát, bất chiến là thuyền không đáy lớn để cứu độ chơn linh, bất chiến là cái đức viên mãn pháp giới của nhà Phật.

Bậc thiên sư bất chiến là cái đức hành như lớn của pháp Trời, bất chiến là cái Đức Háo Sanh lớn trong đạo trị quốc, bất chiến là cái đức miễn bàn lớn trong các bậc phát huệ. Được đạo bất chiến Thiên Đạo chí háo, địa đạo chí huyền, nhân đạo chí linh, thanh tịnh đạo thái bình thanh trị.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Đạo không ta đứng ngoài thị phi ngã tướng, không chấp tình lý để giải thoát thị phi, không chấp công quả để giải thoát nhân quả, không chấp chánh tà để giải thoát thiện ác của tâm.

Bậc thiên sư là cái đạo không mình trong danh tướng, không để danh tướng trói buộc, trong quyền binh không để thiếu lực tối nhân, trong cao sáng không để tâm thật bất chính. Đó là cái đạo không mình trong có mà không.

Đạo không người không vì đúng sai của người mà mình thối chí, không vì đúng sai của nhân sĩ trong nước mà thối tri kiến, không vì đúng sai của thiện ác mà thối nhân trị chi quý của nước nhà.

Bậc thiên sư là bậc hành như không người để thiện ác giả không sanh, không mình để chơn chánh giả không giáo, không chúng sanh là lập lẽ để thiên hạ minh thị cho thiên hạ trí tuệ đi về.

Bậc hành khoan chánh không người để cái bao dung đến tốt cảnh, không mình để cái tha

tâm thông đến tột cùng vị tha, không chúng sanh tâm để cái đạo bất chiến trường sanh hóa chúng sanh.

Bậc hành đạo không người để người tự đạo người đắc, không mình để mình tự đạo mình thông, không chúng sanh để chúng sanh tự đi tìm sự cứu cánh của họ.

Bậc hành pháp không người để họ tự ngộ đạo lớn tức tâm, không mình để không cảm thần giác đạo vô tướng của họ, không chúng sanh ta và người vào trong Thái Cực, người và ta vốn là một không hai.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính Bái

Đức Thầy Vô Danh Thị.

- Hết Quyển. XV -

Quyển. XVI

Bạch Vân Kỳ Kinh Phật.

Lời yêu cầu của Thầy Vô Danh Thị lúc nghe kinh; những hàng thiên sư và những hàng quân tử yêu nước, trước khi nghe kinh ăn chay tịnh, mặc y phục trắng ngà, trắng và trắng xám. Vì dòng điện kinh từ Bạch Ngọc Hàn Lâm Viên Học Thượng Thiên, có mang theo chất xám điện quang của chín Trời đi vào lòng đất và đi vào lòng của người nghe.

Từ Bạch Vân Kỳ kho tàng kinh các của Trời và của Lôi Âm Tự dạy hàng đại trí, phục hưng lại đại trí tuệ của mình, phục hưng lại thánh tâm, lòng chí nhân để sanh trái tim linh quang của Đức Phật ở trong mình, cho Đạo Thần Tử từ đây biết bất chiến, Đạo Thánh Giáo bất tranh, cho Đạo Tiên Địa bất sát và cho Đạo Phật dưng lòng bác ái, bất bại để tha thù không hận thiên cơ của nước sinh ta là ai.

Nên hàng thiên sư dưng lòng bác ái để đạo ái tha cho hàng quân tử dưng ái để hàng tu đạo ái quốc, hàng trọng thần hiến ái cho đạo hiến toàn chung, hàng Đại Thừa hiến yêu để đào tạo học

sĩ trong nước và ngoài nước, hàng đại tướng họ dưng tình yêu nước để đại ái lòng người, hàng yêu dân làm cho dân ta giàu và nước ta được mạnh, hàng nhân tài khiêm ái họ tha kẻ thù để thượng sĩ trùng tu đạo ái quốc gia.

Bác ái là sức mạnh tha vạn thù để thành đạo, tha vạn hận để được Thánh Nhân, tha vạn tình để được trung ái, tha sự phải quấy của lòng nhân để đạo nhà hồi sinh, trung thần hiến chánh nghiêng mình dưng lên cái đạo làm con dân nước Việt tu thân tề gia, làm cho dân giàu quốc mạnh.

Nên hàng thiên sư và hàng quân tử yêu nước có trí tri tu thân thiên định, cầu đạo bất bại của chí nhân, cầu tâm bất bại của Phật Tổ, cầu lòng chí nhân bất bại của Thượng Đế, đem tâm sự trung ái quốc của Thầy Vô Danh Thị dẫn đạo chi dân.

Nên hàng thiên sư tu bỏ lại trí bất bại của thiên sư, tim bất sát của Phật Tổ di nhân, lòng vô tranh của Đức Phật Di Lạc dưng ái, hàng chơn tu tha vạn thù đắc đạo, hàng chí nhân tha vạn trần để đắc pháp, hàng yêu dân tha thiên cơ

của nước để đấng nhân. Có phải ta tha thù được tướng, ta tha ái đấng được tình yêu. Sự dâng tình yêu lớn phụng thờ Tổ Quốc Rồng Tiên chi đạo.

Mẹ nước chờ con tha dòng nước ngược,
Cha linh hồn chờ những đứa con tha tình nước của ba dòng, ta là bậc Thiên Tông dâng ái để đồng xin, tha tình để dâng lòng vì nước, vì quốc gia trung ái, trên trả ân ngọn rau tấc đất nơi trưởng thành, hàng trí tuệ đào tạo Thánh Nhân. Nên Bạch Vân Kỳ Kinh ta lập thành sách kinh văn là trả ân tình dạy ta nơi chôn nhau cắt rốn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô Di Lạc Vương Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính Bái

Đức Thầy Vô Danh Thị.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc tu thiên định không người để liễu tướng là tâm, không mình để sanh tâm là đạo, không chúng sanh thần Phật nhân khi nhập hóa vào Hư Vô, không ta là cảnh cảnh lại là ta, ta vô cảnh cảnh lại không ta. Nên thần Phật nhân đồng một thể trong đại khối linh quang.

Bậc nhập định không người để Niết Bàn tâm, không mình để chỉ nguyệt không thể nói, không chúng sanh liễu ngộ sự màu nhiệm lại miễn bàn.

Bậc nhập định để thắng cái ta trong phi tướng, để trong sạch cái ta trong thể tướng, để thanh tịnh cái ta trong tư nghi, để thông hiểu cái ta trong đại trí, để minh triết cái ta trong đại huệ, để tịnh độ cái ta trong Thái Cực.

Bậc thiên định để trí quờn nguyên cái ta giữa Hư Không, để thông minh cái ta trong muôn ngàn pháp giới, để thành quả cái ta trong cái đại thể trí, để thánh đức cái ta trong Đại Địa Niết Bàn, để văn minh cái ta trong muôn ngàn Chư Phật, để hành nhơn cái ta trong các cửa nhà

Trời, để bắt tử cái ta trong trường sanh hóa đại giác, để trung dung cái ta trong các ngã giáo âm dương, để tao ngộ cái ta trong muôn ngàn kiếp trước, để tội phước cái ta trong các kiếp đọa hay siêu.

Bậc thiên sư để tu chính cái ta trong Như Lai đại pháp hóa, để thành chánh quả cái ta vượt khỏi nhà Trời, để chánh giác cái ta trong Thiên Kinh Vô Tự, để chánh như cái ta trong thiên sứ giao phải làm tròn, để chánh đẳng cái ta trong Mười Phương Pháp Giới, để chánh huệ cái ta trong lòng Đại Thể Tam Thiên. Đến đó ta là ai trong Vô Ảnh, người là ai trong Vô Tướng, chúng sinh là ai không còn trù tượng thần Phật người trong đại thể chơn lý quờn vô.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Vào bên trong cánh cửa trí tuệ mới mở đạo lớn vô hình, vào bên trong cánh cửa hành như mới mở chơn Phật Vô Tướng, vào bên trong lương tâm của

chính con mới mở cánh cửa đạo lớn Vô Ảnh Quang của Như Lai.

Bậc thiên sư về không vào trong cái không đó đạt thật, từ Hư Không vào trong cái trống đó đạt huệ, nhà Hư Không vào trong Vô Ảnh đó hiệp nhất. Đến đạo là mình mình là trí tuệ được trường sanh.

Trường là sự thượng đức sống dài, sinh là cánh cửa hóa sinh từ Hư Vô vào Diệu Hữu, trường là đức sống thật của Như Lai, sinh là cánh cửa trí tuệ sinh hóa trong vạn hữu, trường là con đường dài dẫn độ chúng sinh, sinh là đốn ngộ cho chúng sinh giác ngộ cho chúng sinh giải thoát.

Bậc thiên sư là bậc nhập định làm sống lại các huệ hệ điển kinh, làm mới lại hệ thần minh linh giác, làm thanh tịnh lại đời sống giác chơn linh, làm trong sạch lại tánh chơn linh mới ngộ, làm chánh định lại các mạch lý huyền kinh, làm yếu dần sự hỷ nộ ái ô trong bản thể. Được như vậy thì thấy đại căn nguyên để đưa ta đi vào trong thần minh của trí tuệ.

Bậc nhập định kiểm soát mình trong các di thức, định giới mình trong các di linh, quán thông thần trong các cảnh giới, chánh tâm an trong mỗi thời thân. Để biết sự kết quả của chơn linh của ta đi học đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư nhập nội khoa để tâm đạo ở nội tâm, nhập nội đôn để tâm đạo trong Thái Cực, nhập nội kinh để tâm thần kinh của thần minh. Nhập định như vậy mới tâm ra linh minh thần giác, để phục vị cho ngôi quân chủ thần minh trong bản thể vô hình.

Bậc thiên sư nhập định để vào trong sự thấy biết của Vũ Trụ Quang, vào trong sự hiểu biết của bốn lai diện mục, vào trong giác ngộ của Vũ Trụ Vô Tướng và vào trong nhà Trời Vô Cực để giải thoát thời gian.

Bậc thiên sư nhập định về lại cõi Nhất Nguyên, học lại đạo nhất lý vào trong tột cảnh linh thiêng nhìn tận cùng Diệu Hữu.

Yêu vạn thủy toàn chung,
Ái vạn nhân thành đạo,
Quý vạn pháp quy nguyên,
Tim vạn Tiên nhất đạo,
Thành Vạn Pháp Triều Tông,
Linh vạn hình ẩn bóng,
Sống vạn đại trường sanh.

Đời sống của bậc nhập định là đời sống của trí tuệ.

Bậc thiền sư nhập định để siêu hóa nhân duyên, để thánh hóa linh cảm, để chánh giáo tâm điền, để cải lão quòn đồng, để Vô Cực thị giác.

Bậc thiền sư nhập định để kết thể Linh Châu, để hăng sa bốn phương tụ hội, để thấp sáng Linh Đăng, để soi tỏ trí tuệ, để thâm tánh Phật Quang, để chánh đẳng vạn lý ở trong mình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Nhập định để siêu hóa nhân trong muôn ngàn duyên, siêu hóa duyên trong muôn ngàn thức sống, siêu hóa

mọi thức sống trở lại Niết Bàn của cánh cửa siêu hóa chơn linh.

Bậc thiên sư nhập định để đi vào sâu vào trong chơn thể, để đào sâu trong chơn huệ, để vào tận đầu nguồn của chơn lý phát hiện minh châu.

Bậc nhập định để cạo sạch tám Minh Cảnh Đài bốn lai, trí linh cảm bốn thiện, tánh linh cảm bốn căn, để thanh sạch tánh giác ngộ đạo mình.

Bậc thiên sư nhập định để nói tiếng nói của trí tuệ, nghe thấy sự thấy nghe của trí tuệ, hiểu biết của sự hiểu biết của trí tuệ, mới tròn đầy công đức của sự thấy nghe trong Tam Bảo thiên cơ.

Bậc thiên sư nhập định để siêu hóa cái thị giác làm người, để siêu hóa các linh cảm thị cảm làm nhân loại, để siêu hóa các thị hiếu tánh xã hội làm người. Được vậy mới cạo sạch để tâm tánh đặc nhất Hư Vô cùng đạo.

Bậc thiên sư nhập định để tạo ngộ lại các chơn nguyên, để hồi quang lại sự giác biết và tri biết, để tạo ngộ sự đúng sai của ngàn kiếp làm

người trong Tam Giới. Sau đó mới lập cơ hội cho mình để siêu hóa tất cả thời gian.

Bậc thiền sư nhập định để thấy lại cái thấy của tiềm năng, nghe lại cái nghe của tiềm thức, biết lại cái biết của lương tri trước khi ta thành chánh quả viên mãn toàn chơn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Nhập định để nhận Minh Châu vào Cực Lạc, để giải thoát pháp quang ra khỏi cực nhọc, để hoàn nguyên lại bảy mươi hai diệu tướng của thời gian. Được như vậy gọi là chơn định.

Bậc thiền sư nhập định giải thoát giới pháp của tâm lực, giải thoát giới trí để toàn năng, giải thoát tâm lực đạo của Tam Giáo, giải tới cùng tận của lòng mình thì sự giác ngộ được nhiệm màu.

Bậc thiền sư nhập định là đi vào trong bản thể vô hình để tân tạo lại thần tâm, để vào trong giới pháp vô hình tu chính lại, đi vào trong bộ luật Vũ Trụ vô hình để kiểm soát lại trong Máy

Hạo huyền cơ người và Trời trước khi thành chánh quả.

Bậc thiên sư nhập định để thâm về các di thức của Tu Di Sơn, để thâm về sự thanh tịnh pháp giới của Tu Di tánh mạng, để thâm về sự huyền cơ của trí tuệ của ta trong thẳm kín sanh ta.

Bậc thiên sư nhập định để đánh thức linh tánh trong mỗi con người, hành nhưn để đánh thức lòng đại bi trong mỗi tâm Chư Phật, khoan chánh để đánh thức tha tâm thông trong mỗi tiềm năng. Càng nhập định thì liễu ngộ sự hiểu biết ngoài tri kiến mà ta thấy để biết.

Bậc thiên sư nhập định để mở ký ức của vạn năm, mở lại tiềm lực của vạn kiếp, mở sự minh triết của thị giác chính mình, trong giác ngộ chân thật để linh thanh cùng đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Nhập định để trở lại sự sáng suốt của tinh ba, để trở vào sự sáng suốt của đại trí tuệ, để đi vào trung tâm

sinh lực của Thượng Đế phát pháp độ đại tiềm năng.

Bậc thiên sư nhập định để sáng trong một sức sống của Thái Cực, để sáng trong một sức sống của trí tuệ, để sáng trong một sự quyền năng phúc lạ của Thượng Đế Vô Cực. Có vậy mới thấy sự sáng để sống trong lẽ một của đạo màu.

Bậc thiên sư nhập định vào trong mọi cảnh giới lại thấy Thái Cực trong mọi cảm giới, vào trong sinh lực lại chức năng cho mọi đơn vị, vào trong vạn hóa lại trụ hóa trong mọi Thái Cực để thành phẩm vô vi.

Cái đến của siêu nhiên truyền tâm lực, cái giáp giới của siêu nhiên truyền tâm đức, cái thiên lý của siêu nhiên truyền tâm vô tướng. Nên bậc thiên sư nhìn gọi đạo lớn vô hình lại linh thiêng vô tả.

Trời gọi đạo là Cha sanh hóa, Phật gọi đạo là Mẹ dưỡng nuôi, cái sinh của vô hình trong trí tuệ, cái hóa của vô tướng trong tiềm năng, cái lực vô vi trong mỗi tiềm thức, cái sanh hóa công bằng. Nên gọi Đạo Trời là Đấng Toàn Năng, là

bàn tay tạo dựng Trời Đất, là bậc tạo thiên dựng địa sanh hóa mọi loài mọi vật từ hữu đến vô vi chi đạo đạo nay mới có ta trong.

Đạo Trời là bậc Tạo Hóa, là vị Đại Bác Học chế ra các bộ máy huyền cơ siêu hình vô tướng, để kiểm soát tâm linh trong đạo lực vô vi để tri ngộ Trời trong ta đó vậy.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi!

Bậc nhân hỏi ta nhập định để làm chi, phải đi vào sự nhập định mới đạt đạo đạt đạo?

Ta trả lời? Nhập định là đi vào trong sự sống của trí tuệ để thanh tịnh hòa trí tuệ của mình, chơn linh cảm hóa các siêu tính nhân trong trí tuệ. Đó gọi là được trí tuệ phải thiên pháp hóa trí tuệ của mình. Đến như thuyền không đáy mới không bị sức hút của trần gian làm chìm đắm trong cố chấp của trí tuệ nhân thiên.

Bậc thiên sư nhập định để tâm lý hóa của đời sống giữa hữu lẫn vô, hữu biết minh cơ thị giải, vô biết tiến hóa thần linh, hữu biết siêu

giác trong các mục thước, vô tháo gỡ những công nghiệp của chúng sanh tâm cho thiên hạ thái bình.

Bậc thiên sư nhập định là trở lại đời sống của tiên thiên chi khí, thân còn ở Hậu Thiên linh thần xuất ra khỏi bản thể đi học đạo trong vô hình. Như một sự thần giao cách cảm sự hiểu biết Hư Vô chi khí khi trầm khi bổng, như tâm lúc tĩnh thì lúc động nối liền nhau để sinh hóa trí tuệ trong việc hiểu biết. Vì vậy nơi thiên nhiên thanh tịnh dễ giúp cho con tự đạo hơn ở trong thành phố ồn ào náo nhiệt.

Bậc thiên sư nhập định là đi sâu vào trong Vũ Trụ Vạn Năng, tầm vào đời sống của các giới bất tử, đời sống của sự trí tuệ giải thoát hoàn toàn, trực giác rất linh thiêng và có đủ quyền năng pháp lực để thắng các động lực của ngũ hành thu hút tâm ta.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư nhập định mới nhận định ra được những đời

sống có liên quan đến đời sống của chính ta, như một sự liên kết không đứt nó như một động lực vô hình chủ trị đời sống Hậu Thiên. Đến đó mới thấy đời sống này như một bài thi của một đào một kếp, ai nổi bật thì được đưa lên sân khấu của trường đời để trở thành một nhân vật hiện hữu để bổ nhiệm cho vô vi chi đạo của mỗi quốc gia.

Bậc thiên sư nhập định để mở luật đạo vô hình trong bản thể, để thống nhất thần minh trong vô tướng, để giác ngộ sự trừu tượng của thấy nghe, để khiêu sáng trí định huệ của thần thức, để siêu hóa sự dằn độn của tánh tình, để siêu nhân tâm làm người trong ngàn kiếp, để trở lại sự sống của Thượng Thiên, để nhận diện lại thời kỳ ban sơ chí thiện, để chu kỳ Thái Cực trở về tâm lý Đại Hư Vô.

Bậc thiên sư nhập định tìm lại sự thấy biết của linh năng, tìm lại sự hiểu biết của định giới không động quang, đi vào trục ngộ thân thông thần xuyên tâm chơn qua Thái Cực, đi vào thể lớn Vô Cực đạt huyền linh, đi vào sự thông tri

của tinh thần hóa cảm tinh thần, đi trở lại sự thấy nghe hiểu biết trong diệu quang định giới.

Nhập định để đi tìm siêu pháp giới của chơn linh, đi tìm siêu cảnh giới của không động, đi tìm siêu thức sống của trường sanh, đi tìm siêu kinh điển của Vô Tự, đi tìm siêu văn minh của tịnh độ để tâm nhập diệt, cảnh không lòng để tánh diệt độ, cảnh không trí để tình đại ngộ cảnh không tên. Mới đến chỗ cùng lý tận tánh hiển Minh Châu của đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bạc thiên sư nhập định để tâm quờn nguyên bản lai trong mỗi Thái Cực, để trí tuệ hoàn nguyên bản lai trong mỗi thể Trời trong ta vậy. Được vậy Phật đạo hiệp một mới tốt cảnh của Hư Vô Chi Khí.

Nhập định là thông thiên tức mỗi thời thiên là tri ra mỗi sở học của tâm linh, tìm lại mỗi sự triết học của vô tận và đón nhận lại sức sáng của thần linh, minh giác lại cuộc sống để lên lớp mình trong mỗi di thức, được mở ra rồi biết sử

dụng trí tuệ như người không học mà biết rất thông thái. Đó gọi là được thông thiên học đạo.

Bậc thiên sư nhập định là đi vào trong thế giới của tâm linh, học được cái không ràng buộc tình tướng và không ép mình trong sắc tướng âm thanh, biết Hư Vô cái tâm nên mỗi thời định là một sự học có giá trị vô cùng.

Bậc thiên sư nhập định là học cái học không có ở thế gian và cũng không thể nói ra được sự học, bởi vì sự Huyền Tần của Trời Đất là huyền ẩn Chi Môn. Nên người được học tự cảm tín, như uống được trà Tiên thanh ngọt vô cùng mà không thể nào diễn tả được sức vi diệu của nó với ai cả.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư nhập định đưa cái tâm vào cửa hóa sanh, đưa cái linh nhơn vào trong cửa đạo, đưa cái đạo thiên nhiên vào trong tâm sanh hóa của mình, tự tâm phát lên lại sanh trí tuệ tự nhiên viên mãn.

Nên gọi đạo tâm là lẽ một trong tâm sinh đó vậy.

Bậc thiên sư tâm liễu được trần tâm sự giác ngộ hiển ra, sự giác ngộ trong đạo thâm kín thì đạo hiển ra, là sự học tu bổ của trí tuệ để cho người nhập định biết được sở học vạn năng, từ tâm linh sinh ra tiềm năng của Trời và người như nhất động nhất tịnh đều có màu nhiệm huyền cơ.

Bậc thiên sư lòng hiểu trần an lòng mới thấy thanh khí, hóa thanh quang trình sáng trong sạch, lúc đó ta mượn thanh làm những trang giấy trắng để ta viết kinh nên gọi Bạch Vân Kỳ. Bạch Tụ Chơn Kinh chép xuống tinh thần Phật Quang Di Lạc, để thiên hạ đắc tâm học thái bình.

Bậc thiên sư tánh liễu được lãnh hội sự đắc ngộ thiên nhiên, như mây đen tan đi muôn tinh tượng khoe màu sắc sự tinh ba sáng suốt của mình. Còn trăng khuya sáng lên càng cao lại càng giao cảm như soi lại lòng ta không còn vướng bận để ta hiệp thủy toàn chung.

Mỗi cảnh sống đều có sự chung sức nên dùng thủy đức để hòa minh, mỗi phương vị của thế giới đều có tình nên dùng đại tha để an trí, mỗi nơi đều có ngũ hành sanh và khắc nó lại sống chung nên dùng thanh quang để lạnh để hòa nhu cái đại giác của chính ta. Để cho sự bảo quản trái tim của thần minh lạnh mạnh, tức cứu cánh ta và tim sanh trong thiên giác tự nhiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư đạt đạo phải để đời sống không ta cho thiên nhiên tự diệu tự cảm, phải để lý và pháp đến cõi không mình như trí tuệ quờn vô, phải để lý trí không tràn cho trí tuệ học trong sự thông suốt, không cản sự trí tri mới về lại cõi thần thông thần chơn lý đạt tự nhiên.

Bậc thiên sư không để lòng hơn người để mở tâm bình đẳng cho trí tuệ siêu giác, không để trí thanh tịnh hơn người bình đẳng cho trí tuệ siêu quang, không để y đức thượng đức giữ lòng

nhơn để hóa nhơn sanh đại ái. Đạo ta và đạo người vốn là một khối đạo bác ái từ bi.

1. Nhập định để biết mình,
2. Nhập định trí tuệ mình,
3. Nhập định giác ngộ mình,
4. Nhập định siêu hóa mình,
5. Nhập định để lãnh hội đại chúng,
6. Nhập định để thông suốt Trời người,
7. Nhập định để không còn vương bận,
8. Nhập định để chánh tinh thần cho đại chúng quờn Tiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Thiên thượng địa hạ nhất đạo là con đường lớn nhân hoà, nhân gian, nhân sanh nhất tâm là lý, lý trí lớn hiệp quần, thiên thượng địa hạ nhất trí tuệ là sư Thầy trong ta vậy.

Bậc thiên sư tâm minh là đạo của trí tuệ thần thông thần nhập lý, tánh kiến là sự của nội tâm linh hóa hiển thần, đạo hiệp là lộ đường đi Thiên Xích đến vô cùng, trí hiệp nhất là phương

tiện lớn của các bậc siêu thoát, tình hiệp một là đại lực đưa bậc đạo đến cõi toàn chơn.

Bậc thiên sư cao kinh phát thức trong minh trí thành đại lộ, cao văn phát tâm đức trọng thành đại độ, cao hiến văn để các bậc Thần Tiên lập Địa Đàng. Chỉ Đạo của Địa Đàng mới thật giúp Thánh Phật lập lại con đường hoàng đạo cho thái bình trên quả đất.

1. Bậc nhập định để biết mình trong vô hình, có siêu hóa được tự tâm, có siêu linh được tự tánh, trong mỗi thời thiên định có siêu giác được nội tâm.

Bậc thiên sư biết mình trong thâm lặng để cố vấn lòng nhân, biết mình trong tự tĩnh để chánh linh thần, biết mình trong tự giáo để chánh đạo linh thông, biết mình trong lòng Trời Phật chánh linh giáo mình lại trong vô hình định giáo.

Bậc nhập định để biết mình an hay động trong những thời thiên, yên hay loạn tưởng trong những thời giới pháp, thanh tịnh hay phiền não lớn cản thần tâm, vi diệu hay thần tâm chưa giải hoá thần.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Nên biết trình độ tâm linh mình đến đâu để khai hóa chỗ thiếu của nó, chỗ yếu và chỗ thiên căn của nhân tâm, chỗ yếu chí nhân của lương tánh, chỗ yếu tri thức của thân mình.

Bậc nhập định biết trình độ mình để giác ngộ cao kinh, để thông linh chi khí, để thông dân chi đạo, để thông suốt chi nhân, để thông thần định giải. Cái chỗ yếu trong lòng để vi diệu lại thần tâm.

Bậc nhập định biết mình để thanh hoá tự thanh, thành hoá tự nhân, cao quý hoá thanh tịnh, yêu kính lớn biết đơn giản để trở về bản tánh của trẻ thơ, để trường sanh hóa tri giác, để thanh kim mình trong thể đại thể chí hành nhưn.

Biết mình tu nên không giận người đang đi tu trong giông bão như mình, không buồn người lái thuyền bị cạn giữa dòng mê, không chê người đang cột mới mở trong trường tình dục

hải, không chấp người mê tín còn quán niệm Hư Vô để họ tự giác đi vô.

Bậc thiên sư biết mình để không buộc tâm sinh trí tuệ vào tướng, không buộc tánh pháp độ vào tình, không trói thân tâm vào thị ái, không nhuộm thân mình trong trí thiên cận của đời sống mưu sinh.

Bậc thiên sư biết đường đi giải thoát không để trí giả làm ô, không để phi nhân làm ô, không để phi ái làm duyên, không để phi tình ràng buộc, nhân và quả và nhân duyên chôn không biết bao tài tử và giai nhân luân hồi mãi mãi. Giữa trường đời sao không biết thanh tịnh để mình ra trong biển ái. Một đời tu thiên định để giải thoát ngàn đời.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc nhập định để biết mình nhân chi quý, không vì nhân trói tình cột lý, không vì nhân đoạt tình trong phi đạo, đoạt giáo trong vô tâm, đoạt nhân ái trong vô trách nhiệm để điên đảo nhân tình,

không thông nhân quả tướng pháp đại ái giai không.

Bậc thiên sư duyên đề cao minh không mình, duyên đưa người vào thể trí bạo nhân, trói người vào thể trí buộc nghĩa, tri người vào thể giáo buộc lễ để làm mờ ám nhân duyên, để làm phi nhân duyên đoạ lạc, để duyên trồng duyên trong những bi kịch của nhân duyên, rồi khuynh đảo nhân duyên trái thiên hình dĩ định, làm loạn duyên tình trong hạ trí tín lưỡng nhơn, làm cho sự thiếu lòng nhơn mà luân hồi đời này kiếp nọ.

Bậc thiên sư biết mình, biết giải thoát cái nhân đề tình trong thông lý, vị tha những cái tướng tình để giải thoát cái lòng nghi kỵ, đại ái biết hiến dâng để thoát tình oan khiêm oán khí, an chánh lại những thứ tình không tước vị lưỡng công, để nhân quả tự thông và ta thông tình ta trong siêu hoá. Chỉ có thông trong nhân quả tình ta quyết định sự siêu giới của chính ta đạo lớn biết dâng tình.

Bậc thiên sư hãy cao công tâm cho nhân kia thành đức, cho trí độ thành lòng chí nhân sanh hoá, để muôn vạn thứ cảm tâm thần được siêu

giác linh nhân, kẻ trả quả tự biết nhân chi quý không còn buộc tướng, người thông thiên không còn vướng tư kiến của sở học phàm nhân, người cao huệ mạng tự cải cách nhân mình trong sự sống. Còn bậc chí nhân phải siêu hoá nhân mình để nhập định khai minh tinh thần Thần Tiên trong bốn biển kỳ hoa.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Hãy cao quý thiện duyên cho duyên trong muôn tình tự hóa, trong duyên nghiệp tự nó hóa tình tiền để căn duyên thoát đọa, để duyên hóa lý trí siêu nhân, kẻ biết thôi nghiệp duyên không đòi người duyên nghiệp. Như củi khuya dùng đốt thì lòng dục niệm nguôi dần, mới hiển huệ mạng Kim Thân nhìn vào cái duyên ngàn kiếp, thấy sợ hãi trầm luân của tình mê và chấp, như kẻ thấy lửa của định giới không tự thiêu thân, thấy vật của nghiệp giới không đem lòng đùa giỡn, như bậc trí tuệ cái thuyền nhân hậu không nên giỡn với

sóng gió bão táp của tha nhân để chánh dăng ái lại lòng Trời.

Bậc thiên sư quy tâm trong để định thông giải tướng, an lòng thiên để định hướng thoát ngu tâm, yên vị kỷ để thăng hoa thiên tình thông lý trí, không vui với cái nhân duyên hồ hải của dòng ô.

Bậc thiên sư có cái nhìn ấy mới gọi trí siêu quang quán thế học, tâm mới định ở thần sáng phát thiên chơn, tình mới an để thượng nhu thông định giới, lòng không lòng duyên hội rồi lại siêu duyên.

Bậc thiên sư có tầm nhìn: Kẻ buộc vì mê ta thông thiên nên siêu hóa, tình cột vì mê ta thông lý trí dẫn tâm về, không để kiếp sống hôn mê, cũng không để cõi tình độn ám, ta thăng thiên tình để giải, người tu được thoát họ tự giải ba lòng. Cái có cái không bỏ qua đi thì dứt nghiệp, tình có tình không dứt duyên hết nghiệp trói ai đây khi dăng ái đủ đây.

Như con hạc tung mây còn sợ nghiệp lực của người dương cung phát xạ, còn lòng người thông nhân quả ngừng bắn cung không muốn

vào cõi sát nhọn, ý niệm thiện giác đưa mình vào thiện ái. Có phải giải sự sanh sát để nhập định thông lòng, khế hội được linh thông thì lòng vị tha là đạo, chơn nguyên nghe được lòng thông giáo lòng đạo trở về không.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bạc thiên sư nhập định để biết mình trong siêu nhiên ẩn bóng, lập cho cái nhân sạch tướng thì bạch tượng triều nguyên, sạch cho cái quả bạch nhân tình thì cái tâm thật chơn nhọn hiển hóa, sạch cho cái trí bạch văn thì Kinh Vô Tự Chơn giáo, sạch cho cái lòng bạch niệm thì thần quang chơn thể hiển ra, sạch cho cái ý bạch tình thì Thiên Bình Thần Tướng phò trợ người có đạo lớn không ta.

Cho nên nói cõi Bạch Kinh không chứa đồ phế thải, không chứa lý phế nhân, không chứa người tâm trần chưa sạch thần tướng, không chứa lòng trần chưa sạch bạch tượng của bậc thiên tông.

Cho nên nói cái đạo vô hình là thị giải âm thanh sắc tướng, là thị giải thần tướng trở ngăn cái thần minh, là thị giải thiện ác chưa sạch niệm tâm, là thị giải các ngã tướng pháp của thiên tông chưa thông đạo mình vô tướng.

Bậc thiên sư không sạch nhân thì cản trí sanh huệ, cản lý sanh tâm, cản tình sanh linh tánh, cản nguyên thần đi tâm cứu cánh của tinh thần. Không sạch duyên thì mê tâm không phát trí giác, không phát lòng nhân không phát thiện ngộ, không phát phúc điền không dẫn độ hóa chơn duyên.

Bậc biết mình hơn quả phải tường thông nhân duyên phải minh giải, giai cấp phải nhân quyền, bình ngôn để tự do ngôn luận linh thiêng, để bình đẳng hoá là nhân duyên giải thoát nhân tâm đó vậy.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư biết mình là vào trong nghiệp lực để siêu linh, vào trong tướng duyên để huyền đức, vào

trong trí lực để siêu hóa các nhân duyên. Không để oán duyên thành bạo nghịch, không để chướng duyên thành bạo ngược, không để ai oán duyên thành vong hồn trong duyên quả trầm luân.

Biết một đời ta giải hóa cho xong, biết ngàn kiếp tu nhân thiên định cho dứt đọa, vào tận đầu nguồn thọ cảm hóa để học đạo với Đức Như Lai. Đến đó nhân ta siêu nhân, duyên kia siêu hóa, suốt kiếp giác ngộ không muốn vào lửa của duyên tình, không muốn cột trong cái lý buộc trong vị kỷ, giải thoát cái mê làm để đón ngộ đạo mình không.

Bậc thiên sư biết mình để không vào trong cánh cửa nhân và quả, không vào trong tướng pháp hội nhân duyên, không thả lòng theo phàm thân tướng giới, không vào trong sân giận của ngu tâm.

Bậc thiên sư không làm mê tánh giác ngộ chơn Phật, không phiền muộn theo tình ái buộc ràng, không buộc mình theo nhân tình giả ngã, không chìm thân tử lạc của tha sinh.

Bậc thiên sư biết mình để tĩnh mình trong nhân trung hiếu nghĩa, giác lòng trong thiên lý hội thần minh, luyện mình để mình lớn mạnh trong trí lực, vui với cái Trời cho ta đủ để an nhiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư biết mình thiên định vào trong để mở máy huyền linh học cùng chơn thể, biết mình làm cho bên ngoài yên để định hải thần châu, biết mình tham thiên để đánh thức con tim đi vào trong chánh định, biết mình an ngoài cho thị chánh chẳng cuốn lôi ta vào trong nghiệp lực.

Bậc thiên sư biết mình để gia tăng thiên định khai mở Máy Hạo ở trong tâm, biết mình yên gia đạo, ngoài cho lòng mình đi vào ý lực thâm kín, biết mình đi vào trong cho kịp thời Trời cho chơn linh đặc đạo, biết an ngoài để giúp chơn lý trong lòng có đủ thời gian vui bàn đạo lý ở bên trong.

Bậc thiền sư biết mình trong lo chính tu nhập thất, luyện chơn linh về trong chơn lý, an tâm ngoài cho vạn sự thế giai không, biết mình trong minh tâm đạt đạo kiến tánh, an mình ngoài để làm cứu cánh của thiền tông. Biết mình trong thiên thanh nổi dòng bạch nhật, an mình ngoài giả ngu để cho Thái Cực quờn nguyên. Biết mình cần nhiều thời gian luyện cho đắc đạo, an mình trong mọi sự thế để được an yên. Biết mình thông thần quang luyện cho đắc đạo, an mình ngoài cho giông bão lặng lòng trong.

Lạy Thầy Chứa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiền sư biết đạo trong thông thiên đấng đài bái tướng, an đạo ngoài tịnh khẩu để không vướng trở ngăn tâm, biết đạo trong thần thông thần học cùng lý, an đạo ngoài cho lậu tận tánh hiển Minh Châu. Biết ta đang làm một phương vị thì phải xả kỷ trong một vị trí để an vi. Biết ta đang tập trung vào một phương trình thì phải mục thước lại trong các đời sống tạm.

Bậc thiên sư biết ta đang luyện đạo không thể bỏ thời gian thì chánh an những cái gì mình đang có, biết ta đang luyện tinh thần hiệp nhất thì thả lỏng mỗi Thái Cực của chân nhân, biết ta đang tu thiên vào định thất thì giao việc cho người và vợ con trách nhiệm nhà an đạo ta an, biết ta phải vào Đại Thừa để chơn giải cái tâm thì lòng trần phải nguôi tịnh, tình đời phải an, phải lặng cho trí hóa minh lòng giữa định giới để mình không.

Bậc thiên sư phải biết mình ở chỗ cao, phải lập cao nhân làm an chánh, lập cao hạnh để thuận chung, biết cao kiến để chánh luận, học cao văn cho tương xứng, ứng cao tâm thiên cho thuận thượng cơ, phải biết mình vào chỗ Tiên Thiên không ôm lòng trụ lạc, không buộc tướng vào chỗ loạn nhân, không trói tâm vào dục giới, mới tương xứng chức trong chỗ cao Tiên cao đạo của hồn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư phải biết mình đắc kỳ ngộ duyên thiên lý, biết chánh an để nhập thiên thông thượng trí, nhập nội lý thông thượng tri, nhập nội kinh thông thân huệ, vào minh đường ra lễ hầu Thượng Đế Phật, Tổ phải tỏ ngộ cao văn để tương xứng nhân mình trong thượng nhân cao văn hiển, mạnh lòng trong thông thiên thượng huyền kinh.

Bậc thiên sư phải biết mình trong thiên định đã được trí tuệ suốt thông, hay lặng yên tâm linh chết, hay lặng tánh giữa Hư Không, hay không khế hiệp được tinh thần trong linh giác và chưa được đắc huệ mạng Kim Thân.

Bậc thiên sư biết mình để hóa giải mình tâm về trí lý, biết mình để thấu thị đường luyện đúng hay sai, biết mình để tỏ tường tâm cùng Minh Sư cao kiến thức giữa thời thiên xuất ngộ giai không, biết mình để đưa mình vào trong tâm đức cao Tiên, biết mình để lậu tận huyền cơ tự mình sửa đổi, biết mình để thông thiên trong các thời pháp định thân mình.

Bậc thiên sư phải chánh linh ta để khỏi uổng kiếp làm người tu đạo, chánh minh ta để khỏi uổng công tu không thật đức, chánh an ta để khỏi uổng đường công phu. Không được mục thước suốt thông chết trí tuệ ở trong lòng.

Chánh lòng ta để khỏi uổng thời gian mà sự tu không kết quả, chánh tín ta để tâm sự chỉ đạo của siêu hơn. Kẻ giỏi nhạc khi đàn không quá căng dây đàn đứt, người giỏi nhạc lý không để lạc nhịp hành văn, còn kẻ sĩ tu thân không để căng thẳng thần kinh trong khi thiền định, cũng không để thiếu cơ nguyên mục thước của Tâm Thiên của bậc khai mở thiên tâm.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư bình được lòng là nhờ mục thước tâm thiên nhu trợ, bình được linh tâm nhờ xả kỷ lúc lậu thiền quang. Cây chìa khóa tâm linh nằm trong tay bậc đắc đạo giải thoát.

Bậc thiên định bình mục thước trong nhập định, bình sinh khí trong sự giác ngộ để bình

tâm, bình trong các cuộc chướng nhân duyên, và bình khí mình trong thương tranh trước đấu để vô tranh trong mới an khẩu khí bình ngôn.

Bậc thiên sư lòng không trói danh thì bình ngôn trong công nghiệp, trí không chấp pháp bình khí giữa ba lòng, tánh không phân biệt bình quyền trong các địa vị, biết an với cái Trời cho ta phát thượng trí, biết yêu cái ta có cao quý để đủ dung hòa, biết thương cái ta tận tâm để hòa chung đại thủy, bằng cao quý được Đại Thừa dâng đại trí tâm chơn.

Bậc sư nhìn: Cho nên bậc tu phải biết mình hơn để nâng mình đặc thành đạo quả, sáng mình lên để đặc thành trí tuệ của thiên sư, yêu quý quả vị của tánh linh mình để trí định huệ cho mình khai mở. Phải cao thiên tâm nghiên cứu cho được các khóa tâm linh huyền bí vô vi, phải sáng diệu quang để linh mình vào trong các cõi siêu nhiên đại thượng trí để đạo, phải thuần đức của tâm mình để vào các cõi Thiên Đạo học trí tuệ trường sanh, phải thuần nhân của trí tuệ để cao nhân mình trong Thiên Đạo tồn sinh cho nhân loại.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư lắng nghe trong mình để thấu phóng huyền cơ, kết dây nguyên thần để linh quang định thủy, giao hiệp tinh thần để trí huệ thông linh, vào trong điển kinh để thần minh linh mạng.

Bậc thiên sư lắng nghe Hư Vô để ứng cảm Hoàng Thiên, để thị ngộ chơn giải siêu hình, để thị hiển chơn nguyên trong thâm kín, để siêu hóa sự học của không thời gian, để lãnh hội tiềm năng trong tịnh thất.

Bậc thiên sư nên chay lòng để thanh sạch chí nguyện, nên chay tâm để thanh tịnh trí đạo, nên Hư Vô để thanh lọc trí độ, để ta vào tự tại của thần minh tức ta trong sự siêu quang hiệp nhất.

Bậc thiên sư lắng nghe ta trong các chơn giải siêu hình, lắng ta trong chơn linh siêu hóa, lắng nghe ta trong thần kinh siêu giác của các cõi Thượng Thiên.

Bậc thiền sư lòng lặng lòng trong thời thiền thật an yên, trí lặng trí trong thời kỳ trí sanh trí tuệ để, tánh lặng tánh trong thời kỳ linh tánh Hư Vô, để sự thấy biết quy không trong tịnh giới.

Cái có không ngăn, cái không không cản trí, như thủy ký tế thì quả lại diệu minh, nơi kết nguyên linh thánh tâm soi hình bóng, chánh định lặng lòng không, chánh an định nội giác. Như Phật kết thai lòng không còn vương bận của thời không.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiền sư nhập định biết mình siêu lý trí để siêu tâm, giải tâm linh để đạo mình thông định lý, đưa thân tâm vào hội cái chơn lý của đạo tâm, biết mình mới cao kính bậc siêu nhân, cao quý bậc tu nhân đặc đạo, gương sáng của những bậc tu chơn ngay chánh niệm để đi về.

Đường đời khảo thì người chơn tu biết mình để hàng ma tâm chướng ngại, tu vào chánh định thật là một kỳ quan trong kiếp tu hành.

Bậc thiên sư biết mình trong định giới để giới mình trong thường nhân, biết mình trong thanh tịnh giới, siêu hóa mình trong lòng đời. Như người muốn lên một nấc thang thanh nhẹ thì phải bớt đi một vật trong gánh nặng của đời người, để không bị nhọc mình trong lúc đạp thang mây hành hoá. Biết mình trong sự thông thiên thì tâm Minh Sư có trình độ siêu giác. Vì người thiên tông mới có cây chìa khóa Pháp Môn chánh ngộ trí định huệ Tâm Thiên.

Bậc thiên sư biết mình trong những kỳ ngộ tâm linh phải cao quý sự kỳ ngộ, biết mình được khải hóa phải cao quý sự khải hóa, biết mình đang siêu thoát phải cao quý Hướng Dẫn Đạo Sư đưa ta trong lúc thiên ngộ thông thiên.

Bậc thiên sư biết mình đạt đạo phải trở lại thanh tu, phải tự nhân chánh định, phải tự cảm tánh linh, phải tự an chánh khí, phải tự trị chính nhân, phải tự tri chánh kiến, phải tự đối diện Như Lai tâm, phải tự thông thiên học đạo, phải tự vào thất soi căn, phải tự thiên nhiên thanh tịnh để chánh đẳng chánh giác lại linh thần.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư biết mình trong mỗi thời định là mỗi thời luyện, luyện nhân cách để cao hơn, luyện nhân lễ để thượng trí, luyện nhân trung nghĩa để chi quý, luyện nhân phẩm để cao Tiên, luyện đạo để cao sự đại ái. Được như vậy mới là bậc thông thiên đạt đạo tao nhân.

Bậc thiên sư biết mình trong định quán thân mình, quán vô tướng để tâm thông là đạo, quán vô hình tánh thông linh là huệ, quán Vô Ảnh Quang đạo hiệp nhất là Như Lai tâm, quán vô thiểu quang. Có vượt không gian và thời gian mới trở về cái ta trong thanh tịnh.

Bậc thiên sư biết mình cao văn hóa để khai hóa linh Tiên, cao văn học để cơ ngẫu chơn lý, cao văn hiến để linh chánh hành văn, cao văn kinh để thông thiên đắc pháp, cao văn ngôn để hoá giải các kỳ ngôn. Được vậy con mới mở chìa khóa trong văn học để lậu tận Vô Tự Chơn Kinh.

Biết mình đi vào trong các cõi Trời Thiên học đạo thì phải kính bậc Hướnɡ Dẫn Đạo Sư dẫn lối, nhận cao văn đề thanh tâm, học cao kiến đề luận giải trong các bài văn đã lập thành, trong dựng bia địa lập thiên quá sức siêu diệu.

Bậc Tiên học đề liễu giác thông thần, bậc Sư học cao kiến văn trong luận an, bậc Phật phát trí tuệ cao minh. Có phải sự học đem lại sự trường tồn trong Trời đất sanh hóa.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Biết mình đề chánh niệm linh quang, chánh định linh giác, chánh giáo linh văn, chánh ngôn linh từ đức, chánh tinh tấn đề tiêu linh quang hiệp đại khối từ quang.

Biết mình tu thiên định không cưỡng cầu cho trí lạng an, không cưỡng tín đề lòng thanh lạng, không cưỡng mệnh đề chơn lý tự nhiên, không cưỡng đoạt công đức của bậc giác ngộ hy sinh, nhận người đề cầu chơn giải cho chính họ.

Bậc thiền sư biết mình thiền định nên chánh an khái niệm của quá khứ để nghiệp quả siêu hóa trong tự nhiên, nên chánh an ý niệm của vị lai để sự mong cầu lặn xuống tự chính, chỉ để ý vào hiện tại của mỗi ngày để an đạo.

Biết vui với sự có của từng giờ để đạt định, biết thanh thản ý niệm trong từng phút để tự nhiên, thả lỏng bộ đầu cho tự nhiên, giây phút đó sẽ phát hiện kỳ tích xuất hiện. Như tinh thần hiển chánh được tinh thần.

Bậc thiền định biết mình trong nhập định hóa độ nhơn trong chánh định, hóa độ thần trong chính lý, hóa giải huyền phép cho chánh an, hội hiệp Thần Tiên trong chính lý, vào ra Cung Thượng để thông tri, khai nguyên thiên thể để tỏ ngộ lý pháp, để di hành nhơn chuyển hoá, để di chánh hiệp Huyền Khung, Trời người trong cõi thượng hạ hiệp nhất, như chơn thần làm việc trong đại khối tinh thần.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư biết mình trở lại cái tha tâm thông, vào trong tiềm nhân lớn của đại khối linh quang, vào trong cái đại giác ngộ của siêu tín quang thượng học.

Bậc thiên sư đi vào trong cái đại ngôn ngữ thông thiên, đi vào trong cái đại tịnh giới thông pháp, đi vào trong cái đại tiến hóa thông thần, đi vào trong cái đại trung tâm thông trí, đi vào trong cái đại linh quang thông tâm, đi vào trong cái đại linh thể thông tánh. Có được đi vào trong cái tha tâm thông mới biết sự nhiệm màu của Trời người hiệp nhất để ta thông.

Bậc thiên sư biết mình trở lại với cái thần túc thông, mới trở lại sở học vạn năng của Tạo Hóa của sự Đại Bác Học, của Vô Cực huyền cơ diệu toán phát tín quang dụng thị giải cho cả Trời người.

Trong mỗi sở học có phát sự trí tuệ thâm kín, người biết sự thâm kín mới tìm ra sự huyền bí trong đại thể Trời người. Như thiên thượng địa hạ và tâm linh đạo pháp đều có sự bí mật của cõi huyền cơ, mà người chưa đạt túc mạng thông thì không thấy.

Một sự học trong siêu giác ngộ của Chư Phật, siêu từ quang của Chư Tiên, siêu điển giới của chư vị Thần Thánh Hậu Thiên đang tầm sự giác ngộ để siêu hóa ngưng thần.

Bậc thiên định đến siêu hóa ngưng thần, sự học chia ra thành hai định giới thường và vô thường, thường học là sự trí tuệ của nhân thiên học để biết và làm theo cho có mục thước để kết quả. Còn vô thường học là tinh thân dùng sự tinh ba tu luyện để nhập định thông linh, nối sự sống và sự sáng của tiềm năng của nội tâm để gắn vào trung tâm sinh lực của Đại Thiên Thế Giới, học những sự huyền bí vô hình ngoài Tam Thiên Thế Giới quy định.

Nên cần vào người thiên định mở được thần túc thông để tánh mạng và tiềm năng hiệp một, đưa vào sở học thông thiên cơ thị giác, chỉ mình và Trời lớn thấu sự thâm kín Như Lai, rồi tùy duyên đem sở học hàm thụ lại cho người đạt đạo, truyền thụ cho bậc thay Trời hành đạo để công lý thuận Thiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư biết mình luyện trong tức mạng thông để sanh xuất thiên tâm, nối từ quang trong đường Thiên Xích giữa Trời và mình, nối nội tâm trong đường hoàng đạo, trong đường hoàng đạo đưa ta vào tâm lực của Vũ Trụ Vạn Năng, tâm đức của Như Lai, tâm đạo của Vô Cực Thượng Đế và tâm linh khoa học của vị Chủ Tể Càn Khôn. Chỉ có người mở tức mạng thông mới thông thiên mạng, rồi thâm kín trong Trời người để Vô Cực Quang vào đi vào tận hữu của Hư Vô.

Bậc thiên sư biết mình trong thiên nhãn thông để thấy sự tường vi trong vô sắc tướng, thấy đường tâm linh Vũ Trụ kết trong các cõi vô vi, biết được chơn nguyên trong các máy thiêu quang luân chuyển, thấy biết vô hình trong sự sống có mục thước và đại trật tự văn minh.

Thấy từ trong tâm thấy ra là sự thiên nhãn thông, biết từ vô vi biết ra là sự tao ngộ của linh cảm chơn lý, thấy được đạo lý lớn vô hình để luyện tánh mạng kết thần minh. Vô là Cha

chung của chơn linh, Vi là Thầy chung của chơn lý.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bạc thiên sư biết mình trong thiên nhĩ thông, nghe được tín hiệu của Càn Khôn, nghe được diệu văn ngôn trong mật ngữ, nghe được cùng lý của lòng người, nghe được lậu tận thông của Vũ Trụ, nghe được đại trung tim hàm thụ cho tiểu con tim, nghe được thần kinh chức năng của Vũ Trụ, thần minh của Tiên Phật, nội kinh của pháp tạng và vô vi trong các cõi huyền vi.

Sự nghe đó đưa ta vào chánh định tìm lại sự màu nhiệm huyền năng của chính ta, sự nghe đó đưa ta vào giác quan thông đạo đức kỳ diệu của lòng nhân, sự nghe đó đưa ta đi tìm Âm Ba Đại Hồn trong Đại Vũ Trụ, sự nghe đó đưa ta vào Diệu Âm Phật Pháp giới của Như Lai.

Bạc thiên sư: Sự nghe đó đưa ta trở lại Hàn Lâm Viện Bạch Ngọc Kinh hàm thụ Kinh Trời, Pháp Trời và đạo đức trong các cõi Trời, sự

nghe đó đưa ta vào Vô Cực Hồng Mông chi khí để đánh lễ Đấng Đại Khoa Học Vô Hình trong Tổ Khí Hồng Mông, sự nghe đó đưa ta qua chín Dải Trận Đồ từ Tiên Thiên Thế Giới vào Đại Thiên Thế Giới, sự nghe đó đưa ta vượt bảy Dải Ngân Hà bằng lửa chất xám của Đại Thiên. Điều luyện ta trước khi vào lễ Vô Cực Thượng Đế để học Kinh Trời Pháp Trời và chứng đắc Đạo Trời Vô Cực Như Lai.

Sự nghe đó đưa ta trở về hiệp nhất với Đại Khôi Linh Quang, thông suốt sự sống và sáng trong khối đại định, sự nghe đó đưa ta về bốn nhân trong nguồn cội, bốn nguyên trong chơn linh, bản thể của chơn quang, tiềm năng của chơn đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Đến đây sự thấy của chơn linh, sự minh của chơn lý, sự trí tuệ của chơn thần, sự chân nhân của chơn thể, sự màu nhiệm của chơn quang, sự cao sang của chơn tánh, sự cứu cánh của chơn hồn.

Bảy báu hiển châu hình, bảy linh hiển chơn đạo, như bảy nguồn hoàng đạo tác hiệp hình kim. Đến đó sự thấy biết theo tiềm năng hoàng đạo, theo đạo lực Hoàng Kim, theo thính văn hoàn tâm kiếm đề đạo Niết Bàn an ngư bậc hoàn nguyên.

Bậc thiên sư chơn trí linh thông nó quờn đồng trường sanh trí, chơn huệ linh thông nó quờn không trường sanh huệ, chơn đạo nó linh thông nó Hư Không trường sanh đạo, chơn lý nó linh thông nó Hư Không trường sanh lý, chơn thể nó linh thông nó Hư Không trường sanh thể.

Bậc thiên sư chơn ảnh nó linh thông nó Hư Không trường sanh ảnh, chơn hình nó linh thông nó Hư Không trường sanh hình, chơn quang linh thông nó Hư Không trường sanh khí, chơn linh nó Hư Không trường sanh tánh, chơn khí linh thông nó Hư Không trường sanh đức. Thập thiện linh thông thành đạo lớn thì đạo đó là bậc thiên sư đặc đạo không lòng.

Bậc thiên sư nhờ không tình tâm linh thành thanh trẻ, nhờ không tâm tánh linh thành tiên lý trẻ thơ, nhờ không mình thần linh thành Thần

Tiên diệu toán, nhờ không người thần linh trí tuệ thành Phật tánh diệu quang, nhờ không ta nguyên linh thành Minh Châu tỏa sáng, nhờ không lòng trí linh thành Niết Bàn tâm.

Bậc thiên sư đi vào trong Trời không chứa muôn hình vạn tướng, cõi không lòng chứa chơn lý Hư Không, nơi không tánh chứa huyền cơ diệu lý, cõi không hình chứa trường sanh hóa chân nhân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc đạt đạo đến đây nghiêng mình không dám khoe sự học, bậc tài năng đến đó khiêm cung để nghinh tân, người phú quý cao vào đây khiêm lòng để tế thế. Có phải cõi Đại Hoàng Kim không còn văn học để minh.

Bậc thiên sư cái tốt cùng đưa người ta ngộ vào tốt cảnh, cái tốt cao sang đưa người cao ngộ tốt Thần Tiên, nó chơn thật không hình nhưng quá cao quý không còn kinh văn dám sai phạm, nó huyền bí siêu nhân không còn lý để luận bàn,

nó thâm kín siêu quang trong khối tình thương cao quý, người ngộ lớn không còn lời để cảm, bậc đại giác không còn lý để bàn. Tất cả sự chơn chánh tinh thần là thật, nên bậc đại ngộ cho tốt cảnh Niết Bàn lạc.

Chơn lý nó siêu nên đại tình yêu siêu hóa, nó thiêng liêng trong huyền bí, thâm kín trong đạo vô hình, ẩn vi trong siêu tướng, màu nhiệm giữa vô tranh. Nên bậc Tiên hóa thân trong linh khí huyền võ, bậc Phật xuất Kim Thân linh khí hoàng đạo, bậc thần nhân xuất linh tâm vào khí hạo nhiên.

Bậc thiên sư như cái biết tương sanh đến đầy thì trí tuệ, như cái thấy tương thông đến cùng thì huyền võ, như cái nghe tương thông đến tận thì huyền cơ, như cái hiểu tương thông đến cùng khắp thì đại ái, như cái nhận thức tương thông đến sáng tỏ thì quang minh. Nhờ cái lậu tận đến quang minh thì bậc không lời đã điếm ngộ, bậc không nói lại thần cơ, bậc minh thông thì giả đại, bậc lậu thiên giác được quang minh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Như cái bóng theo ta đến đây thì tịnh sáng tức Vô Ảnh, như cái hình sống chung ta đến đây thì biết Vô Tướng để sự biến hóa pháp thân không trở ngại. Như đức trí tuệ đến đây lại vô ngại, tự biết xả kỷ để nhận Vô Tự là Thầy là Trời trí tuệ lớn siêu nhân. Nên bậc thiên sư đạt trí lại siêu hóa nó để trí tri, siêu linh nó để thành trí hóa, siêu sự thấy biết để luyện cái đạo tùy thời biến dịch an nhi.

Chữ nhi là làm cho trí ta nhỏ lại, làm cho nhân ta nhẹ lại, làm cho thánh tâm ta sạch lại. Được vậy mới trường sanh trí hóa giới Tiên Nhân.

Trí ta làm trẻ lại tức là phục thủy kỳ tâm, tánh ta làm trẻ lại tức phục nhi kỳ thủy, lòng ta làm sạch lại tức tức mạng kỳ nhân. Chỉ có trở lại cái ta sơ trẻ, thì giữ được cái trí lớn của bậc học đạo trường sanh

Trường là sự tánh mạng trẻ mãi không già, sanh là tâm lý trẻ trung dứt bỏ phiền não loạn tưởng, trường là trở lại sự sơ thủy của nội tâm,

sinh là sơ ngộ sở học tiên thiên phục bản. Trường là trường kỳ sanh trí lực tiên thiên, sanh là biết sống an vi miễn bàn thế sự. Trường là sự sống dài có giá trị tiên thiên, sanh là sự sống nhẹ như trẻ thơ để kỳ tâm sanh xuất Thánh Phật.

Lạy Thầy Chứa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Trường là sự bền vững đời đời như nhật nguyệt, sanh ra là Đạo Trời sanh xuất kỳ nhân, sanh xuất kỳ quan, sanh xuất thiên mạng rồi trường cứu cho Vương Đạo Hoàng Kim. Trường là đức bền của bậc tu chơn không đổi chí nguyện, sanh là sự trí tuệ hoàng đạo để bậc trí tuệ đến cảnh thanh tịnh chí nhân.

Trường là trí tuệ trường thống của bậc có đại lòng nhân, sanh là hóa sự học chí nhân để sanh hóa lòng trí tuệ của thiên hạ. Trường là sự sáng của chơn linh mãi mãi, sanh là sự sống của trí tuệ đời đời. Trường là đời sống biết quy vào trong nội tâm, sanh là sự văn minh sanh xuất trong mỗi thời kỳ sơ khai hay tận cùng ấu trĩ.

Trường là trí độ của bậc nhân để nhu đạo, sanh là sự huyền biến trong xử thế có anh minh. Trường là sự sống tu chính để tự an nhiên, sanh là mục thước lớn bỏ động đi tìm tịnh. Trường là con đường giải thoát đời đời, sanh là trí tuệ thông linh mãi mãi. Trường là ý lực đạt được sự trong sáng, sanh là tự đức thanh tịnh quờn nguyên. Trường là sự sống chơn lý đồng nhất thể, sanh là sự trí tuệ sanh hóa cao thượng trường tồn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Trường là tình yêu siêu thoát để trường sanh, sanh là lòng chí nhân sanh tâm trí tuệ. Trường là sự sống thanh nhẹ hạnh phúc đời đời, sanh là ý Trời sức người tu chính Hoàng Kim. Trường là huyền cơ trong mỗi sự sáng để sống, sanh là cơ ngẫu để màu nhiệm thiêng liêng.

Trường là đạo lý không bao giờ xê dịch, sanh là chơn lý tự tại trong đời sống siêu nhiên. Trường là sự thanh sạch thanh tịnh Hư Vô, sanh

là sự hoằng đạo quy nguyên của đại sĩ. Trường là tâm đạo của các bậc đức chơn nguyên, sanh là đạo đạt đến chu kỳ đại giác.

Trường là đời sống của các vị quờn hư, sanh là vào tận đầu nguồn để chơn nguyên Diệu Hữu. Trường là đời sống đủ pháp lực chơn thiên, sanh là sự sống có màu nhiệm huyền bí. Trường là tâm được ta trong đời sống Đại Thiên, sanh là Như Lai đáp y pháp đạt đạo.

Trường là tâm tức Phật Phật tức đạo, sanh là Phật Đạo một nhà trường cửu siêu nhiên. Trường là tánh tức linh quang linh quang tức đạo, sanh là ta chính ta chơn lý đức thành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Trường là chánh đạo của diệu quang, sanh là chánh nhân của quân tử. Trường là chánh đức của phụ mẫu chi dân, sanh là chánh nghĩa của thần tử chi quý. Trường là chánh khí của phù chính tinh thần, sanh là lòng chánh nhân của chơn tu đạt đạo.

Trường là thiên mạng khai hóa chu kỳ, sanh là bậc quy chơn linh đặc ngộ chơn đạo.

Trường là đi tận vào trong thấy biết trong vô tướng, sanh là nơi nào cũng có ta trong mới màu nhiệm vô cùng. Trường là đạo tâm bắt tử vào trong cánh cửa màu nhiệm của Như Lai, sanh là tâm được ta trong để vô vi chi giáo.

Trường là Minh Châu phát ba mươi sáu linh quang, sanh là đời Hoàng Kim đặc nhất Vương Đạo. Trường là vạn năng trong Trời sống có quyền năng, sanh là cầm cân tạo hóa để chu kỳ quy đạo.

Bậc nhập định dùng sức trường thông để tu chính đạo tâm, dùng linh quang chi quý để soi chơn hiển tánh, dùng trí tuệ vô cùng để cứu cánh thượng căn. Bậc nhập định nội chính để trường thông linh tâm, có trường thông linh tâm siêu nhiên đặc nhất, có đặc nhất mới sanh xuất tinh thần trong các cõi tinh thần.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc nhập định tọa ngọa chi thời quy đức chi bản, tọa ngọa chi giáo pháp thường định chi đấng, tọa ngọa chi thông pháp giới thường huệ năng tịnh. Bậc nhập định thời thần thông chi giáo bản tâm, chi giác bản tánh, chi ngộ bản căn, năng tịnh đạt trí huệ linh thông huyền vũ. Bậc nhập định thông thần chi linh huyền đức chi quý, năng định chi lực phục thủy hiển châu hình thanh tịnh linh đạo.

Bậc nhập định vạn năng nhất kiến sở cầu anh nhi thị hiển châu hình, thường tịnh thông linh huyền năng chi sở tại. Bậc nhập định chỉ nguyệt chi tâm lặng trong chỉ nhật chi đạo, tịnh trong chỉ tâm chi bản, tam thể hội nhất đạo chi linh, huyền giải chi tịnh huệ phát tự nhiên. Bậc nhập định thông suốt đạo vạn năng chi tịnh, thông suốt đạo vạn năng chi diệu, thông suốt đạo vạn nhân vô địch, huyền đạo Hư Vô Chi Khí, tàng ẩn thần linh chi đạo.

Bậc nhập định thấu thị huyền kinh Chi Môn, văn học huyền giải tự giáo ngã đạo linh nhân, thông thần siêu giác tự đức, minh minh chi đạo

linh cảm Hư Vô huyền diệu. Bạc nhập định tự đức thông linh, tự nhân thông lực đạo hành văn chi quý, cao kiến thần minh chi tịnh thành đức huyền kinh chi diệu, đạo tự nhiên thiên cảm tâm lý thần giao.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bạc nhập định xả kỷ ở nội tâm nhẹ linh thức, các di thức được mở ra có trầm có tĩnh có thanh tao và có trực dục. Lập không giới để giải dục niệm quờn không, giai ngẫu lý cho anh nhi kết Phật, xuất thánh linh cho tự tánh hòa hài, nhân khẩu đức để huyền cơ thâm kín, soi thông Chi Môn mạch lý làm đường Thiên Xích đấng thiên chu du để ta hoàng đạo.

Bạc nhập định hỷ nộ ái lạc xả kỷ pháp lý vô môn, nhập nội điền tâm thị giác chơn đạo, nuôi khí hạo để thấu thị huyền cơ, an chánh định để linh quang siêu hóa, thời thần chánh định nhập Tẩn Chi Môn, Huyền xuất chi đạo thanh tịnh nội đức.

Bậc nhập định nội giác đặng khoa thị giải hà đồ kinh lạc, nội lý đặng khoa thị giải linh vân nhân tạng, lục giáp thời thần thị ngã huyền cơ, thông linh Tam Thập Lục Thiên lãnh hội thông thiên.

Bậc nhập định đáo Tây Thiên thượng pháp đặng đài, hội Bỉ Ngạn thượng thông đắc đạo vào Lô Âm lễ Tổ Phật Như Lai, thông thị thần huyền công Chương Pháp, Hội Niết Bàn thông thời pháp giới Nhiên Đăng.

Bậc nhập định Phật tức tâm, tâm ta tức Phật, liễu xuất sanh tử mạng môn, phàm thánh xuất thiên tâm chi đức, thiên dục tiến thiên không quy nguyên chơn thiện mỹ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc nhập định thời thời phát quang giờ giờ hiệp đạo, mỗi mỗi thông thần thiên nhân xuất thế, nội nội chánh đôn, ngoại ngoại tri thức, an an nội điền tọa tọa nội giáo, định định nội tâm, chu du thiên

giác, tâm giáo bửu truyền thuần dương chi bảo, đạt đạo chí nhân để thuần chơn trong nhập định.

Bậc nhập định phải quy nhất Thái Cực để trí tuệ mình và ý Trời thành một, để tâm lực mình và lòng Trời thành một, để tiềm năng trong mình và Vũ Trụ Vạn Năng thành một, thống nhất ý niệm của thiên nhân, thống nhất pháp lực trong vô tướng, thống nhất tinh thần vào nhất khối đại linh quang.

Bậc nhập định quy nhất tâm học để chơn truyền, quy nhất trí tuệ để huyền giác, quy nhất pháp lý để đặng thiên, quy nhất đức hạnh để thiên giác, quy nhất thần kinh để độ hóa, quy nhất Thái Cực để Hư Không. Có Hư Không đạo mình thần minh mới thông suốt.

Bậc nhập định quy nhất khối linh quang để linh thông, quy nhất Thái Cực tánh để linh giác, quy nhất lòng chí nhân để trường sanh, quy nhất tánh trí tuệ để lậu tận thông trong chơn lý.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc nhập định soi minh cảnh để tường vi nhân và quả, soi linh cảm để tường vi tâm và lý, soi bốn thiện để tường vi chơn và thức, soi bốn lai để tường vi nghiệp và duyên, soi bốn căn để tường vi tâm và tướng, soi tâm tình để tường vi thực giả và ngã chơn. Nhờ soi tới đầu nguồn mới tường vi tâm ta là vô tướng.

Bậc nhập định lậu tận thiện cơ để học đạo giữa Trời người, nên học được cái ứng của Trời vào thiên di của người để cảm hóa, cái ứng của thiên nhiên vào nội lý để thanh thông, cái hồi báo của thời gian vào nội tâm để ứng dụng. Nhờ được vậy mà thông tánh mạng của nội khoa, Phật Đạo vô hình không làm trong âm thanh sắc tướng.

Bậc nhập định đi tầm Trời trong ta vậy, đi tầm nguyên linh trong ta vậy, đi tầm Phật trong ta vậy. Nhờ chánh ngộ lại tâm mình nên thanh trong các nội khoa, nên nhường trong các nội chiến, nên nhượng trong các phúc điền để đơn thanh đặc tịnh, tâm thanh đặc linh, lòng thanh

đắc đạo, lực của ta trong thanh tịnh để thâm kín trí tuệ.

Bậc nhập định biết giai không mình trong lúc tầm nguyên, biết hư không mình trong lúc phát huệ, biết không tướng mình trong lúc đơn thành, biết không lòng mình trong lúc thiên nhân hội ký ức. Nhờ vậy mới được ba lòng vào tận cửa chính thuận của Như Lai.

Lạy Thầy Chứa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc nhập định không để quá đầy về trí, nên bớt cho nó thức lại, không để quá đầy về biết, nên bớt nó xuống để nó giác ngộ, không để quá đầy về hiểu biết thấy nghe mà phải bớt nó lại để nó tự thanh tịnh. Tất cả nó thanh tịnh thì trí huệ mới phát sanh.

Bậc thiên sư bớt nói phát được tha tâm thông, bớt thấy biết phát được thiên nhãn thông, bớt nghe ngóng phát được thiên nhĩ thông, bớt tranh luận phát được thần túc thông, bớt phân biện phát được túc mạng thông, bớt âm thanh

sắc tướng phát được lậu tận thông, bớt thiên vị sắc pháp phát được linh minh thần giác thông.

Bậc thiên sư bớt thiên ác chánh tà phát chơn như lậu tận Minh Châu thông tánh mạng, bớt thiên vị bình đẳng pháp giới phát lòng chí nhân Vương Đạo chánh đẳng thông, bớt tà chánh bất minh phát chánh giác thông giúp chánh thanh tịnh thành chánh quả. Đó là mười huệ của bậc Thiên Tôn Phật đấng thành mà bậc nhập định tu tâm để chính đẳng.

Bậc nhập định được tha tâm thông không còn muốn nói, chỉ dành nhiều thời gian học lại cái thần thông thần để chánh tinh tấn. Bậc nhập định được thiên nhãn thông không còn muốn biết việc đời và việc người trong hậu thế phàm phu. Nên cảm ứng được cái linh thông soi đến đâu tọa ngoạ đến đó để siêu hóa trực giác của thiên tâm vào tận Thái Nguyên nguồn cội để liễu ngộ sự học.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc nhập định phát được thiên nhĩ thông, không muốn nghe việc đời phi lẩn thị để dành thời gian nghe chơn giải ở kinh tâm và sự tao ngộ của diệu âm trong trường sanh chi giáo. Để đạo đương thành trong tao ngộ Hư Không.

Bậc nhập định phát được thần túc thông đi vào trong tâm sự thông thiên cơ huyền diệu để màu nhiệm Nhiên Đăng, không muốn bàn luận ngã tướng thọ giải để khởi động tâm, để dành thời gian của mình tịnh thần tu chánh linh thần. Lên lớp tinh thần của chính mình để giải thoát lớn cho chính mình trong cơ nguyên đại định.

Bậc nhập định phát được túc mạng thông mới hội được sự vô vi chi đạo, mọi mực thước lớn đều có sự huyền bí nhiệm màu. Bậc học đến không cầu sở học là thiên nhiên sự học, bậc hành đạo vào trong đại định không còn sở hành lại thành đạo tự nhiên. Ấy mới gọi không mình đi giải bỏ vị lai, không người để sạch tâm quá khứ và không có ta trong các thứ hình sắc pháp mông lung để ta trong Hư Không hóa hiện Diệu Hữu.

Bậc nhập định phát được lậu tận thông tức thần thông thần làm cho tánh ta hiệp mạng, cơ ta hiệp ngẫu, để đem chơn linh của nội tâm mở cửa chơn lý, để cho thất chơn phát thành bảy tòa sen báu lạ kết Liên Đài. Dem lại sự sáng của chính ta để thành chánh quả.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc nhập định phát được linh minh thần giác thông, tức ngộ được cái không mình để siêu hóa quá khứ vị lai tâm, giác được cái không người để mục thước lớn lại tánh mạng, trong trí tuệ hiệp nhất và hành độ lớn không đạo ta để tâm linh, tánh linh vào đạo linh hiệp một thành một thể Trời Phật nhân trong ta đó vậy. Được vậy ta tức là đạo đạo lại tương sanh, nên mỗi sự sanh hóa đều được trường sanh hóa, nên gọi ta lại là Phật để Như Lai chơn thiện mỹ trong sự màu nhiệm huyền vi.

Bậc nhập định phát được lậu tận Minh Châu, đến đó tánh ta ở trong bốn mạng, mạng ta ở

trong hoàng đạo. Nên các sự thần kinh đều định tâm kiếm, đều được Hoàng Kim, đều vào trung cung ngự ngôi vương chánh, để hoàng đạo lại sự chánh tinh thần, để cao quý lại trong tôn nghiêm chánh quả, để thuận nhất chơn lý nhất nguyên, để thuận dương trong cao quý Trời đất.

Bậc nhập định phát lòng chí nhân chánh đẳng thông thần, Phật hiệp nhất để tâm kinh trở lại huỳnh kinh, để tâm kiếm trở về hoàng kiếm, để tâm lý trở lại hoàn mỹ, để chơn Phật trở lại Hoàng Kim, để chơn đạo trở về hoàng đạo sanh Vương chánh đẳng, Hạnh chánh nghĩa, Lợi chánh chi dân. Trinh chỉ có trở lại cõi Bạch Ngọc Kinh mới hoàn lại sự trong sáng của linh quang trong Trời người đắc thành chánh quả khai mở Vương Đạo của Trời Phật chí nhân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc nhập định phát ra chánh giác thông thiên đạt địa, làm chủ Vương Đạo, cai trị Ngũ Hành, điều khiển Thiên Kinh, Thiên Binh Thần Tướng di sơn đảo

hải thay đổi khí hóa phong vũ thời tiết làm chủ Hậu Thiên, thông lục Ngũ Chi Tam Giáo cầm nắm Vương Đạo bổ nhiệm Thần Tiên trong Tam Giáo đặc quả, Vị Thiên Tôn Phật đại diện ngôi chánh đẳng chánh giác trong Tam Giới thể thiên hành đạo. Đến đó mới hiệp nhất Phật Đạo một nhà trong thiên nhân đồng nhất.

Bậc nhập định vào trong thể đạo phải luyện mình trong ba dòng nước, để thấy thể nước của lòng người tỏ ngộ thể trí của dòng đời, lãnh hội thể giải của xã hội, phải làm cho dòng nước bình thanh tịnh tự mình, không khoe mình trên mặt nước vì sóng trước dôn lại sóng sau vào bờ làm cản sự tầm nguyên, không ẩn mình quá sâu làm tâm bình lại chứa sự cặn bã của trí tuệ trong đáy hải trực dục, không quá lặng yên chôn trí thủy pháp độ vào trí độ lặng không làm che kín thần tâm.

Nên ở giữa của hai dòng để quán thông tâm trong của thủy tức tịnh lý hồi nguyên, nên vào trong của hai cái tâm thì minh tâm thông sự triều nguyên của thể nước, vào tận chỗ không động của nó mới nhận ra sự sanh lộ của trí độ

hồi tâm. Tức biết tụ thủy trí hóa hình đăng thiên phục tánh mạng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bạc thiên sư không để nước nhồi mình trên mặt biển thiền quang, không để chìm mình vào Hư Vô tận đáy, không chết chìm trong thể khí hóa đổi thay. Nên biết vào trong giữa dòng để lưu thanh khứ trực, Được khí nước an bình thì thủy pháp hoàn sanh, lấy tịnh của nước để chế cái động tịnh của ba dòng, lập tình của nước để chế pháp nhân trong thủy định. Được đạo của nước để chế đầy mãn tính thông linh.

Nước là thể lớn ta lại là nguồn thiên chỉ làm cho tánh thủy ta thuần thì nước kia bình trị, làm cho lòng ta thuần đạt trí thì thanh thủy mới về, làm cho tâm ta trong sáng thì pháp thủy sẽ được trường lưu. Chỉ có bình pháp thủy của nguồn mình dòng biển lớn sẽ sinh ra sanh khí.

Nước là đại lực của sự sống chung ta lại là pháp nhân để dựng dòng thủy định. Nên không

đề quá lạnh nước đó thành băng sơn cản trí, không đề quá nóng thành khí bốc khỏi nhân ta, phải làm cho nó bình đề được nước như hai mùa xuân sanh thu hóa. Được sự thuận khí an hòa biển tịnh sống yên.

Biển là sức chứa của vạn năng, là đức lớn trong vạn sanh, là mẫu ái đề sanh hóa muôn loại, nước là tình lớn của Thượng Thiên, là diệu năng nuôi sống thiên hạ, là trí độ lớn của lòng Trời, là sức hồi sinh lớn trong tiềm năng của thiên hạ. Bậc đi vào Thượng Thiên lập nước đề thượng nguồn, dựng nước đề sống chung, nước hòa đề cao quý.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi!

Bậc thiên sư: Nên việc thấy phải cạo sạch phía sau thì cái thấy của trí tuệ được thông suốt, nên việc nghe phải tẩy sạch chỗ sâu thì cái nghe của trí tuệ được thông thần, nên việc hiểu phải phát thức tan mây, ở chỗ cao thì sự hiểu của trí

định huệ theo về. Nhờ phát thức hết sự thiên cần tâm trí tuệ đồng nhất đạo.

Bậc thiên sư khi thấy cảnh trong tâm không chấp tâm là cảnh, cái hiểu đó là sự cứu cánh của Tâm Thiên. Khi thấy thân trong tín không chấp đó là tâm, cái biết đó mới cùng lý tận tánh. Khi thấy ta trong sự việc vô hình không chấp tướng là chơn tâm, cái ngộ đó mới đi vào trí tuệ viên dung. Nhờ không chấp tất cả có thể giải thoát để đi vào bên trong sự liễu ngộ của vô tướng.

Bậc đạt đạo biết rồi để tâm an sự biết nữa sẽ đến, mượn cái đến để học Vô Tự Chơn Kinh tức biết thượng kinh của sự dạy. Học rồi để trí an sự học nữa sẽ đến, mượn sở học để khai mở đường thần kinh tức đưa ta trở lại vô thượng. Nên sở học không để thiếu sót, tỏ ngộ rồi để tâm an sự tỏ ngộ nữa sẽ đến, mượn sự tỏ ngộ để thông tri kỳ hình thượng học đồ thơ. Tức học đến chỗ thần thông thần để liễu xuất Tam Giới của trí tuệ thần minh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc đạt đạo có cái hiểu của Thượng Thiên nên nhìn vào ba dòng nước để thuận chu kỳ, tâm có dòng nước của trí tuệ lọc cho nó thanh trong để thấy được Tu Di Sơn chánh định.

Xã hội có cái hiểu của ba dòng nước của Tam Giáo, trí tuệ phải có trí độ để thoát thai lòng. Nhờ thoát thai lòng không để chìm tâm linh của mình trong ba dòng nước tà chánh và giai cấp sắc tướng thịnh âm. Đó là ba dòng nước mà quốc gia nào cũng đang bị nó chôn và nhấn chìm nhồi không dùng được, ta phải đứng ra ngoài mới giải thoát được nước của ta.

Nhân loại có cái hiểu của ba dòng nước thượng lưu, trung lưu và hạ lưu trực dục, ta phải có định lực để am tường, ta đi tìm lại nguyên linh của chính ta để giải thoát cõi sơ ngộ của lòng ta.

Không để lòng thương tranh cho trong sáng lại trí tuệ, không để trí thương danh cho tánh linh thông suốt, không để tình thương thù cho tịnh thần ta trong sáng. Đó là trong cảnh biết thoát thai lòng định chánh để tìm căn.

Bậc thiên sư không bàn thiện ác để tâm thuận theo tự nhiên, không bàn nhân nghĩa để trí an tịnh tự nhiên, không bàn trí ngu để tánh trong sáng sanh tự nhiên. Có được như vậy thì đạt sự tự tại trở về trong linh quang tiềm thức.

Bậc thiên sư thấy trăm giáo không để phân tâm gọi tâm tự định, biết trăm pháp không rời trí gọi đạo an thần, biết trăm nhân quả đến không rời lòng gọi chánh Tu Di. Nhờ bình chánh tâm không nhiễm thật an khi nhập định.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên định phải làm trống cái tâm của Hậu Thiên để chứa sự vi diệu của Tiên Thiên, làm trống cái trí thức của Hậu Thiên để chứa cái trí tuệ của Tiên Thiên, làm trống cái địa vị của nhân phàm để chứa cái trí độ thượng nhân của Tiên Thiên. Bằng làm không được vậy thiên định suốt đời không bao giờ đạt đạo.

Bậc thiên định phải biết cắt công chế vật để mục thức lại nhân thiên, mỗi mục thức là một

nấc thang tâm linh giáp nối dòng trí tuệ, mục thước trong lời ra phải nhìn xa lời ra trong nhân quả hay siêu hóa nhân quả, mục thước trong đời sống phải nhìn xa sự sống lẫn lộn trong thiện ác, hay mượn vật để chỉ đạo giác ngộ trong sự sống siêu hóa thiện ác, mục thước trong việc làm phải nhìn xa sự làm có ích quốc lợi gia hành hơn chỉ đạo, hay nhập thế mượn việc làm để quán định thông thiên cố vấn bậc thiện chi trung.

Bậc thiên sư có mục thước trong việc hành xử phải nhìn xa việc hành hơn có lẫn lộn chánh tà chưa dứt niệm, mê giác chưa khai minh, thương thù chưa minh tự lòng trông lòng để bình đẳng giới pháp thân, để linh thông mình nhập thế. Là thiên sư phải có tầm nhìn phải biết đạo bình tâm để chế vào chum của các nhà hiền triết có trí tuệ đạt đạo mới cao.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Cái sức của bậc thiên định là cái đức nhân lớn chi dân cho hậu thế, chi đức nhân cho hậu chi đạo nhân

cho hậu Niết Bàn. Cái lực của bậc thiên định là tâm đức, làm cho cường bạo dịu lại, làm cho trung dũng an định, làm cho dân hiền thái bình.

Cái đức của bậc thiên định là tâm trí tuệ làm cho kẻ tối tâm gặp Nhiên Đăng, làm cho kẻ mê tâm tự thấp sáng trí, làm cho kẻ hung bạo giác ngộ lại lương tri, làm cho người hiền nhân kiến thời kỳ minh đạo.

Bậc thiên sư: Cái nhân của bậc thiên định là tâm đức chí nhân, người hung nghe pháp hóa hiền, người ác nghe pháp hóa thiện, quỷ thần nghe pháp quy y, chiến sĩ trận vong nghe pháp đi siêu hóa, vong hồn tử sĩ nghe pháp tường vi, đều nhận sự công đạo của nhân quả, mà đi đầu thai để siêu giải không trở lại đời trong oán hận thương thù.

Cái đạo của bậc thiên định là tâm chí hạo của Thượng Thiên, người vì thù biết tha để trí độ Háo Sanh, kẻ biết nghịch trung biết thứ để tâm đạo hạo nhân, lòng biết sai tự đổi để lòng được Háo Sanh, tha kẻ thù lớn để nhân quả chấm dứt, để thế thiên đại hạo. Được như vậy mới đắc đạo kỳ ba.

Bậc thiên định muốn đạt đạo mà còn giữ tư lòng thì lòng đó không trống, làm sao chứa được trí tuệ lớn của Thượng Thiên. Bậc thiên định muốn đạt pháp mà còn giữ tư tâm, tâm đó không trống lòng làm sao chứa được sự trường sanh của đạo.

Bậc thiên định muốn đắc nhân mà còn chấp nhân quả thiện ác ràng buộc chưa tỏ sáng, tâm nhân không trống làm sao chứa pháp lực của Thượng Giới.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Thanh được không chê hàng còn dục niệm là bậc đại tịnh, cao được không đè ép hàng hạ nhân là bậc đạt lòng của Thánh Nhân trong đời sống. Nên bậc đạt đạo phải lắng lòng mình cho đạo ấy chí nhân, phải thẳng lòng mình cho đức ấy chí nghĩa, phải thẳng quan niệm thiện ác của lòng mình cho nhân lớn trung dung, cái đức của trung dung âm dương được đắc nhất.

Bậc thiền sư thiền định để nội chính phải chính linh thông, thiền định để nội giác phải giác trong thiện đức, thiền định để nội linh phải linh minh thần giác. Nhờ định tâm đồng sự thể trong đại thiện để di minh.

Bậc thiền sư thiền định đi tâm sự quán thể đạt đại thể tự trung dung, thiền định đi tâm sự tịnh lòng đạt lòng nhân phải chí thiện, thiền định đi tâm cứu cánh tâm linh đạt nhất thông phải chơn giác mình trong mỗi sự chánh ngộ.

Thiền định để chánh tinh thần, nhờ chánh tinh thần biết thuận theo thiên lý trong đại tự nhiên. Thiền định để chánh lòng nhân, nhờ chánh lòng nhân mới đánh thức con đường trí tuệ trong mỗi sự đốn pháp làm chánh ngộ.

Thiền định để chánh tư kiến, nhờ chánh tư kiến hiệp cùng Quân Tiên Xương Nghĩa để dẫn độ tinh thần. Thiền định để chánh tư nghi, nhờ chánh tư nghi làm được cái đức nhân của quân tử dụng chi dân xử thế cho thể thuận đời yên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc đạt đạo phải ngăn lòng cho chính mới dứt cái ngã tướng chi linh cái tình, chi năng cái tình chi dục mới lạng lục trần thanh tịnh lục căn, quy y tâm đức để thấy lượng lớn ở trong mình.

Bậc thiên sư phải quảng độ cho đại bao dung để thấy được sức định lực bao nhiêu mới đầy ở nội tâm, dung chứa bao nhiêu mới đủ ở nội trí và hàm dưỡng bao nhiêu thời gian để đạo đức chu toàn. Đó là cái biết xa của nhà đạt đạo.

Bậc thiên sư tâm lý không bao dung sức chứa rộng không đủ dùng người, tâm linh không bao dung sức linh hiển không lớn trong trí tuệ, tâm hồn không quảng đại sức của lòng nhân không có trong con người ấy. Đây là thước đạo đo lòng người sức chứa có đạo đức hay không.

Bậc đạt đức trọng tự biết trọng đức của lòng kẻ có đức để dung chứa sự khiêm cung. Nhờ được trọng người mà được lượng bao dung trong đời sống quảng đại.

Nhẫn để khiêng việc ác không làm, nhịn để giữ lễ lời thô bạo không phản tỉnh được ai, nhịn nhục để rèn mình có đủ y đức bao dung rồi mới

trường thống tâm đức của nhà đạo. Nhờ vậy phát được sức dung chứa của lòng nhân.

Nghe được lời bất kính không buồn là đạt y nhân thành ý, biết được sự bất nhân trao tặng không giận là đạt y đức, hiểu được sự sai lầm gá tội không nghịch lý là đạt y đạo. Nhờ được như vậy mới có đủ đức chứa sự sai lệch trong thiên hạ mà giác ngộ thiện minh thiên hạ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Sáng để không chê kẻ tôi là bậc đạt trí đạo, giác được không phân chia người người mê là bậc đắc huệ. Bậc thiên định phải tự đức để thoát sái niệm trong lòng. Được vậy mỗi giờ thiên định là một thời học của linh tâm trí tuệ.

Bậc thiên định phải tự lập đức nhân trong lòng không để lòng trong sáng lộn vào lòng trược niệm, thì mỗi thời niệm Phật là một sự thâm nguồn pháp thí của Như Lai làm cho tâm phát trí tuệ.

Bậc thiền định phải biết xóa bỏ hóa kiếp của tâm mình, mượn chu kỳ giác ngộ để thăng chánh cái chức năng làm người trong kiếp giác ngộ, thăng chánh thần tâm để đạt đại định, thăng chánh sự học để công đức trong trí tuệ.

Bậc thiền sư siêu cái nhân của đời trước để đạt cái quả đời nay, siêu cái thông linh đời kế để luyện cái trí độ đời nay, siêu cái tam thừa công đức để được cái thật dụng của đời nay. Chỉ có đời nay giác ngộ thì mượn đây để tu hành đạt đạo.

Bậc thiền sư không ý vào công đức của quá khứ, thật lập đức đời này. Không ý vào phúc báu của đời trước thiện đức ở đời nay, không ý vào tích thiện của vị lai chơn tỉnh trong một kiếp. Biết được như vậy bậc chơn tu dễ thành chánh đẳng y.

Bậc thiền sư cái nên được thì mừng, không vì có công lại chấp đức, thành được thì vui, không vì thành quả chấp danh, đắc được thì sung sướng, không vì đắc mà cao ngạo. Biết đạt được bình lòng thì hạnh phúc tự nhiên sanh.

Bậc thiền sư đặc trí tuệ phải biết lý để thông thần tâm, đặc thần tâm phải biết pháp môn cao hơn để thông kỳ kinh, đặc thông kỳ kinh phải biết phép thần thông thần để độn giáp. Được vậy mới đến đầu nguồn của sự đạo tự nhiên.

Lạy Thầy Chứa Tê Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiền định phải thắng trí dục tốc tham phù, có thắng sự tham phù thì sự bình tâm làm cho tâm sinh trí tuệ. Bậc thiền định phải thắng tánh cao ngạo tham phù, có thắng được tánh tham phù thì tánh linh mới phát sanh trí tuệ.

Bậc thiền định phải thắng pháp giới tham phù, có thắng pháp giới lòng trong thanh tịnh mới phát được và phát sanh trí tuệ. Bậc thiền định phải thắng sắc tướng tham phù, có thắng sắc tướng lòng trống lòng mới mở chơn Phật vô tướng đức linh mới sanh trí tuệ.

Bậc thiền định phải thắng quán tịnh tham phù, có thắng được cảnh giới trong lòng mới bình đẳng vô vi chi giáo mới phát sanh trí tuệ.

Bậc thiên định phải thắng cầu bái tham phù, có thắng được sự yếu đuối của tha cầu thì tâm đại lực mới trở về để mở chơn trí tuệ.

Bậc thiên định phải thắng tà chánh tham phù, có thắng được tà chánh tâm trung dung trở lại, sự nhất đạo trong lòng hiển ra khai mở trí tuệ. Bậc định thiên phải thắng ý lực phân biệt tham phù, có thắng được ý lực phân biệt thì chánh tư duy mới mở tha tâm thông của trí tuệ. Bậc thiên định phải thắng phân biện pháp phép tham phù có thắng ý lực của quý thần, linh tâm mới xuất thiên nhân trong tổ ngộ đạt cái thông của trí tuệ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Đại Thừa Chơn Giải là lời kinh của Trời mở cửa thường tâm cho bậc thiên định để siêu hóa linh quang, để tâm ta đi vào trong cái tâm thiên nhiên tâm lại sự minh sáng trí tuệ.

Đại Thừa Chơn Giải là lòng chí nhân cho bậc thức tâm, đi tâm lại cái ta là ai và ai lại là ta

để siêu hóa cái ta trong di trần tịch đạo. Thấy thật xa để dứt niệm thiện giả ngã nan, nhìn thật xa để bắt sát trong đời sống tạm, hiểu thật xa mới không lưỡng lập đạo và ta.

Cái nhìn không thấu triệt làm cản trí của người nhân, cái hiểu không thấu triệt làm cản sự tiềm năng giác ngộ, cái biết không thấu triệt ràng buộc trong thiện ác chánh tà. Thà đứng ra ngoài để tìm lương tâm di chánh.

Người có nhân vì chấp đức nên quả theo mình, kẻ có công vì chấp nhân nên quả ràng buộc, kẻ có tài năng vì chấp sở học nên quả cảm buộc lòng. Chỉ có thoát tư lòng mới tâm ta trong thanh tịnh.

Được thanh tịnh nội lý tỏ thông,
Được trong sáng nội đức dịu lại,
Được minh tường nội giáo thường an.

Bậc thiên sư xa cái tướng cầu kỳ để nội tâm thuần tướng, xa cái tánh cầu kỳ để nội pháp thanh y, xa cái ý niệm cầu kỳ để nội thân chánh lý, vào trong tận đầu nguồn mới phát thường tâm.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Nói được thượng trí phải biết dọn mình, chỉ thanh sạch được cõi lòng thượng trí mới huệ. Nói được thiên tâm phải biết dọn lòng, chỉ có thanh tịnh trong lòng thiên tâm mới trụ hóa. Nói được đường Thiên Xích phải biết dọn sạch tánh trần, chỉ có tánh linh quang thì tiềm năng mới đạt. Nói được thiên tâm dẫn lực phải biết nhập thất tịnh thiền, nhờ nhập thất thân mình mới đủ thời gian siêu giới. Bậc biết mình đang ở chu kỳ nào để làm theo thiên lý đó là thuận theo tự nhiên.

Bậc thiền định thật lòng mới tầm sự trong sáng của chơn tâm, thật tu mới tầm sự trong sạch của chơn Phật, thật tín mới tầm sự trung chánh của chơn linh. Nhờ sống thật với chính mình khai thông sự trong sạch cùng đạo.

Bậc thiền sư không tầm tới tận tánh không hiển lộ Minh Châu, không tầm tới tận tâm không hiểu lộ chơn giải, không tầm tới bản lai không hiển lộ diện mục. Vì vậy người đi vào nội thức không nên bỏ dở công trình.

Bậc thiên sư giáo thật chơn tỏ ngộ đạo lớn vô hình, kinh thật chơn tỏ ngộ đức năng vô tướng, pháp thật chơn tỏ ngộ huyền bí vô vi. Có đạt tận đầu nguồn mới thấy chơn tu vô tướng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bạch Vân Kỳ là cái tâm kinh cho bậc luyện đạo để chỉ nhân, đem cái đạo chỉ nhân luyện rèn sự chỉ nhân vào trong đời đạo song tu cho tâm và lý hiệp một “như trăng và nước”, sự sáng của trăng làm cho tỏ đức năng của lòng nước, sự thanh trong của nước làm thanh tịnh được tình trăng. Ta có tâm làm cho tâm lý tỏ sáng thì sự tự lòng cảm nhận được thanh tịnh tâm trong.

Như ta có lòng thành phải rèn mình cho thật đức, sự thật đức làm hiển chánh tinh thần. Như ta có tâm kiếm tự rèn luyện chiêu thức của huyền vi, không để kiếm trí bị lục trần làm hư hoại sự thành quả của kiếm đạo.

Bậc hùng tâm nâng tư chất cho thanh, bậc rèn tâm nâng cảm giác cho nhẹ thì cái đạo thông

thần xuất thế thanh ba. Cái đạo của Bạch Vân Kỳ nước ở trong muôn ngàn nhà tạp chất “lọc được thì trong”, pháp ở muôn ngàn tạp đức “lọc được thì tịnh”. Chỉ ở trong một sự thanh tịnh làm cho nó tròn đầy, sự tròn đầy được linh cảm thanh thiên thường đạo.

Bạch Vân Kỳ là khí bà Mẹ của tinh thần, tinh là ông Cha của linh tánh, tâm là ông Thầy của thiên nhơn. Nên người thiên định thuần khí, khí tịnh thì trí huệ sanh xuất, khí lạng thì trí tuệ ngủ hết. Nên luyện khí tức là luyện sự trong sạch của tự huệ chính mình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bạc thiên sư tịnh là sự tiềm năng của trí tuệ, người luyện tịnh cho tinh nhuệ như vị nguyên soái giữa biển người biết kiên trì để trường thống tam quân, biết tinh ba sáng suốt để binh pháp thông thái, trong sự chỉ đạo biết trung dũng để thắng chánh tà, hàng phục tinh ma để lòng chí nhân ta

thượng học, cho tinh ba trình sáng hiệp nhất cùng đạo Hư Vô.

Bậc thiên sư thần là vương chánh thần minh, nước có quân thần minh sáng thì nước ấy được thái bình, gia có quân thần lương tướng thì gia an định, còn lòng người có quân thần trung nghĩa thì hòa nhu. “Như Cha hiền con hiếu” có đạo quân thần thì tròn phụ tử chi nhân.

Bậc thiên định chính lý có đạo quân thần thì minh trị, tu hành có đạo quân thần thì trong sáng, chánh nhơn có đạo quân thần thì trung cang, tài nhơn có đạo quân thần thì tròn nghĩa, hiền tài có đạo quân thần thì trị an. Đạo quân thần là tâm định thần minh, đạo quân thần là tâm kiếm trị quốc, đạo quân thần là tâm đức để phù trung.

Bậc thiên sư lý tận lý là tròn đạo quân thần, lý tận tánh là tròn đạo phù trợ, lòng tận trung là xả nghĩa cầu hiền. Nhờ vào sức hiền quân mà thiên hạ được Minh Chủ.

Bậc thiên sư tâm không thể thiếu quân thần để hiển chánh, nhân không thể thiếu quân thần

đề di nhơn, người không thể thiếu quân thần đề
đắc đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Đạo quân
thần là đạo Vương chánh thần trung, quân thần
là đạo Vương Hanh Lợi Trinh, quân thần là đạo
Vương giáo thái bình. Bậc đạt đạo phải chánh
linh thần, thần có chánh thần minh mới thông
minh trinh sáng, mới y đức văn minh, mới tỏ
thông chơn lý.

Bậc đạt đạo mới phục vị ở đạo quân thần,
thần có văn minh thông linh tâm dăng Phật nhập
hóa. Bậc đạt đạo phải trong sáng linh thần, được
trong sáng tinh thần đạo thần minh linh giác mới
đắc sở nguyện.

Quân là chủ của thiên hạ là sự phát huệ
trong nội thức, là định mệnh của một quốc gia,
là sách lược an bang trong thiên hạ, là lễ nghĩa
trong chánh đạo hành văn, là đức trọng nên
được anh minh thần võ. Nên bậc đạt đạo mở
quân chánh cho đạo thần minh, có được đạo

thần minh các chơn huệ và linh giác mới hiệp nhất.

Trong trọng kính quân chính để đức bủa rộng tứ phương, ngoài lễ phục quân chính cho hiển văn tỏ sáng, tỏ sáng trong lòng kính bậc quân chánh để đặc đạo toàn chung.

Học đức chí của quân thần để trọng lý di nhân, bình đức nhân của quân thần để trọng lực di chánh, hiếu thuận với đạo thần trung để minh minh tự đức của chính mình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Đạo đến đầu nguồn bậc đại kính để thừa thiên, bậc thiên sư nên nhìn hàng mãi quốc cầu vinh không đặc đạo, hàng mãi võ cầu thân không đặc huệ, hàng bán nhân nghĩa quân thần không siêu thoát. Đó là bản phong chánh thần trong thiên địa kỳ ba.

Trung không giữ can kỹ trung đó tráo lừa, nghĩa không giữ hiếu để nghĩa đó cầu cạnh, nhân không giữ hiền tài nhân đó ngụy nhân, hàng tiểu gian dối không bao giờ đặc đạo.

Thần bất trung hồn quốc tru thần, quan bất chánh hồn quốc tru linh giác, nhân bất nhân không được đầu thai làm nhân loại. Nên bậc tu nhân kiểm soát cái nhân của mình để an chánh tinh thần.

Bậc tu thiên định kiểm soát lại sự hành như chi đạo để đắc pháp, bậc tu đạo kiểm soát lại quan điểm hành đạo trong mỗi nhân sinh quan để ta đắc đạo.

Tu thân là sửa đổi sự hung hóa hiền, sự ác hóa thiện, sự nguy hóa chơn, sự gian trá hóa thật thà, mới đi vào chơn thể đạo đức học của siêu nhiên. Đó là sự tu bổ sửa đổi bản thân mới mong đắc đạo.

Còn tu tâm là thiện ác không để vào lòng, chánh tà không mang vào tiềm thức, chơn nguy không đối chọi vào sự chi nhân độ đời. Ta vì nhân mà sinh ra, vì duyên mà huân giáo, ta làm tròn rồi để đức lớn đó không ta, để đạo lớn đó không hình, để siêu giác đó không tướng mới giải thoát được đạo toàn chơn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bạc thiên sư cái thức của tâm linh làm sáng trí độ, cái biết của tâm linh làm thần minh giác ngộ, cái đặc của tâm linh làm sự sống của tinh thần. Người có đặc ngôi tinh thần kim quang mới phát.

Bạc thiên sư là đi con đường của sự giác ngộ làm sống lại tiềm năng, đi con đường của sự trí tuệ làm văn minh lại Phật tánh, đi con đường của sự linh thần làm giải thoát trầm kha. Nhờ sự thông đạt của linh thần được hồi nguyên chơn thể.

Bạc thiên sư có hướng đi của tinh thần phải qua năm chu kỳ của Ngũ Giới, “nhận cay đắng để thông tâm, nhận cay chua để khảo nghiệm, nhận mặn nồng để hóa duyên, nhận chát đắng để dũng mãnh, nhận ngọt lạc để thanh thương”. Năm cửa ấy thắng được sự trắc nghiệm của Ngũ Giới vô hình mới đủ năm đức hồi sinh Tiên Thiên Ngũ Giáo trong tiềm năng của trí tuệ.

Bạc thiên sư đắng để cảnh tỉnh lòng nhân, có cảnh tỉnh lòng nhân mới thông tim vào đạo, thấy cay để giác ngộ lòng nhân, có hiểu biết trong sự

giác ngộ mới thông cảm vào đạo, thấy mặn đê trí độ lòng nhân, có thấy được biển đời là muối mới thông ngộ biển sắc dục của ái tình, có dứt dục niệm mới thận thông vào đạo, thấy ngọt đê thiện giải lòng nhân không mê chấp vào thiện hữu. Có biết thoát sự ngọt mật chết ruồi mới thông tỳ vào đạo ta mà mở chơn giải.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Thấy chát đê thấu hiểu hữu thể vô tình, có trong những sự thất bại mới rõ lòng đời bạc ác. Nhờ thông suốt sự đời mới thể thông vào đạo.

Bậc thiên sư đến đây không tình vì nhân duyên trợ giải, đi không ràng buộc vì nghĩa vụ làm tròn, sống không cầu tha vì đức nhân đã trọng tín, yêu không cầu ái thì đại ái biết hiến dâng, tha không buộc tình vì đại tha không buộc lỗi. Được vậy mới thần thông thần giải thoát được Ngũ Giới trầm luân.

Bậc thiên sư giải được phàm lòng tâm trong sạch tướng, giải được phàm trí tánh huệ sạch

tướng phạm, giải được phạm tâm trí tuệ trong phát huệ, giải được thiện ác tâm thần linh đặc Minh Châu, giải được phiền não thức mới thật thức thai lòng. Có giải được ngũ trược trong mình mới phát được Ngũ Quang triều nguyên bốn tánh.

1. Được trở về với cái vô phân biệt tâm tức chơn tâm có sự trí tuệ.

2. Được trở về với cái Phật tánh tức chơn tánh của thân Phật nhân thượng học.

3. Được trở về với cái Thất Chơn tức có đủ sự Thất Bảo nên đứng trên toàn sen Thất Bảo.

4. Được trở về cõi thanh tịnh thiên cõi không nghiệp lực ràng buộc nên gọi Niết Bàn, cõi đó năm trăm (500) năm mới mở cửa phổ hóa một chu kỳ. Ta được vào là siêu hóa thật trong Tam Giới bước về cái chơn Phật siêu quang.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Được trở lại cái không sự chơn không mới đó phát sinh Diệu Hữu, tướng và tình vào đó lặng không.

Được trở lại sự quờn nguyên tịnh tu trong nhất thể, Phật và ta chuyển thể độ vì thương. Được trở lại sự tâm Hư Vô Thất Chơn phục bốn truyền cái tướng không ta để chơn hòa hình quang, được trở vào đại khối linh quang trong không động quang mới hợp thành quang triều bốn trong cõi Niết Bàn thế giới trường sanh. Được trở lại sở học vô hình cải tiến trí tuệ của ta thành Tân Dân Minh Đức, Tam Tạng kinh văn thành Vô Tự thần kinh.

Nước trí đi lên khí thanh thì đổ xuống, tánh lý thông lên thanh quang bủa xuống, như nhẹ cả tâm thần phát đạt thần thông. Mỗi sự sống đều chứa linh quang, mỗi đời sống đều hiện hình thanh thiên huyền vũ, tao nhã thần quang vào thanh tịnh triều nguyên.

Nơi Hư Không giới có suối Thanh Tâm tắm gội cho bậc trí tuệ đắc thần minh, cho bậc lục thông đắc Kim Thân thần huệ, cho bậc nhân thiên sạch tánh vía của vi trần. Đến tắm xong rồi Phật đắp y thân để thân ta phục vị Phật.

Ngã tâm gặp nước pháp thanh trong, tánh nhân được nước pháp trong sáng, lòng nhân tắm

nước pháp thanh ba. Nhờ tắm ao Trời linh tâm hiển hóa.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Ao Thanh Tâm tẩy sạch di pháp của Hậu Thiên, rửa sạch vi khuẩn hậu thân của thân pháp, tẩy sạch tánh thất tình lục dục của hậu nhân, rửa sạch tam tâm ô uế của người đạt đạo, tẩy sạch lòng bất nhân của bậc chí nhân, rửa sạch ba lòng của người đang tu hóa. Nhờ vậy bậc đạt đạo vào trong tắm gội Ao Trời trở ra ngoài đắp y pháp mới hóa cốt Phật Thánh Tiên Thần ở trên Thượng Giới.

Nơi đây nước không động thủy chảy lên, khí thanh tâm đổ xuống, như cửa sanh tử của Tiên phàm, như hóa thân để sạch nhân quả, như đổi cốt thay hình hóa cảm Thần Tiên, như được thuận ân của hiếu thuận vào tận lòng Trời, như đời sống mới có thiêng liêng đạo đức, như trả xong rồi cái sanh tử chướng của thế tục Thần Tiên. Có về tận đầu nguồn mới tường thông mạch lý của Đạo Trời cao quý.

Bậc thiên sư vào máy Tiên Thiên ghi ảnh ký, tâm tịnh thì thấy muôn ngàn ký ức thanh nhẹ hiển ra, chỉ cái ta trong cõi Trời từng siêu hóa, cái ta tu học được trong ngàn kiếp hiển ra, cái đúng trong Tam Thiên ta đã được thăng hoa.

Những bậc Thầy Tiên độ cho ta nhập hóa là ai? trong những thời thần học các cõi vô tướng để tường vi đạo lớn ta học đã qua, rồi cho ta biết từ khi ta động tâm nhập thế, không duy trì pháp chế, không thuận lý tâm nguyên, bỏ qua những lớp học cao Tiên vì công cao ngã mạng, quên dần trong cái huyền cơ độn giáp, nên đầu thai vào cõi con người trả quả luân hồi tu tiếp trả quả trong cõi trầm luân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Đến Máy Hạo ngàn kiếp tu chơn hiển thật, cái ký ức không lòng hiển vi tế huyền không. Đến đó lời có đủ lòng ta không còn lời để nói, hiển thần thông không đủ tánh linh không còn dùng pháp lực để bàn.

Tâm Tam Thập Lục Quan cửa Thiên mở ra mới tường thông, mỗi cái pháp nhân mỗi cái pháp nhân đều có thiện ác và quả đi theo như bóng với hình nó chẳng xa ta. Đến đây bậc chí nhân còn thấy mình nghèo về công đức và tâm lý, nên xin đi vào thế tục lập nguyện độ đời để giải những thứ đó ra.

Đến đây các bậc Đại Bồ Tát thấy mình chưa đủ công viên không dám xin quả mãn, xin vào thế giảng sanh cho Thiên Đạo dạy ta công viên quả mãn ở đời sau.

Đến đây các Đại Bồ Tát không nhận quả Phật xin được vào Quân Tiên Hội Xương Nghĩa làm việc để quên cái có ta, lập đạo cho thiên hạ thái bình. Ấy cũng là dâng công đức mà dâng cái không ta trở về lại bến giác.

Đến đây các bậc Quân Vương Thần Tướng xin trở lại thế gian trong đời Phật Vương Di Lạc nhiếp chánh để được nghe pháp và xoa dịu lại tâm hồn tu chánh lòng chí nhân, cho công viên dung quả sung mãn thành đạo kỳ ba.

Đến đây các bậc Thiên Binh Thần Tướng nhìn vào Tam Thập Lục Thiên, quỳ xuống xin

Thượng Đế và Phật Tổ Như Lai cho họ giáng phàm phù trợ Phật Vương Di Lạc để được nghe kinh mới rửa cái ba lòng, rồi bồi công lập đức để được siêu vào cõi Đại Thanh Thiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên định là bậc thượng đức tu lại cái đức trí linh nguyên thông linh, bậc thượng căn tu lại cái nhân chí nghĩa linh nhân, bậc Thượng Tiên tu lại cái nhập huyền trí thiên siêu hóa. Nên đạo mở thượng kỳ thành chánh quả cho chung.

Tiên Thiên tu lại cái chơn Tiên hồi nguyên Tam Thể Phật tức là rửa được sạch ba lòng tâm Bồ Tát mới hiển ra, Bồ Tát tu lại cái công đức Tam Thừa tức là rửa ba lòng hồi công đức đạt Như Lai Thân, Kim Tiên La Hán tu lại cái tam diệu linh quang, tức rửa cái ba lòng chuyển võ đạo thành văn để đắc hàng trí tuệ Phật. Đó là Tam Thừa công đức để đắc đạo toàn chơn, nên bỏ cái ta và đi về cái không ta mới đắc đạo.

Được vậy cửa Thiên Quang mở ra đắc Tam Thừa Công Đức Phật, đạt vậy thì cửa Hư Linh mở ra đắc Linh Thể Tam Hoa, đạt vậy thì cửa Hư Không mở ra đắc lục thông đại trí. Tam cửa của tam thời kỳ chứng đạo Như Lai.

Bậc học Phật vào trong thông thần phục hồi nguyên vị, bậc học pháp vào trong thông Tam Giới phục vị bản lai, bậc nhập tấn đạt huyền vào trong nhận ra diện mục, Phật tâm chính là mình mới tới cảnh nhập diệt không người không mình để chơn lý đắc đạo tự nhiên.

Kim Tiên muốn tròn quả vị phải đủ mười ngàn (10.000) công đức trở lên, một triệu (1.000.000) công đức mới viên dung.

Bồ Tát phải đủ mười ngàn (10.000) công đức trở lên, một triệu (1.000.000) công đức mới quả mãn.

Tiên Thần phải tu từ mười ngàn (10.000) công đức cho tới năm trăm ngàn (500.000) công đức mới đắc Kim Thân.

Thánh Tiên phải đủ mười ngàn (10.000) công đức tới hai trăm ngàn (200.000) công đức mới bước qua thế giới Phật.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi!

Thần Nhân phải đủ ba ngàn (3.000) công đức tới năm ngàn (5.000) công đức, Thánh Thần phải đủ năm ngàn (5.000), tại chức phải mười ngàn (10.000) tới một trăm ngàn (100.000). Vì vậy bậc tu nhân mà thiếu công thiếu đức thì không được siêu hóa vào các cõi Thượng Thiên, tức là ở cõi nào từ cõi trên đi xuống thì được, còn đi lên không công đức thì chẳng được vào.

Qua được kiếp người rồi trở lại làm người có địa vị và phúc báu nhiều hơn để tu tiếp công đức của mình, hay mình xài đi công đức Tam Thừa rồi đọa lạc trầm luân tùy sự giác ngộ của mình đưa mình vào cõi siêu hay đọa. Cửa Trời vô tư nhân quả do người tự quyết đoán, nên không thành bại do tự đức đo lường.

1. Người sống một đời không có công đức, không có đại tội kiếp tới đầu thai làm người thường nhân.

2. Người có mười (10) công đức tới một trăm (100) công đức chết xuống đầu thai làm người trở lại dư ăn dư giả một chút ít trong đời sống.

3. Người có hai trăm (200) công đức tới năm trăm (500) công đức được làm nhà giàu sang giới trung lưu.

4. Người có bảy trăm (700) công đức tới một ngàn (1.000) công đức kiếp sau làm người thông minh có tài sản trung thừa và có địa vị làm quan trung thừa.

5. Người có một ngàn một trăm (1.100) công đức tới ba ngàn (3.000) công đức sanh ra thông minh ăn học cao làm cao quan được vào thượng lưu trong xã hội, sống biết di nhơn tích thiện chết được Phong Thần trong Tam Giới là vậy.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Người tích lũy ba ngàn năm trăm (3.500) công đức tới năm ngàn (5.000) công đức, địa vị tới chức “Tổng Thống, Thủ Tướng” trong một quốc gia, sống biết di nhơn tức đức ái quốc yêu dân chết được

Thánh Tiên trong Tam Giới, có Thần Tiên đến rước về Trời bổ nhiệm vào công thần trong Đại Vũ Trụ.

Người tích lũy được năm ngàn năm trăm (5.500) công đức tới bảy ngàn (7.000) công đức sống được phúc làm Giáo Chủ, làm Nữ Hoàng làm Vua, làm nhà đại cự phú, đại văn hào, đại học sĩ, đại danh nhân, đại Thánh Hiền, cầm nắm vận mệnh của thần một ba trong thiên hà.

Nếu biết tích đức đại hành như, đại bố thí khi thác được về Trời Thần Tiên đến rước, bổ nhiệm vào các cung Trời Chưởng Quản Thần Tiên.

Còn người sống tích lũy được mười ngàn (10.000) công đức trở lên mới đắc lục thông thanh tịnh, ra vào Tam Giới tự tại Phật sự đón đưa, Thần Tiên lấy lễ tiếp đón, đi đến đâu mở cửa đến đó, ra vào tự tại học đạo du Tiên, không còn trong số mạng sanh tử luật của Tam Giới, mãn nhiệm kỳ của trần gian thì trở lại an ngự Niết Bàn tự tại.

Còn sống mà đạt được công đức trên mười ngàn (10.000) là ghi công vào công đức vô

lượng thì công viên quả mãn được thành chánh quả vô thượng, hộ nhập Niết Bàn đại thanh đại tịnh, đại an lạc quốc độ toàn năng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Tất cả mười hai (12) bộ Thần Nam Bang đã đứng trước Linh Tiêu Điện xin ta tu bổ lại quốc gia và nhân loại, ta sai con ta xuống lập đạo truyền Tân Pháp Xuân Thu và Tâm Kinh Trời ngàn tập để giáo dân tu chính quốc hồn, đem lại sự cường thịnh đạo đức cho đất nước Nam Bang và hướng đạo đức cho nhân loại sau kỳ phán xét.

Nay các người không phò trung lập nghĩa khai ý chỉ của Thượng Đế, mà quốc hồn đã đến cầu trước ba (3) năm, mà các người đã cầu xin thiên lý mở mang phương tiện lớn cho Nam Bang thì ta xoá sổ siêu nhiên không bàn tới một lá nhỏ trong một thân cây lớn.

Nay con của ta ra sức tu chính kinh và tu chính đạo đức cho các người trên cõi nước Nam, không đồng nhất phò trợ thì ta rút nó trở

lại Niết Bàn, các người sẽ không còn thần linh và hào quang hỗ trợ cho quốc hồn, lúc đó các người có về đây xin ta thì muộn màng. Vì máy thiên cơ không chờ loại quý thần trá đạo quý thần.

Còn Phật Di Lạc là con ta phải viết xong ngàn tập Kinh Trời mong khai thị điểm đạo cho Nam Bang và chọn tu minh đức, bằng các người không tu chọn đạt đạo đúng và ứng theo thiên thời phò Phật đem lại cho dân quốc tồn tại để lập thái bình và qua cơ tận thế, thì cũng tận diệt tròn theo máy thiên cơ như các quốc gia trên toàn quả địa cầu.

Năm nay là năm bắt đầu Phong Thần Hội cho thế giới Hậu Thiên, nên ta hiệu triệu Thần Tiên Hậu giới và hiệp Thiên Đài ứng nghe thiên lý, toàn bộ Giáo Chủ và đến người tu chọn, cho đến các nhà đạo đức học không ai xuất thần được về hội nghị của nhà Trời.

Nếu các người thiên tông tịnh độ không xuất nguyên thần theo sự hiệu triệu và trợ lực của Quần Tiên, các người không đi được tất cả thì các người là loại ngụy tạo thiên điều tại thế, chứ

không phải thực chứng đắc đạo lực lớn vô hình, là một đám giành ăn trong thiên tông chi giáo.

Ta là Ngọc Hoàng Thượng Đế năm (5) lần giáng luật phạt loài người vô đạo, con ta năm (5) lần quỳ xuống khuyên can trước Bạch Ngọc Kinh và xin tội cho các loài nhân, ta không lỡ giết con một của ta, nên mở phương tiện cho con ta giáo chúng, bằng loài nhân không tu chơn đạt đạo trong kỳ Phong Thần thì ta rước con ta trở lại Niết Bàn.

Còn các người giáng thế ba ngàn năm (3.000) không làm được tích sự gì trên mặt đất, chỉ là một đám tham ăn, tham danh và tham dục lợi thì đi theo cơ huỷ diệt cho rồi.

Năm hai ngàn (2.000) là đại chu kỳ xử phạt loài nhân, ta quyết định tận thế, nhưng con ta đứng ra xin tội cho các người cho qua cơ tận thế năm hai ngàn (2.000), các người không hồi báo công đức lớn của nó can Trời cứu đời, còn phỉ nhổ nó giữa thế gian. Nó xin ta viết ngàn (1.000) tập kinh Trời sẽ giáo dạy loài nhân để chính thuận Đạo Trời, để tầm sanh lộ cho các người có cơ duyên tu tiếp để qua cơ tận thế.

Nay Như Lai Cổ Phật lại truyền chỉ cho nó viết một ngàn (1.000) tập Chơn Kinh Đại Thừa Chơn Giáo, Kinh này chưa bao giờ liễu xuất xuống thế giới Hậu Thiên cho các người học tập để công viên quả mãn. Vì nó thay ta và đại diện Như Lai Cổ Phật tận độ để cứu đời, nên nó chưa hoàn tất Chơn Kinh thì Tam Thiên đều phải chờ lệnh ta, không được xúc phạm chơn lý của nó, và cũng chưa được quyết định cơ tận thế kỳ ba.

Vậy ta mượn tay nó đề hoa để khai định cho nhân gian, cho các người từ Thần Tiên, quý thần cho đến người phải “ứng thiên thừa vận thì tồn sinh, bằng ngược luật vô hình thì từ đây nghiêm theo lực mà phạt”.

Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn Đại Bồ Tát Ma Ha Tát.

Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn Đại Bồ Tát Ma Ha Tát.

Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn Đại Bồ Tát Ma Ha Tát.

Trong cuốn Đại Thừa Chơn Giáo của phụ nữ tâm kinh là một ngàn lẻ một cây chìa khóa Phật

pháp cho hàng phụ nữ và những ai chí đồng đạo hiệp tu đạo lớn của Như Lai, để trùng tu quốc độ của Nam Bang đem lại sự thái bình thanh trị và qua được cơ tận thế.

Kính Bái
Đức Thầy Vô Danh Thị.

Mười Điều Thiên Đạo Lập Luật.

1. Thiện nhờn bắt sát, đạo nhờn bắt ác báo, chánh nhờn bắt lưỡng lập.
2. Đại nhờn bắt nguy ngôn, quan nhờn bắt nguy pháp, thần nhờn bắt nguy giáo.
3. Nhân tướng bắt mãi quốc, thiên tướng bắt mãi đạo, thần tướng bắt mãi pháp.
4. Quan binh bắt tuân pháp nhân, gia binh bắt tuân gia quy, dân binh bắt tuân hiến pháp.
5. Nhân trị bắt lập pháp pháp nhân, gia trị bắt lập pháp sát sanh, nhân trị bắt lập pháp sát dân.
6. Từ bi bắt lập luật khoan chánh làm đầu, đạo gia bắt lập luật dung chánh làm đức, chơn tu bắt lập luật dung tha làm chánh nhân.

7. Bậc đạt đạo hiếu sanh làm gốc, bậc hành đạo hiếu dân làm nguồn, bậc đắc đạo hiếu thiên như đồng đức.

8. Bậc trung thân bảo quốc tề gia, bậc nghĩa thân bảo vệ hiến pháp, bậc hiếu thân bảo vệ luật pháp.

9. Đức tin: Tín Đạo Trời phù trợ trung tín, tín Đạo Trời phù trợ Thiên Tử, tín Đạo Trời phù trợ công lý quốc gia.

10. Thờ Trời đại trung đắc đạo, thờ Trời đại nghĩa đắc đạo, thờ Trời đại hiếu lễ đắc đạo.

Nên bậc nhân minh đạo khai tâm, bậc quan trung đạo khai thân, bậc nghĩa cử lễ đạo khai pháp thân, bậc quân tử chánh định tâm không lệch lòng trung, chánh định thân không lệch nghĩa vụ, chánh tinh thần không lệch đạo thân minh. Được tu chính như trên tức là hàng đắc đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính Bái

Đức Thầy Vô Danh Thị.